

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a členů JUDr. Václava Dudy, JUDr. Petra Kulawiaka, JUDr. Ivety Janů, Ph.D., JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., o návrzích kárných navrhovatelů: **a) předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, ze dne 19. 11. 2019, a **b) ministryně spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, ze dne 11. 2. 2020, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce: **JUDr. Alexander Sotolář**, zast. JUDr. Bohuslavem Horkým, soudcem Vrchního soudu v Praze, při ústním jednání konaném dne 14. 7. 2020,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. Alexander Sotolář, nar. X,
soudce Městského soudu v Praze,
bytem Š. 42/7, P. 9,

je vinen, že

v jím projednávané věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 T 8/2014 poté co byla provedena hlavní líčení, o jejichž průběhu byl řádně přibranou protokolující úřednicí pořizován zvukový záznam, která na jeho základě vyhotovila písemný přepis protokolace výpovědí v rámci hlavního líčení učiněných a předložila předsedovi senátu jako návrh protokolu k podpisu, upravil písemný obsah protokolace ve významovém rozporu se skutečnou výpovědí vyslychaných osob zachycenou na zvukovém záznamu, byť vyslychané osoby ve skutečnosti vypovídaly odlišně, aniž by tyto úpravy porovnal se zvukovým záznamem, nadto protokoly takto upravil až po nepřiměřeně dlouhé době v řádu mnoha měsíců (vždy déle než jeden rok) od jejich předložení ke schválení, v jednotlivých případech takto:

1. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 15. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 3. prosince 2015, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:
 - a) výpověď Ing. V. K. v odpovědi na otázku předsedy senátu zachycené na zvukovém záznamu od min. 30:17 změnil „Myslím, smluvně“ na: „Ano, smluvně“;
 - b) výpověď Ing. V. K. v odpovědi na otázku obžalovaného RNDr. T. zachycené na zvukovém záznamu od hod. 01:11:17 změnil „Přesně, ty, o kterých se tu celý čas bavíme, to znamená, že s tím systémem, s těmi aplikacemi, jednotlivými přístupy a samozřejmě víte dobře, jak to dopadlo....“ na „Nemuselo, ale přijalo. Mimo jiné ty, o kterých se tu celý čas bavíme, to znamená, že s tím systémem, s těmi aplikacemi,

- jednotlivými přístupy a víte dobře, jak to dopadlo....“;
- c) výpověď M. V. v odpovědi na otázku Mgr. Z. zachycené na zvukovém záznamu od min. 20:20 změnil „Na 6 měsíců maximálně.“ na „Na 3-6 měsíců maximálně.“;
2. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 16. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. mu byl dán ke kontrole dne 31. listopadu 2015, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:
- a) ve výpovědi obžalovaného RNDr. T. H., Ph.D. v odpovědi na otázku předsedy senátu zachycené na zvukovém záznamu od min. 53:36 změnil: „Ne, já jsem se neseznámil s tím textem“ na „Já je viděl u paní radní V..“ a větu: „Pokud jsem přesvědčen, že jsem ten předchozí posudek v ruce neměl“ změnil na: „Ale jsem měl k dispozici ten předchozí právní posudek“;
3. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 26. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 7. ledna 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:
- a) ve výpovědi Mgr. A. K. v odpovědi na otázku JUDr. T. zachycené na zvukovém záznamu od min. 27:46 změnil: „Připouštím to, že se budeme řídit rozhodnutím soudu“ na „Potvrzuji, že se budeme řídit rozhodnutím soudu“;
- b) ve výpovědi Mgr. A. K. v odpovědi na otázku JUDr. T. zachycené na zvukovém záznamu od min. 29:35 přidal větu: „My máme časově omezenou licenci, takže k jejímu prodlužování by nemělo docházet.“;
- c) ve výpovědi Mgr. A. K. v odpovědi na otázku obžalovaného N. zachycené na zvukovém záznamu od hod. 01:22:34 přidal větu: „Provést jednací řízení bez uveřejnění s poukazem na to, že to mí předchůdci vysoutěžili špatně, to nešlo.“;
- d) ve výpovědi Mgr. J. K. v odpovědi na otázku Mgr. T. zachycené na zvukovém záznamu od min. 17:53 přidal větu: „...a že za cenu požadovanou Haguessem za podporu systému Servisního kartového centra se dal obstarat celý nový systém.“;
- e) ve vyjádření obžalovaného Ing. R. zachyceném na záznamu od min 39:20 přidal větu: „Mohl být projednán v komisi Rady pro Opencard.“;
4. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 23. listopadu 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 14. ledna 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:
- a) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu JUDr. Ř. zachycené na záznamu od min. 25:45 přidal větu: „O formě zadávacího řízení bylo rozhodnuto ještě před naším angažmá v dané záležitosti.“;
- b) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu JUDr. Ř. zachycené na záznamu od min. 37:30 přidal větu: „O tom, že se půjde cestou jednacího řízení bez uveřejnění, se rozhodlo před tím, než jsme se k zadání dané zakázky dostaly my.“;
- c) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 52:00 změnil: „Ano písemně...“ na: „Písemně ne.“;
- d) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod. 01:01:09 změnil: „my jsme pak na závěr pouze posoudili, nebyli jsme schopni po stránce finanční posoudit, jestli ta hodnota je taková nebo onaká“ na: „My jsme upozorňovali na to, že se vyjednaná cena musí být cenou obvyklou na trhu, ale nebyli jsme schopni po stránce finanční posoudit, jestli ta hodnota je taková nebo onaká.“;
- e) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod.

01:03:44 změnil: „Ne já byl u jednání té hodnotící komise, kde se o ceně určitě diskutovalo“ na: „Určitě. Já byl i u jednání té hodnotící komise, kde se o ceně také určitě diskutovalo.“;

f) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod. 01:07:08: změnil „Nějakým způsobem asi ne ...“ na „Ano. Ale nic bližšího si k tomu nevybavuji.“;

g) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod.

01:08:30 změnil: „4 až 5 měsíců“ na „3 až 6 měsíců“;

h) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod.

01:09:01 změnil: „Vím že byly různé nabídky na časově omezené smlouvy, nevím jestli to bylo 3-4 měsíce, nejsem si jist na mě to spíš působí jako nějaký důvod překlenovacího období, co se tam mění zadávací řízení, ta časová tíseň, nebezpečí škody, zvolí se JŘBU, podle bodu A), což je kritizovaný nešvar a kuli tomu se celá ta judikatura navazující na rozhodnutí ÚOHS a jen z médií jsem se dočetl, že ÚOHS dovozoval, že ty licenční podmínky si špatně vystavil sám magistrát kdysi a tudíž teď to nemůže využít, což je dle mého přetavení zrovna té tísně. Která je objektivně jakoby spočitatelná, vím, že za 4 roky mi končí smlouva, tak začnu poslední měsíc jednat. To, že se zvažuje nějaké otevřené řízení v této kauze, to si vědo nejsem a že jsem se tam bavili o vydávání karet, to ano, ale tady to období 3-4 měsíce to si nevybavím.“ na: „Toho si vědom nejsem. Nevybavuji si ani smlouvy na časově omezená období, nejsem si jist, na mě to působí jako snaha řešit něco přechodně, v překlenovacím období, v časové tísní s poukazem na nebezpečí škody, pak se zvolí JŘBU, což je ovšem dlouhodobě kritizovaný nešvar. Kvůli němu se vlastně už hluboko v minulosti konstitovala celá ta judikatura Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Vím, ale jen z médií, že ÚOHS dovozoval, že ty licenční podmínky si špatně nastavil sám Magistrát kdysi a tudíž teď na ně nemůže poukazovat, což je dle mého přetavení zrovna té časové tísně, která je objektivně jakoby spočitatelná, ‘vím, že za čtyři roky mi končí smlouva, tak začnu poslední měsíc jednat’. Tak o nejde, to neumožňuje zákon o veřejných zakázkách, to by neprošlo u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. A nevím o tom, že by to takto bylo prezentováno v případě zadávacího řízení na veřejnou zakázku na podporu programového vybavení SKC, která je zde projednávána. Vědom si nejsem ani toho, že se zvažovalo nějaké otevřené řízení v této konkrétní kauze. Že jsme se tam bavili o vydávání karet, to ano, ale tady to období 3 až 6 měsíce, to si nevybavím.“;

i) ve výpovědi Mgr. J. L. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od hod. 1:15:54 přidal větu: „Ale předpokládám, že ano.“;

5. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 27. listopadu 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. mu byl dán ke kontrole dne 20. prosince 2015, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi svědkyně Mgr. Š. k dotazu Mgr. L. T. zachycené na záznamu od min. 50:20 přidal větu: „To bylo klíčové z hlediska Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, z hlediska jeho rozhodovací praxe.“;

b) ve výpovědi svědkyně Mgr. Š. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 54:40 změnil: „podle názoru Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tak zadavatel, když zadával tuto zakázku, měl předpokládat, připomenu ještě, ona byla původně zadána na 50 tisíc karet. Názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je takový, že město, pokud to chtělo využívat, tak si kompletně v té době mělo vědět, že to nezůstane při těch 50 tisících a mělo se to zadat už v tom původním, otevřeném řízení. To je jádro celého toho problému, protože pokud by se to původně zadalo v otevřeném řízení, tak nejsme dneska tam, kde jsme. Tím, že se to nezadalo v otevřeném řízení a Haguess potom postavil software na míru, zase špatně nastavené smlouvy.“ na: „podle názoru Úřadu pro

ochranu hospodářské soutěže zadavatel, když zadává nějakou veřejnou zakázku, tak musí zvážit, co chce v dané oblasti podniknout, a nemůže se následně dovolávat toho, že ho limitují omezení, na které sám na počátku přistoupil. Názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je takový, že město, když zadávalo původní veřejnou zakázku na dodávku daného systému, muselo si být vědomo toho, že nezůstane při těch 50 tisících karet Opencard, které měly být dodány hned na počátku, a mělo s tím počítat v tom původním otevřeném řízení počítat.“;

c) ve výpovědi T. R. k dotazu JUDr. A. Ř. zachycené na záznamu od min. 8:04 přidal větu: „Nevím ani, jestli vůbec byla ta výzva odeslána.“;

d) ve výpovědi T. R. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 23:55 přidal větu: „a v tom byla judikatura konzistentní“;

e) ve výpovědi Ing. P. R. B. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 34:15 změnil: „Opencard, byla v té době měřící služba“ na „Opencard byla v té době jedním z kritických projektů“;

6. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 21. prosince 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. mu byl dán ke kontrole dne 28. ledna 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi P. G. V. k dotazu JUDr. P. T. zachycené na záznamu od min. 9:40 vypustil zmínku o Mgr. M.;

b) ve výpovědi P. G. V. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 15:26 doplnil věty: „Nikdo ho po nás nepožadoval.“ a „...možná on nějaké zpracovával“ a dále vypustil zmínku o Mgr. M.;

c) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 31:50 přidal věty: „A ještě za to chtěli neskutečně vysokou sumu.“ a „Na to jsme nepřistoupili a nepřistoupíme.“;

d) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 32:43 doplnil větu: „my si můžeme levněji opatřit jiný elektronický systém“;

e) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 35:53 doplnil větu: „Další možností by bylo přejít na nový systém.“;

f) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 36:05 změnil: „od 40 do 200 mil.“ na „od 4 do 200 milionů Kč“;

g) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 51:01 změnil: „Určitě ne.“ na „Aktuálně v podstatě ne.“;

h) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 52:30 doplnil větu: „My jsme ho nepotřebovali.“;

i) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 36:30 změnil: „Je tam určitě jednodušší tarif než v Praze.“ na „a možná jednodušší tarif než v Praze, ale to nehraje nijak významnou roli.“;

j) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 58:35 doplnil větu: „Na to za takovou cenu už určitě nepůjdeme.“;

k) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu Mgr. T. zachycené na záznamu od hod. 1:04:30 doplnil slova: „na celkovou podporu systému, i když my jsme jí nechtěli a nepotřebovali.“;

l) ve výpovědi Ing. V. P. k dotazu Mgr. N. zachycené na záznamu od hod. 1:16:15 doplnil větu: „Ale mnohem menší než ty co se platily Haguessu.“;

m) ve výpovědi Ing. V. S. k dotazu Mgr. K. zachycené na záznamu od hod. 2:04:25 doplnil větu: „Na jejich podmínky se nedá přistoupit.“;

n) ve výpovědi Ing. V. S. k dotazu Mgr. K. zachycené na záznamu od min. 2:09 změnil: „...Pak následovala žalobní výzva na město o 670 mil. Kč, pak už nám vypršel certifikát a komunikujeme s nimi už jenom opatrně a přes právní zástupce“ na „Pak přišli s

neskutečnými finančními požadavky a následovala žalobní výzva na město o 670 mil. Kč, pak už nám vypršel certifikát a komunikujeme s nimi přestala úplně fungovat.“;

7. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 16. března 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. mu byl dán ke kontrole dne 30. dubna 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) Ve výpovědi Ing. M. S. k dotazu RNDr. J. T. zachycené na záznamu od hod. 1:33:50: doplnil slova: „... a ani dodatečně to nezjišťovalo.“;

8. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 9. května 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 8. července 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi svědka R. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 52:00 změnil: „Z mého hlediska ano, ale to je to, jak už jsem předestřel, a to z několika důvodů.“ na „Z mého hlediska ano, ale to je to, jak už jsem předestřel, že se na ten text můžeme dívat z různých zorných úhlů.“;

9. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 10. května 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. mu byl dán ke kontrole dne 4. června 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) v dotazu předsedy senátu zachyceném na záznamu od min. 32:00 změnil: „ty fakturované měsíční se pohybovaly pod 2 mil. Kč, výjimečně překročily 2 mil. Kč“ na „ty fakturované měsíční částky se nejdříve pohybovaly pod 2 miliony Kč, pak překročovaly 2 miliony Kč a dostaly se k 4 milionům Kč“, do přehledu plateb od ledna 2007 doplnil slova „později vyšší, i přes 4.000.000,-Kč“, do přehledu plateb doplnil platbu za leden 2009 ve výši 4.886.495,-Kč;

10. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 12. května 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 23. září 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi obžalovaného RNDr. T. zachycené na záznamu od min. 32:45 změnil: „není známa ta koncepce“ na: „je známa ta koncepce“;

b) v otázce předsedy senátu obžalovanému RNDr. T. zachycené na záznamu od hod. 01:48:38 změnil: „bylo třeba odkládat ty činnosti“ na „nebylo třeba odkládat ty činnosti“;

11. v protokolu z hlavního líčení konaného dne 21. června 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. mu byl dán ke kontrole dne 27. prosince 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi znalce Ing. Hálka k dotazu Mgr. N. zachycené na záznamu od min. 48:20 změnil: „Česká znalecká si myslí, že jeden typ smlouvy byl plně v režii HMP a jeden typ v režii Haguessu a že právě tím přesunutím položek se ta povinnost přesunula z jednoho subjektu na druhý, ale ten přesun tam neměl být.“ na „Česká znalecká si myslí, že jeden typ smlouvy byl plně v režii Hlavního města Prahy a jeden typ v režii Haguessu, že ty smlouvy měly různé typy plateb, a že právě tím přesunutím položek došlo k přesunu pod jiný režim plateb, ale věcně ten přesun tam neměl být, nebyl věcně opodstatněn“ a dále v téže výpovědi vypustil slova: „a následně výměna toho, kdo má povinnost tuto položku

zaplatit“;

b) ve výpovědi znalce Ing. Hálka k dotazu Mgr. N. zachycené na záznamu od min. 49:57 změnil: „Pokud si pamatuji, Haguess se zavázal, že bude platit náklady spojené s naplněním smluv a určité náklady, že bude platit Praha ve své režii.“ na: „Pokud si pamatuji, Haguess se zavázal, že bude platit náklady spojené s naplněním smluv, přímo za základní podporu, a že platby za rozšířenou podporu budou v režii Prahy.“;

c) vypustil komentář předsedy senátu zachycený na záznamu od min. 45:54;

d) ve výpovědi znalce Ing. Hálka k dotazu obžalovaného T. zachycené na záznamu od min. 50:11 změnil: „přezkoumatelné odvody sociálního a zdravotního pojištění, výstupy služeb u služby 5, 11, 12, 16, 17, 22, 23, 24“ na „přezkoumatelné odvody sociálního a zdravotního pojištění, náklady na poskytnuté služby, výstupy služeb u služby 5, 11, 12, 16, 17, 22, 23, 24“;

12.v protokolu z hlavního líčení konaného dne 15. srpna 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí T. mu byl dán ke kontrole nejpozději dne 21. srpna 2016, s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vyhlášení a doručení rozsudku ve věci dne 8. září 2017, provedl úpravy takto:

a) ve výpovědi Ing. F. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 07:02 změnil: „po diskusi s ním nebylo vlastně rozhodnuto, že budeme doplňovat právě tuto část...“ na „po diskusi s ním bylo rozhodnuto, že nebudeme doplňovat právě tuto část...“;

b) ve výpovědi Ing. F. P. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 33:07 změnil: „...a pokud byly uvedeny v detailu – já teď přemýšlím, kde mohly být obsaženy, nicméně – nejsem si vědom toho, že by byly ve spise veškeré faktury“ na „a pokud byly uvedeny ve fakturách, ty jsme neměli“;

c) ve výpovědi Ing. V. H. k dotazu předsedy senátu zachycené na záznamu od min. 44:00 doplnil „Ano“;

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, když v trestním řízení nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

z ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu, když věc neprojednával urychleně a bez zbytečných průtahů,

a z § 79 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, zejména povinnost rozhodovat nestranně, spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o soudech a soudcích kárné opatření odvolání z funkce předsedy senátu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrhy na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudce

I. a) Návrh předsedy Městského soudu v Praze

[1] Návrhem předsedy Městského soudu v Praze (dále též kárný navrhovatel) ze dne 19. 11. 2019 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému dne 25. 11. 2019, bylo zahájeno kárné řízení se soudcem Městského soudu v Praze JUDr. Alexanderem Sotolářem.

[2] Kárný navrhovatel ohledně skutků uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí, které se týkaly postupu kárně obviněného ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 T 8/2014 (dále též věc Opencard) uvedl, že kárně obviněný takto postupoval v úmyslu přizpůsobit význam výpovědí svým představám o skutkovém stavu, byť vyslychané osoby ve skutečnosti vypovídaly odlišně, a takto protokoly opravil v neprospěch obžalovaných.

[3] Postup a zákonný rámec pro protokolaci hlavního líčení je upraven v trestním řádu. Podle § 55b odst. 1 tr. řádu, je celý průběh hlavního líčení zaznamenáván na zvukový záznam, nerozhodne-li předseda senátu jinak, k čemuž v dané věci nedošlo. Podle § 55b odst. 2 tr. řádu pak byla k hlavním líčením vždy přibrána protokolující úřednice, tedy předseda senátu protokol nediktoval, ale přibraná protokolující úřednice podle audiozáznamu písemný protokol samostatně pořídila. Podle § 55b odst. 6 tr. řádu je protokolující úřednice, která podle záznamu protokol vyhotovila, zodpovědná za správnost a úplnost protokolace. Z toho vyplývá, že nikoliv předseda senátu, ale protokolující úřednice odpovídá za úplnost a obsahovou správnost přepisu výpovědí. Této své povinnosti protokolující úřednice v případech hlavních líčení uvedených v popisu skutku vždy dostaly, neboť zvukový záznam a jimi připravené protokoly jsou vždy obsahově stejné, resp. jejich protokolace byla takřka doslovná. Jimi předložené protokoly byly obsahově správné, nedošlo v nich k posunu významu otázek či odpovědí, a rovněž byly obsahově úplné, nic podstatného nebylo vypuštěno.

[4] Z právní úpravy rovněž vyplývá, že předseda senátu není povinen správnost a úplnost protokolace připravené protokolující úřednicí kontrolovat. Protokolující úřednice disponují odbornou kvalifikací potřebnou pro správnou přípravu protokolů v trestním řízení. Přesto za chod senátu je zodpovědný předseda senátu, který je oprávněn kontrolovat výstup práce kanceláře, včetně protokolujících úřednic, a v případě nedostatků, požadovat zjednání nápravy. Nelze přehlédnout, že za finální verzi protokolu, a to i po stránce obsahové podle § 55 odst. 5 tr. řádu odpovídá předseda senátu. V případě nesrovnalostí v protokolaci (rozdíl v obsahu zvukového záznamu oproti protokolu) je předseda senátu oprávněn vadu označit a trvat na sjednání nápravy. Kárný navrhovatel uvedl, že jako hraniční vnímá již samotný zásah předsedy senátu do protokolace, ve smyslu překročení hranice zákonného oprávnění, kterým předseda senátu disponuje, nicméně pokud by byla nesporně ve prospěch skutečného znění výpovědi, nešlo by jistě o kárné provinění. Takový postup by byl jen neobratným výkonem dozoru nad činností kanceláře.

[5] V posuzované věci si ovšem kárně obviněný veškeré protokoly z hlavních líčení vyhradil před jejich podpisem k autorizaci a nechal si protokoly vyhotovené protokolujícími úřednicemi zaslat na pracovní e-mail. Protokolující tak učinily poté, co protokoly připravily (zpravidla v rámci týdne či týdnů, výjimečně za několik měsíců, což bylo dáno objektivně vytížením kanceláře velkým počtem jednacích dní. Veškeré protokoly až na dva (z 12. 5. 2016 a z 21. 6. 2016) byly předány dávno před vynesením rozsudku ve věci. Bylo věcí předsedy senátu trvat i v případě těchto dvou protokolů na jejich přepsání před rozhodnutím ve věci samé. Od zaslání jednotlivých protokolů k autorizaci kárně obviněnému do jejich schválení (včetně provedení vytýkaných úprav) kárně obviněným uběhla doba přesahující kalendářní rok, v některých případech dokonce

téměř dvou let (konkrétní doby jsou uvedeny u jednotlivých protokolů ve skutkové větě výroku). Protokoly byly tedy po dlouhou dobu kárně obviněným zadržovány.

[6] Kárný navrhovatel dále popsal charakter vytykaných změn v protokolech, které jsou někdy rozsáhlejší, někdy méně rozsáhlé, význam pozměňují nicméně vždy. Až na výjimky nejde o vypuštění celých pasáží (k tomu došlo v případě protokolu z 21. června 2016). Jde zpravidla o pootočení významu, citelný posun v pohledu na věc, doplnění vysvětlující věty, která ve skutečnosti nezazněla, vypuštění zpochybnující věty atd. Veškeré úpravy posouvají skutkový stav v neprospěch obžalovaných. Vina jednotlivých obžalovaných je úpravami zveličována. Je komentováno, že byla nevýhodnost smluv zcela evidentní, že na nevýhodnost systému byli obžalovaní soustavně upozorňováni, že věděli, že se systém dal pořídit významně levněji atd. Byť jde místy jen o zdánlivě dílčí úpravy, v celkovém kontextu činí závěr soudu o vině odsouzených obžalovaných jako zřejmý a podložený, byť skutkový stav tak jasně prokázán nebyl. Obdobně byly vypuštěny části, které vědomost odsouzených obžalovaných o nevýhodnosti uzavřené smlouvy zpochybnovaly. Nejednoznačná vyjádření svědků a znalců, kteří výslovně připouštějí jinou verzi, pochybují, vypovídají neurčitě, jsou přeformulovány jako závěry učiněné bez pochyb, jako závěry každému zřejmé a evidentní, na magistrátu obecně známé. Provedené úpravy směřují k tomu, že nevýhodnost uzavřených smluv musela být zřejmá na první pohled i naprostému laikovi, byť ve skutečnosti skutkový stav takto prokázán nebyl, věc byla velmi složitá nejasná, nepřehledná a komplikovaná.

[7] Kárný navrhovatel z toho dovodil, že kárně obviněný dospěl k určitému vnitřnímu přesvědčení o skutkovém stavu, čemuž i odpovídal vynesení rozsudek. Tomuto stavu nicméně zcela neodpovídaly výpovědi svědků a znalců, tak jak byly zachyceny v protokolech připravených protokolujícími úřednicemi. Předseda senátu využil situace, a aniž by si příslušné části výpovědi ze záznamu přebral, upravil svévolně dosud neopravené protokoly tak, aby odpovídaly jeho představám o skutkovém stavu. Z toho je zřejmý zlý úmysl předsedy senátu. Nejde totiž jen o dílčí upřesnění takřkajíc „po paměti“, ale o doplňování vět, které vůbec nezazněly, které si po mnoha měsících jednoduše nemohl pamatovat, a přesto je do úst vypovídajícím vsunul. Vždy šlo o doplnění právě vět o nevýhodnosti systému, o možnosti pořídit systém levněji, o známosti a již dřívějším vzniku judikatury Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) atd. Obdobně nelze omylem dospět k závěru, že celé dlouhé pasáže nebo věty nezazněly, a proto je vypustit z protokolu bez dalšího. Přičemž jde opět vždy o věty, jejichž absence v protokolu staví obžalované do horšího světla. Charakter změn vede k závěru, že kárně obviněný jednal úmyslně. Řada pozměněných výpovědí pak byla citována a argumentačně použita přímo v odůvodnění rozsudku.

[8] Přepis a opravu protokolu z hlavního líčení je třeba provést ve lhůtě do dvaceti pracovních dnů, neboť na tento úkon subsidiárně dopadá § 129 odst. 3 písm. b) tr. řádu (viz Draštík, A., Fenyk, J. a kol. *Trestní řád. komentář. I. díl*, Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2017, s. 466 a 467). Protokol je významnou součástí spisu, pracuje s ním nejen soud, ale i strany a bez jeho existence je smysluplná obhajoba i obžaloba významně ztížena. Ve věci sp. zn. 10 T 8/2014 byl 8. září 2016 vyhlášen rozsudek, tedy v okamžiku, kdy drtivá většina protokolů z hlavních líčení konaných před více než rokem nebyla stranám k dispozici, nebylo jasné, co tyto protokoly obsahují. Tím byla obžalovaným a jejich obhájcům ztížena možnost přípravy závěrečného návrhu. Kárně obviněný upravil protokoly až během vyhotovování odůvodnění rozsudku a úpravy provedl tak, aby korespondovaly s rozhodnutím jeho senátu, bez ohledu na to, co osoby skutečně vypověděly. Proto jde o zaviněný, významný, nebývale dlouhý a opakovaný průtah v řízení. Nadto průtah bezdůvodný, neboť protokolace připravená protokolujícími úřednicemi byla bezvadná a průtah byl zapříčiněn jen zlou vůlí předsedy senátu pozměnit obsah výpovědí, popřípadě kladených otázek tak, aby vyhovovaly již vnesenému

rozhodnutí. K tomu kárný navrhovatel připustil, že existence protokolu z hlavního líčení není vždy podmínkou pro vyhlášení rozsudku ve věci. V běžných věcech by mělo být rozhodnuto již při prvním hlavním líčení. V takových případech však je obsah výpovědí přehledný a uchován dosud v paměti účastníků, proto na něj mohou bez obtíží reagovat. Ovšem ve věci sp. zn. 10 T 8/2014 byl rozsah spisu nebývale velký, slyšených osob byly desítky a orientace jen ve zvukových záznamech byla velmi obtížná, až nemožná. Strany v takových případech s protokoly běžně pracují, a pokud je k dispozici nemají, jde o situaci citelně ztěžující jejich postavení.

[9] Kárný navrhovatel uvedl, že spis v uvedené věci byl Vrchním soudem v Praze vrácen městskému soudu po zrušení rozsudku vydaného senátem, kterému kárně obviněný předsedal, až dne 9. 8. 2019, a až poté měl možnost se se skutečnostmi zakládajícími kárné provinění seznámit. Přesný okamžik provedení úprav v protokolech kárně obviněným nelze zjistit, jeho jednání však bylo dokončeno ve dnech 7. a 8. 9. 2017, kdy pozměněné protokoly byly předány kanceláři k založení do spisu. Z toho je patrné, že lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudce byly zachovány. K obdobným úpravám došlo i v protokolech z hlavních líčení z 2. září 2015 (V., K., L., M.), 3. září 2015 (D., K.) a 4. září 2015 (S.), kdy ovšem protokoly se svévolně upravenými výpověďmi byly kanceláři předány v listopadu 2015. V tomto případě tedy objektivní lhůta pro podání návrhu zachována není a tyto skutky jsou promlčeny.

[10] Kárný navrhovatel uzavřel, že kárně obviněný porušil § 2 odst. 4 a 5 trestního řádu a dále § 79 zákona o soudech a soudcích. Manipulace s protokolací ze strany kárně obviněného je naprosto bezprecedentním zpronevřením se základním soudcovským principům. Takováto manipulace citelně ohrožuje víru v nestranné, nezávislé a spravedlivé soudní rozhodování. Současně se kárně obviněný dopustil i shora popsanych průtahů v řízení.

[11] Při úvaze o navrženém kárném opatření kárný navrhovatel na jedné straně zohlednil, že kárně obviněný je celoživotně soudcem s vysokým odborným kreditem, přednášejícím, spoluautorem několika komentářů pro přední nakladatelství, soudcem těšícím se výborné odborné pověsti, ovšem jeho popsané jednání je vysoce neetické, neslučitelné s osobností soudce. Ze strany kárně obviněného se zřejmě jednalo o jakýsi myšlenkový zkrat, o sice neospravedlnitelný vědomý poklesek, nicméně činěný z přesvědčení o správnosti vlastního rozhodnutí. Z tohoto důvodu kárný navrhovatel nenavrhl odvolání kárně obviněného z funkce soudce, neboť má za to, že postačí uložení kárného opatření odvolání z funkce předsedy senátu. Kárně obviněný by se poté mohl účastnit rozhodování v trestních věcech pouze jako řadový člen senátu („votant“) rozhodujícího o opravných prostředcích proti rozhodnutím okresních soudů. V takovém případě by existovala dostatečná záruka, že kárně obviněný by nemohl selhat obdobným způsobem.

I. b) Návrh ministryně spravedlnosti

[12] Kárnému soudu byl dále dne 11. 2. 2020 doručen návrh ministryně spravedlnosti (dále též (kárná navrhovatelka) na zahájení kárného řízení ve věcech soudců vůči témuž soudci. Takto zahájené řízení bylo u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného vedeno pod sp. zn. 13 Kss 1/2020. Návrh ministryně spravedlnosti se týkal týchž skutků jako návrh předsedy Městského soudu v Praze, přičemž je popisoval v podstatě shodným způsobem. Kárná navrhovatelka toliko dodala, že kárně obviněný porušil rovněž povinnost dle § 80 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, tj. dbát na to, aby svým chováním nezavdal důvod ke snížení důvěry v soudnictví a aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybnována. Kárně obviněný dle navrhovatelky jednal v přímém úmyslu, tj. chtěl dosáhnout výsledku, kdy skutkový stav

vyplývající z protokolů bude pro obžalované nepříznivější než skutkový stav vyplývající ze zvukových záznamů.

[13] Kárná navrhovatelka jednání kárně obviněného zhodnotila tak, že závažným způsobem obecně narušuje důvěru veřejnosti v nestrannost a spravedlivost soudnictví a osob povolaných k výkonu funkce soudce. S ohledem na tyto okolnosti se kárná žalobkyně domnívá, že jednání kárně obviněného je svou povahou jedním z nejzávažnějších možných typů porušení povinností soudce. Nelze vyloučit ani možnost, že prodlení se schválením protokolů bylo vedeno snahou snížit pravděpodobnost, že dojde k odhalení svévolných a neodůvodněných změn protokolů provedených kárně obviněným. Kárná žalobkyně je vzhledem k těmto okolnostem toho názoru, že kárně obviněný v důsledku jemu vytýkaného jednání nedává záruku, že bude funkci soudce do budoucna řádně zastávat, byť pouze jako člen senátu. Proto navrhla uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce.

[14] Za spáchání v kárném návrhu blíže popsaného kárného provinění bylo navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce ve smyslu § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

[15] Podle kárné navrhovatelky měl kárně obviněný jako předseda senátu Městského soudu v Praze v trestní věci vedené u uvedeného soudu pod sp. zn. 10 T 8/2014 pozměnit protokoly z hlavního líčení ze dne 15. 10. 2015, 16. 10. 2015, 26. 10. 2015, 23. 11. 2015, 27. 11. 2015, 21. 12. 2015, 16. 3. 2016, 9. 5. 2016, 10. 5. 2016, 12. 5. 2016, 21. 6. 2016 a 15. 8. 2016 tím, že jednotlivé výpovědi svědků, znalců či obžalovaných pozměnil v neprospěch obžalovaných tak, aby se závěr soudu o vině jevil jako zřejmý a plně podložený zjištěným skutkovým stavem, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo. Kárně obviněný se měl dále dopustit průtahů, neboť u sebe zadržoval protokoly vyhotovené protokolujícími úřednicemi a předané mu ke kontrole ve dnech 3. 12. 2015 až 21. 8. 2016 a to až do dne 7. a 8. 9. 2017, kdy mohly být (pozměněné) teprve založeny do spisu, čímž mj. odepřel obžalovaným a jejich obhájcům možnost seznámit se s obsahem protokolů.

[16] Úmyslným jednáním v rozporu s § 2 odst. 4 a 5 trestního řádu popsaným v předchozím odstavci měl kárně obviněný porušit § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť dle kárné navrhovatelky nerozhodoval nestranně, spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem a nerozhodoval v přiměřených lhůtách bez průtahů. Dále měl kárně obviněný porušit i § 80 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, protože (dle kárné navrhovatelky) se nechoval tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce.

[17] Kárná navrhovatelka požadovala, aby kárný senát uložil kárně obviněnému kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích, tedy odvolání z funkce soudce.

II. Vyjádření kárně obviněného

II. a) Vyjádření k návrhu kárného navrhovatele

[18] Kárně obviněný ve vyjádření ze dne 7. 1. 2020 k návrhu kárného navrhovatele uvedl, že v době, kdy jeho senátu byla věc sp. zn. 10 T 8/2014 (dále též věc Opencard) přidělena, byl enormně pracovním zatížen a to jednak prvostupňovou agendou v senátu 40 T, jednak i agendou spojenou s jeho zařazením do odvolacího senátu 7 To a evidenčního senátu. Ve věci proběhly v letech 2015 a 2016 desítky jednání dnů a bylo provedeno rozsáhlé dokazování, které podstatně přesáhlo rámec důkazů shromážděných v přípravném řízení. Protokoly z hlavního

lícení čítají ve svém souhrnu tisíce stran. Souběžně přitom projednával několik dalších rozsáhlých skupinových věcí s řadou jednacích dnů jdoucích zpravidla po sobě v týdenních blocích.

[19] Protokolující úřednice se snažily o doslovný přepis přednesů vypovídajících osob, neměly však dostatek času, aby protokoly připravovaly bezprostředně po proběhlém jednacím dnu, v protokolaci se střídaly, proto protokoly neměly jednotnou úpravu. V jednací síni byla špatná akustika, proto jsou audiozáznamy často nezřetelné. Navíc byly používány odborné výrazy, kterým protokolující nerozuměly správně. Části protokolů byly proto nesrozumitelné a vyžadovaly provedení oprav a úprav. Kárně obviněný tyto úpravy prováděl postupně, avšak jevílo se mu s ohledem na přehlednost spisu vhodnější zařadit všechny opravené protokoly do spisu najednou. Řízení vedl transparentně a obhajobě poskytl dostatečný prostor pro uplatňování práv obžalovaných. Z tohoto důvodu jim byly rovněž průběžně poskytovány zvukové záznamy z hlavního líčení. Stejně tak obdrželi obhájci i pracovní verze protokolů připravené protokolujícími úřednicemi.

[20] Rozdíly mezi přepisem pořízeným protokolujícími úřednicemi a upravenou konečnou verzí protokolů založenou do spisu, které vyplývají z návrhu na zahájení kárného řízení, kárně obviněný nerozporoval. Vyloučil však, že by jeho úpravy byly prováděny ve zlém úmyslu s cílem poškodit obžalované. K tomu uvedl, že jednotlivé výpovědi byly velmi obsírné a často se opakovaně vyjadřovaly k týmž aspektům věci. Upravené části výpovědí, které jsou uvedeny v kárném návrhu, tvoří pouze velmi malou výseč toho, co dané osoby uvedly, a v kárném návrhu jsou tyto části vytrženy z celkového kontextu. Ničím z toho, co je v protokolech zaznamenáno odlišně od zvukových záznamů z hlavního líčení, nebylo v rozhodnutích v uvedené trestní věci argumentováno v neprospěch obžalovaných, nejednalo se o okolnosti, o něž by odsuzující rozsudky byly opřeny a obžalovaným tyto části výpovědí nijak nepřítížily. Podstatné okolnosti v uvedené věci totiž byly zjištěny z listinných důkazů: e-mailové komunikace, záznamů z jednání apod. Judikatura ÚOHS a Nejvyššího správního soudu týkající se zadávání veřejných zakázek v jednacím řízení bez uveřejnění (JŘBU) byla rovněž doložena listinami a její známost na pražském magistrátu vyplývá z právních stanovisek legislativně právního odboru magistrátu z roku 2007. Řada pro tuto věc podstatných okolností byla zjištěna již v předchozím trestním řízení proti vedoucímu odboru informatiky Magistrátu hl. města Prahy (MHMP), který byl již v roce 2014 odsouzen v souvislosti s předchozí zakázkou zadanou společnosti Haguess v JŘBU. Záměrné manipulace s protokoly za účelem poškození obžalovaných by neměly za této situace žádnou logiku.

[21] Větší část obžalovaných byla již prvním rozsudkem ve věci ze dne 8. 9. 2016, sp. zn. 10 T 8/2014 (dále též jen první odsuzující rozsudek) zproštěna obžaloby. (Tento rozsudek byl následně zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 9. 2018, sp. zn. 5 To 21/2018, dále též první zrušující usnesení.) Rozhodnutí o vině obžalovaných S., H., V., N. a T. vycházelo z toho, že se aktivněji zasadili o akceptaci nabídky společnosti Haguess, aniž by se opíralo o obsah upravených výpovědí. Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 27. 6. 2019, č. j. 5 To 17/2019 - 13236 (dále též jen druhé zrušující usnesení), kterým zrušil druhý rozsudek městského soudu v uvedené věci ze dne 17. 12. 2018, sp. zn. 10 T 8/2014 (dále též druhý odsuzující rozsudek), se vyjádřil rovněž k rozdílům mezi zvukovými záznamy a protokoly, přičemž neshledal, že by došlo k cílené manipulaci, a zavázal městský soud, aby protokoly opravil postupem dle trestního řádu.

[22] Kárně obviněný k prodlevě při autorizaci protokolů připustil, že k ní došlo, jak je uvedeno v návrhu. Došlo k tomu tak, že kárně obviněný upřednostnil úkony v jiných souběžně projednávaných věcech, které byly dle jeho názoru naléhavější.

II. b) Vyjádření k návrhu kárné navrhovatelky

[23] K návrhu kárné navrhovatelky se kárně obviněný vyjádřil podáním stejného obsahu jako vyjádření k návrhu kárného navrhovatele. Přílohou tohoto podání byl rozbor jednotlivých částí druhého odsuzujícího rozsudku, v nichž byly dle kárných navrhovatelů použity pozměněné části výpovědí. Na str. 176 uvedeného rozsudku je srovnán přístup k zadání zakázek Haguess v roce 2007 a 2012, přičemž bylo vycházeno z listinných důkazů a nebylo odkazováno na žádnou svědeckou výpověď. Na str. 186 cit. rozsudku byl rozebírán vztah systému servisního kartového centra provozovaného hl. m. Prahou a Dopravním odbavovacím systémem pražského dopravního podniku. Argumentováno bylo dokumentací k daným systémům, znaleckými analýzami a výpovědí Ing. F., Ing. S. a Ing. P. Tato část rozsudku se však nezabývá zdrojovými kódy programového vybavení a jeho servisní podporou. Upravená část výpovědi Ing. P. se zde nevyskytuje. Podobně na str. 199 rozsudku je porovnáván dopravní odbavovací systém pražský, plzeňský a liberecký na základě písemné dokumentace, aniž by bylo vycházeno z výpovědi Ing. P. Na str. 21 odůvodnění je sice reprodukována výpověď obž. H., tj. že měl možnost nahlédnout do posudků z předchozí doby (k zadání zakázek společnosti Haguess) a že jej s nimi seznámili obž. V. a T. To však nemá žádnou souvislost s tím, co vedlo k odsouzení Dr. H., zatímco další obžalovaní byli zproštěni obžaloby – to bylo uvedeno v závěrečné části rozsudku: Dr. H. měl k zakázce více informací než ostatní obžalovaní, byla s ním projednána dokumentace pro radu hl. m. Prahy (tisk a jeho přílohy), tento tisk podepsal a na jednání se zasadil o akceptování cenově nadhodnocené nabídky této společnosti formou JŘBU. Dále na str. 64 a 237 rozsudku je odkazováno na výpověď Ing. P., tato reprodukce věcně odpovídá skutečnému obsahu výpovědi tohoto svědka, včetně toho, že si dopravní podnik ověřil dostupnost cenově výhodnějších alternativních řešení dopravních odbavovacích systémů, což koresponduje též s listinnou dokumentací k systému nové karty „Lítačka“. Na str. 67, 239 a 240 rozsudku je uvedena výpověď Mgr. Š. v souladu s jejím skutečným obsahem. Obdobně je v reprodukční části shrnuta výpověď Mgr. L. na str. 66 (zde ovšem soud vychází nikoli z výpovědi tohoto svědka, nýbrž z výpovědi Mgr. K.), 68 a 69 rozsudku, aniž by z ní bylo vycházeno v hodnotící části odůvodnění. V hodnotící části je svědek zmiňován na str. 241 a 242 rozsudku pouze v reakci na výtky vrchního soudu, že výpověď tohoto advokáta byla pominuta. Na str. 222 rozsudku se obdobně reaguje na výtku vrchního soudu ohledně nezohlednění výpovědi Ing. V., vytýkaná (změněná) část výpovědi se však týká zvažované zakázky z roku 2011, k jejímuž zadání však nakonec nedošlo a jež nebyla obžalovaným kladena za vinu.

II. c) Doplnující vyjádření

[24] Dne 29. 5. 2020 kárně obviněný zaslal soudu obsáhlé doplnující vyjádření k oběma kárným návrhům, v němž nad rámec předchozího vyjádření uvedl, že kontroloval předložené protokoly z toho důvodu, že v nich docházelo k různým chybám, např. v přehledu přítomných osob, odkazech na ustanovení trestního řádu apod. Protokolováno nebylo doslovně, nýbrž se jednalo o uvedení podstatného obsahu sdělení. Protokolující úřednice dále měly problém s odposlechem různých částí zvukového záznamu, což bylo opakovaně řešeno i s informatiky. Tato místa byla v jimi vyhotovených prepisech vyznačena např. vytečkováním, popř. otazníky. Taková pasáž je i v části výpovědi svědka L. uvedené v návrhu. Rovněž byly používány různé odborné termíny, které protokolujícím nebyly známy, což rovněž vedlo k nesprávnostem, protokolující někdy tato místa zažlutily. Takovéto nepřesnosti se týkaly např. výpovědi svědků L., Š., B., V., P., R., obž. T. či znalců Svetlíka a Hálka, které jsou uvedeny v návrzích. Protokolující úřednice rovněž v některých případech vynechávaly i celé věty uvedené ve výpovědích. Kárně obviněný uvedl, že jím provedených úprav byla celá řada a většina z nich nebyla zahrnuta do návrhů na zahájení kárného řízení, neboť navrhovatelé na nich neshledali nic závadného, ačkoli jsou rozsáhlejšího charakteru (např. vypuštění části výpovědi Ing. H.

v protokolu z 21. 6. 2016). K různým omylům protokolujících úřednic docházelo opakovaně, kupř. ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 40 T 16/2015 bylo omylem zaprotokolováno, že jeden z obžalovaných se vzdal práva na odvolání, ačkoli ve skutečnosti tak neučinil. Není tedy pravdou, že přepisy vyhotovené protokolujícími úřednicemi nevyžadovaly podrobnější kontrolu a opravy, jak se uvádí v návrzích.

[25] Kárně obviněný uvedl, že vzhledem k dlouhému časovému odstupu si již nedokáže u všech úprav vybavit, proč je provedl. Kárné návrhy sice dovozují, že provedené úpravy protokolů jsou v neprospěch obžalovaných, nicméně nekonkretizují to ve vztahu k jednotlivým úpravám, což vyvolává poříze, chce-li kárně obviněný toto tvrzení vyvrátit. Vždy je totiž třeba vzít v úvahu širší kontext daných výpovědí, nelze povahu změn posuzovat izolovaně jen ze samotného z kontextu vytrženého textu. Na str. 10 kárných návrhů se např. vytýká změna výpovědi Mgr. L. týkající se posunu časového období přechodné zakázky, jejíž zadání bylo dříve zvažováno. Z listin vyplývalo, že zvažované období činilo 3 až 6 měsíců, avšak kárně obviněný se při pokládání dotazu „přerekl“ a uvedl 3 až 4 měsíce, protokolující nesprávně zapsala 4 až 5 měsíců a úpravy kárně obviněného v souladu se skutečným zvažovaným obdobím 3 až 6 měsíců nijak nezměnila obsah výpovědi. Podobně výpověď obž. H. vytýkaná na str. 3 návrhů byla upravena pouze formulačně a beze změny celkového obsahu, upravená výpověď také nebyla použita v hodnotící části rozsudku v jeho neprospěch.

[26] Kárně obviněný se dále vyjádřil k úpravám týkajícím se výpovědi znalců Ing. Poborského, Ing. Hálka a Ing. Svetlíka. Posudky zpracované společnostmi Expert Group a Grant Thornton Valuation byly v řízení shledány procesně nepoužitelnými a tudíž pro věc nemohly mít žádnou relevanci. Posudky společností Česká znalecká a Risk Analysis Consultants použity v rozsudcích byly, avšak pouze jejich závěry, nikoli výpovědi znalců, kteří se na jejich zpracování podíleli. Vypuštěné či změněné pasáže jejich výpovědí uvedené v návrzích představovaly pouze malou část toho, co k věci uvedli, popř. se týkaly skutečností, které uvedli opakovaně. Kárně obviněný připustil, že některé jím provedené úpravy protokolů v této části, popř. shrnutí výpovědí v rekapitulační části rozsudků, nemusely být vždy nejvýstižnější, nicméně nebyly prováděny záměrně a už vůbec ne s cílem poškodit obžalované. Kárné návrhy dovozují, že změny mohly mít vliv na posouzení otázky, zda existovala reálná alternativa k systému servisního kartového centra a dopravnímu odbavovacímu systému společnosti Haguess, a otázky času, kdy se vytvořila judikatura ÚOHS a Nejvyššího správního soudu. Tyto okolnosti jsou však zjištělné z jednotlivých rozhodnutí uvedených institucí, zejména v rozhodnutí ÚOHS ve věci Mepnet, které se týkalo přímo hlavního města Prahy a jehož důsledky právě obžalovaní museli řešit.

[27] Kárně obviněný dále spatřoval nelogičnost v tom, že zatímco kárné návrhy spojují jeho kárné provinění s činností v souvislosti s prvním odsuzujícím rozsudkem v uvedené věci, odkazy uvedené v kárných návrzích se týkají druhého odsuzujícího rozsudku vydaného až později, po zrušení prvního odsuzujícího rozsudku Vrchním soudem v Praze. Jednotlivé změny provedené v protokolech z hlavního líčení kárně obviněných mají vždy své konkrétní důvody, které jsou odlišné od důvodů dovozovaných kárnými navrhovateli. Ke změnám ve výpovědi Ing. K. na str. 30 protokolu z 21. 12. 2015 kárně obviněný poukázal na soulad úpravy s tím, že svědek předtím vypověděl, že licenční podmínky Opencard se po jejich rozvolnění staly standardními. Změna na str. 37 se týkala toho, že věcně Praha nemusela návrhy Haguess přijmout, neboť též svědek vypověděl, že servisní kartové centrum mohl provozovat a servisovat třetí subjekt.

[28] Úprava výpovědi Dr. H. v protokolu ze dne 16. 10. 2015 nebyla v rozporu s tím, co jmenovaný uvedl, neboť připustil, že posudek mohl mít k dispozici, což uvedl i v předcházející spontánní části výpovědi, kdy vypověděl, že o existenci předchozích posudků

věděl. Část výpovědi uvedené v návrhu vyznívala nesrozumitelně, proto byla formulačně upravena. V souladu s výpovědí Dr. H., že měl veškeré informace o dané zakázce a že byl o ní podrobně informován obž. V. a T., byla i příslušná část druhého odsuzujícího rozsudku. Zda se obž. H. s určitými právními posudky fakticky seznámil, byl v tomto kontextu podružný detail. Podstatné bylo, že opatřené právní podklady k zadávané zakázce se nevyjadřovaly ke dvěma podstatným okolnostem, a to použitelnosti JŘBU a obvyklé ceně zakázky. Úpravy výpovědi svědkyně K. v protokolu z 26. 10. 2015 jsou ryze formulačního charakteru a nemají vliv na její vyznění. Byly učiněny z důvodu návaznosti na předchozí část výpovědi. Navíc svědkyně vypovídala k situaci, která nastala tři roky po událostech rozhodných pro předmětné trestní řízení. Úpravy ve výpovědi svědka K., kdy byla doplněna věta, že za cenu požadovanou Haguessem za servisní podporu systému Opencard by bylo možné pořídit celý nový systém, rovněž vycházejí z dalších míst výpovědi téhož svědka, kde uvedl, že výstavba zcela nového systému by stála desítky milionů Kč. Stejně se tento svědek v roce 2012 vyjadřoval na jednání pražské rady týkajícím se zakázky, která dala podnět předmětnému trestnímu řízení, kdy uváděl, že Praha si kupuje škodovku za cenu bentley. Úprava výpovědi Ing. R. o tom, že daná zakázka mohla být projednána ve výborech zastupitelstva, koresponduje s výpověďmi dalších svědků či obžalovaných a také s listinnými důkazy a z hlediska viny obžalovaných byla bez významu.

[29] K úpravám výpovědi Mgr. L. v protokolu z 23. 11. 2015 kárně obviněný přistoupil proto, že přepis připravený protokolující úřednicí byl místy nesrozumitelný a neobsahoval vše, co svědek ve skutečnosti vypověděl. Svědek při výpovědi odkázal mj. na svou předchozí výpověď a na obsah emailové korespondence. Z nich pak vyplývá, že o formě zadávacího řízení bylo rozhodnuto před převzetím věci advokátní kanceláří Abbot Legal. Na str. 221 druhého odsuzujícího rozsudku se výpověď tohoto svědka cituje dle předchozího zrušovacího usnesení vrchního soudu. Jedná se o reakci na to, že obžalovaní se výpovědi Mgr. L. dovolávali jakožto důkazu pro svou nevinu. Pokud je vytýkána úprava týkající se věty: „Ano písemně“, zde svědek pouze potvrdil, že rozumí dotazu, což vyvolalo nesrozumitelný rozpor s další částí výpovědi, kde svědek uvedl, že advokátní kancelář stanovisko k formě zadávacího řízení nedávala. Úprava týkající se ceny za zakázku vychází z toho, že protokolující úřednice ve svém přepisu omylem uvedla odpověď „ne“, ačkoli ji svědek nevyslovil, úprava „určitě“ koresponduje se smyslem další výpovědi i s listinnými důkazy, na které svědek poukázal. V rozsudku byla výpověď Mgr. L. rekapitulována v souladu s jejím skutečným obsahem a v hodnotící části jí argumentováno nebylo. Rovněž úprava výpovědi tohoto svědka o době, kdy se konstitovala judikatura ÚOHS byla v souladu s logikou toho, co svědek uvedl. K této úpravě kárně obviněný přistoupil proto, že v přepisu protokolující úřednice omylem vypadlo slovo „konstitovala“. V rozsudku se pak doba konstituování judikatury ÚOHS v souvislosti s výpovědí Mgr. L. neuvádí. Na „judikaturu“ ÚOHS kancelář Abbot Legal zadavatele fakticky upozornila v původním stanovisku/informativní zprávě, na kterou svědek ve výpovědi rovněž odkázal, proto úprava provedená v tomto směru byla rovněž správná.

[30] Svědkyně Š. ve své výpovědi zachycené v protokolu ze dne 27. 11. 2015 vyjadřovala k nesprávnému zadání zakázky na Opencard v roce 2006 přičemž přepis byl poněkud nesrozumitelný a nekorespondoval s dalšími částmi výpovědi této svědkyně. Proto jej kárně obviněný pouze upřesnil, aniž by měnil jeho věcný smysl. Co se týče úpravy výpovědi svědka JUDr. R. ve věci odeslání výzvy, týkala se jiného zadávacího řízení a pro věc samu proto byla bez jakéhokoli významu. Úprava o konzistentnosti judikatury zakončovala logicky nedokončenou větu, aniž by změnila její význam.

[31] Kárně obviněný zasáhl do přepisu výpovědi svědka Ing. B., aby opravil nesmyslný přepis „měřící projekt“. Upravený text pouze opakuje, co svědek vypověděl jinde a nemohl být v neprospěch obžalovaných. Není pravdou, že by kárně obviněný zcela vypustil zmínky svědka

V. o Mgr. M., neboť v dalších částech jeho výpovědi byly ponechány. Z hlediska obžalovaných tyto úpravy byly irelevantní. Advokátní kancelář DLA zpracovala zadávací dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, avšak stanovisko k ní nezpracovávala a nikdo je po ní ani nepožadoval.

[32] K úpravě výpovědi svědka Ing. P. v protokolu z 21. 12. 2015 kárně obviněný uvedl, že tyto jsou v souladu s tím, co svědek vypověděl na jiném místě a obžalovaným tyto změny nemohly přitížit. To se týká i zmínek o výpovědi tohoto svědka v druhém odsuzujícím rozsudku. Do rozsudku byly uvedeny z důvodu výtky vrchního soudu v prvním zrušovacím usnesení týkající se nezohlednění této výpovědi. K úpravám výpovědi tohoto svědka kárně obviněný přistoupil z důvodu obtížné srozumitelnosti přepisu připraveného protokolující úřednicí a potřeby sladění jednotlivých částí výpovědi. Např. pokud bylo doplněno prohlášení o tom, že k servisu systému nepotřebovali zdrojový kód, věcně to odpovídá skutečnosti, navíc svědek obdobně vypovídal na str. 7 a 12 protokolu z 21. 12. 2015.

[33] Z obdobných důvodů byly provedeny úpravy protokolu z 21. 12. 2015 v části zachycující výpověď svědka Ing. V. S.. Celkové vyznění jeho výpovědi bylo, že na podmínky požadované Haguess se nedalo přistoupit. Svědek však nevypovídal k roku 2012, kdy bylo jednáno o předmětné zakázce, nýbrž k době pozdější, která nebyla předmětem posuzování v daném trestním řízení. Výpověď tohoto svědka nebyla použita v druhém odsuzujícím rozsudku, ačkoli kárný návrh uvádí, že ano.

[34] Co se týče výpovědi znalce Ing. Svetlíka dne 16. 3. 2016, kárně obviněný poukázal na to, že přepis vyhotovený protokolující úřednicí byl neúplný, neboť v něm chyběla věta „To všechno byl pro hlavní město black box“. Logické pak bylo doplnění, že město nezjišťovalo, kolik tam bylo chyb. Obdobně v případě výpovědi svědka Ing. S. zachycené v protokolu ze dne 10. 5. 2016 kárně obviněný přistoupil k formulačním změnám u dotazů položených tomuto svědkovi, resp. jejich upřesnění na základě podnětu obžalované V. Bez ohledu na tyto úpravy z výpovědi vyplývá, že svědek se nedokázal k předestřené fakturaci vyjádřit. Kárně obviněný se dále vyjádřil k jemu vytykaným úpravám výpovědi obž. Dr. T. v protokolu z 12. 5. 2016 a uvedl, že k nim přistoupil z důvodu, že samostatná vyjádření obžalovaného v jejich přepisu protokolující úřednicí byla nesrozumitelná. Změny nejsou v žádném případě k tíži obžalovaných. Stejně důvody vedly kárně obviněného k zásahům do přepisu výpovědi znalce Ing. Hála v protokolu ze dne 21. 6. 2016 a znalce Ing. Poborského v protokolu ze dne 15. 8. 2016, přičemž u posledního jmenovaného kárně obviněný upozornil na to, že jím (resp. znaleckým ústavem Expert Group) vyhotovený znalecký posudek byl shledán procesně nepoužitelným, proto z něj a z výpovědi tohoto znalce soud nevycházel.

[35] Kárně obviněný poukázal na to, že návrhy na zahájení kárného řízení na několika místech chybně uvádějí, že pozměněné výpovědi byly použity v hodnotící části druhého odsuzujícího rozsudku. Není ani pravdou, že by úpravy protokolů posouvaly zjištěný skutkový stav tak, aby se závěr soudu o vině obžalovaných jevil zřejmý a plně podložený, ač tomu tak ve skutečnosti nebylo. Změnám je kárnými navrhovateli přičítán nepřiměřený význam, neboť o ně nebyly opřeny skutkové závěry rozsudků vydaných senátem, jimž kárně obviněný předsedal, a nemohly tedy vést k nespravedlivému rozhodnutí. Kárně obviněný zásahy do protokolace prováděl v dobré víře, v přesvědčení, že jím zaznamenané výpovědi odpovídaly skutečnosti. Ve věci rozhodoval senát, nikoli pouze sám kárně obviněný. Záměrné změny protokolů v neprospěch obžalovaných by neměly žádnou logiku za situace, kdy veškeré skutečnosti kladené obžalovaným za vinu byly spolehlivě zjištěny z listinných důkazů, navíc obhajoba měla k dispozici jak přepisy vyhotovené protokolujícími úřednicemi, tak i zvukový záznam z jednotlivých jednacích dnů.

[36] Změny protokolů byly navíc uplatněny jako důvod námitky podjatosti, které nebylo vyhověno, a o stížnosti rozhodl Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 27. 6. 2019, č. j. 5 To 18/2019 – 13229, tak, že cílené manipulace s protokoly neshledal a protokoly považoval za nadále procesně použitelné s tím, že zjištěné rozdíly oproti obsahu jednotlivých výpovědí je třeba opravit procesním způsobem.

[37] K prodlevě při dopracování protokolů kárně obviněný uvedl, že připouští, že k ní došlo způsobem uvedeným v návrzích. Zároveň opět upozornil na to, že strany měly k dispozici audiozáznamy a přepisy, proto jim nijak nebylo ztíženo uplatňování jejich procesních práv. V dané době kárně obviněný souběžně projednával několik dalších rozsáhlých trestních věcí v senátech 40 T a 7 To, v nichž bylo nutno činit úkony. Kvůli přehlednosti spisu se jevílo vhodným založení všech protokolů do spisu najednou, přičemž kárně obviněný jednotlivé protokoly nezpracovával chronologicky. Zpracování protokolů a jejich založení do spisu není považováno za zalhřovaný úkon. Pokud by zákonná lhůta na tento úkon byla vztahována, jak činí navrhovatelé, nebyla by při současné organizaci práce v senátech tato lhůta vůbec splnitelná.

[38] Za zásadní doklad o průběhu hlavního líčení je považován audiozáznam, ostatně proto je dle § 55b odst. 1 tr. ř. pořizován. Protokol pak má obsahovat toliko podstatný obsah přednesů, s výjimkou případů, kdy strany požádají o doslovnou protokolaci (§ 55b odst. 3 tr. ř.). Protokol spolupodepisuje předseda senátu, a odpovídá tak za jeho obsah. O námitkách proti obsahu protokolu se rozhoduje dle § 57 odst. 1 tr. ř. Kárné návrhy kárně obviněnému vytýkají odchýlení se od zjištěného skutkového stavu, aniž by však specifikovaly, jaký byl tento skutečně zjištěný skutkový stav, z čeho vyplývá, jaký význam měla tato skutková zjištění pro rozhodnutí věci, kdo a jak k nim dospěl, v situaci, kdy věc nebyla v době podání kárných návrhů pravomocně skončena. K zrušovacím usnesením vrchního soudu kárně obviněný uvedl, že prvním byl odsuzující rozsudek jeho senátu zrušen proto, že vrchní soud shledal pominutí některých podstatných částí výpovědí svědků, resp. některé další části výpovědí byly nesprávně hodnoceny (dezinterpretovány). V návaznosti na odstranění těchto vad měl městský soud opětovně posoudit otázku jednání s péčí řádného hospodáře, závažného porušení pravidel hospodářské soutěže, potažmo naplnění znaků skutkové podstaty trestných činů porušení povinnosti při správě cizího majetku a porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže. Dále měl městský soud posoudit obhajobu obžalovaných, že jednali v krajní nouzi, popř. že závěrům o jejich vině brání ustanovení § 28 trestního zákoníku o subsidiaritě trestní represe. Ve druhém odsuzujícím rozsudku městský soud na tyto výtky reagoval, nicméně způsob, jak se městský soud pokusil odstranit vytčené vady, nebyl vrchním soudem akceptován. V usnesení, jímž vrchní soud zrušil druhý odsuzující rozsudek, bylo konstatováno nepřesné hodnocení důkazů, což byl též důvod příkázání věci jinému senátu. Následně (po podání kárných návrhů) byl dne 13. 3. 2020 vyhlášen zprošťující rozsudek. Důvodem tohoto rozhodnutí byl závěr, že jednání obžalovaných nebylo trestné, neboť s ohledem na v minulosti sjednané licenční podmínky byli nuceni uzavřít servisní smlouvu se společností Haguess a jednali v krajní nouzi s ohledem na možný kolaps systému Servisního kartového centra a znehodnocení karet Opencard. Znalecký posudek České znalecké k výši způsobené škody byl shledán nepodloženým. Zprošťující rozsudek se tedy neopírá o výpovědi, jejichž úpravy jsou kárně obviněnému vytýkány. Strany daného trestního řízení nikdy nepožadovaly opravu protokolů, které měly ve finální podobě k dispozici již od podzimu 2015 a v nichž měl kárně obviněný provádět blíže neidentifikované změny. Kárně obviněný nebyl nikdy shledán podjatým v daném trestním řízení a k tomuto závěru nedospěl ani Nejvyšší soud či Ústavní soud, které se touto otázkou rovněž zabývaly.

III. Postup kárného senátu

[39] Kárná navrhovatelka rozhodnutím ze dne 13. 2. 2020, č. j. MSP-88/2020-OOJ-SO/3, podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích kárně obviněného dočasně zprostita výkonu funkce soudce a kárný senát rozhodnutím ze dne 27. 2. 2020, č. j. 13 Kss 1/2020 – 63, zamítl námitky kárně obviněného proti rozhodnutí o dočasném zproštění.

[40] Poté kárný senát rozhodnutím ze dne 27. 2. 2020, č. j. 13 Kss 1/2020 – 67, 13 Kss 6/2019 – 92, spojil řízení o návrhu kárného navrhovatele a řízení o kárném návrhu navrhovatelky ke společnému projednání a rozhodnutí.

IV. Vyjádření soudcovské rady Městského soudu v Praze k osobě kárně obviněného

[41] Kárný senát si vyžádal vyjádření soudcovské rady Městského soudu v Praze k osobě kárně obviněného. Soudcovská rada soudu zaslala své stanovisko ze dne 2. 6. 2020. V něm uvedla, že kárně obviněný je trestním soudcem s dlouholetou praxí, funkci předsedy senátu vykonával od roku 1985, nejprve u Obvodního soudu pro Prahu 7 a poté u Městského soudu v Praze (od roku 1988 do 2000 byl zaměstnán v Institutu pro další vzdělávání soudců). U městského soudu kárně obviněný působil do roku 2016 souběžně jako předseda prvostupňového trestního senátu a jako člen odvolacího trestního senátu, od 1. 1. 2017 byl zcela převeden na odvolací agendu, přičemž doprojednával neskončené věci přidělené jeho prvostupňovému senátu (často se jednalo o složité a obsáhlé trestní věci), zároveň však měl plný nápad jako člen odvolacího senátu. Tyto skutečnosti mohly vést k jistým průtahům, ke kterým došlo při vyhotovování protokolů z hlavních líčení ve věci sp. zn. 10 T 8/2014. Kárně obviněný je velmi pracovitý, přičemž vysoké nároky kladl nejen na sebe, ale i na administrativní aparát soudu, kdy ne vždy respektoval pracovní dobu protokolujících úřednic. Lhůta k vyhotovování obsáhlých a složitých rozhodnutí byla k jeho žádostem vedením soudu prodlužována, jinak svá rozhodnutí vyhotovoval včas. Kárně obviněný byl vybaven administrativním personálem ve stejném rozsahu jako jiní soudci městského soudu. V letech 2013 až 2015 mu byla k dispozici asistentka soudce. Prvostupňová i odvolací agenda je soudcům přidělována počítačovým programem. V roce 2015 kárně obviněný vyřídil v prvním stupni 61 osob, tj. nejvíce ze všech soudců (průměr činil 31,44 osoby), k tomu rozhodl o odvoláních 13 osob a stížnostech 14 osob (plus 6 věcí Nt). V roce 2016 vyřídil v prvním stupni celkem 91 osob, tj. nejvíce ze všech soudců, průměr činil 35,88 osob. K tomu rozhodl o odvoláních 20 osob a stížnostech 25 osob (plus 4 věci Nt). V roce 2017 (již neměl prvostupňový nový nápad) vyřídil v prvním stupni 14 osob, rozhodl o odvoláních 89 fyzických a 3 právnických osob a stížnostech 58 osob (průměr činil 77 odvolání, 97 stížností), plus vyřídil 14 věcí Nt. Z uvedeného je zřejmé, že výkonnost kárně obviněného byla výrazně nadprůměrná. Souběžný výkon prvostupňové a odvolací agendy musel být velmi náročný. Dle soudcovské rady je kárně obviněný soudcem kvalitním, s vysokou odbornou úrovní, s odbornou publikační činností. Na kárně obviněného bylo v době jeho působení u městského soudu podáno celkem 6 stížností, z nichž dvě byly shledány důvodnými (průtahy). Kárné řízení proti němu dosud vedeno nebylo. Soudcovská rada vyjádřila názor, že pokud by obviněný byl shledán vinným ze spáchání kárného provinění, mělo by být přihlédnuto k tomu, že se jedná o ojedinělý excés v jeho letité praxi a nemělo by mu být ukládáno nejprísnější kárné opatření.

V. Vyjádření předsedů odvolacích senátů vrchního soudu v Praze

[42] Kárný senát si dále vyžádal vyjádření předsedů odvolacích senátů Vrchního soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného se zřetelem na jednání, které je mu kárnými návrhy kladeno za vinu. Toto vyjádření poskytl místopředseda uvedeného soudu přípisem ze dne 10. 6. 2020, č. j. S 170/2020, na základě sdělení jednotlivých předsedů odvolacích senátů. Dle vyjádření předsedů senátů 1 To, 3 To, 7 To a 10 To je kárně obviněný soudcem erudovaným

s pečlivým přístupem k odůvodňování rozhodnutí, který rozhoduje spravedlivě. Předseda senátu 9 To (JUDr. M. P.) uvedl, že kárně obviněný je soudcem s velkými teoretickými znalostmi, který však často překračuje mantinely dané trestním řádem s tím, že nerespektuje pokyny odvolacího soudu a snaží se upřednostňovat svůj vadný závěr a upozadovat důkazy, které jej vyvracejí. Předsedkyně senátu 6 To JUDr. K. J. uvedla, že analyzovala tři věci, v níž její senát rozhodoval opakovaně o odvolání proti rozhodnutí vydanému senátem, jemuž předsedal kárně obviněný (poté, co bylo původní rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení), z toho v jedné věci byl jeho postup v rámci nového projednání věci zcela precizní a nemohlo k němu být výtek. Ve dvou věcech měl kárně obviněný tendenci setrvat navzdory závaznému právnímu názoru vyslovenému ve zrušovacím rozhodnutí vrchního soudu na svém nesprávném názoru a z toho v jedné věci učinil z provedeného důkazu opačný závěr, než který z něj ve skutečnosti vyplýval. Předseda senátu JUDr. P. Z. uvedl, že prověřil celkem šest věcí, v nichž byl soudcem zpravodajem při projednání odvolání proti rozhodnutím vydaným senátem kárně obviněného. V pěti z nich lze hodnotit práci kárně obviněného jako pečlivou a využívající jeho nepopiratelnou odbornost při vedení řízení a vyhotovování rozhodnutí. V jedné věci byly namítány závažné nedostatky protokolování a bylo nutné opravit v protokolech z hlavního líčení řadu důležitých rozdílů mezi zvukovými záznamy a protokoly. Tyto rozdíly však odvolací senát nepovažoval za cílenou manipulaci s obsahem protokolů.

VI. Odevzdání věci policejním orgánem

[43] Dne 24. 6. 2020 odevzdala Národní centrála proti organizovanému zločinu kárnému senátu dle § 159a odst. 1 písm. b) tr. ř. věc prověřovanou na základě trestního oznámení Národního fondu proti organizovanému zločinu ze dne 11. 3. 2020 pro skutky shodné s těmi, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu v kárných návrzích kárného navrhovatele a kárné navrhovatelky. Policejní orgán po provedení obsáhlých skutkových zjištění konstatoval ve vztahu k možnému spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, že ověřil, že zásahy kárně obviněného do protokolů skutečně došlo k posunům ve významu jednotlivých výpovědí, nicméně z ničeho nevyplývá, že by tak kárně obviněný činil v úmyslu způsobit obžalovaným závažnou újmu v důsledku odsuzujícího rozsudku. Obžalovaní, resp. jejich obhájci měli k dispozici audiozáznamy z hlavních líčení a jejich přepisy zpracované protokolujícími úřednicemi, což jim umožnilo podat kvalifikovaná a posledku úspěšná odvolání. Nebyla proto ani naplněna skutková podstata maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle § 330 odst. 1 trestního zákoníku ani skutková podstata padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 348 odst. 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že jednáním JUDr. Sotoláře mohlo být spácháno kárné provinění, odevzdal policejní orgán věc kárnému senátu Nejvyššího správního soudu, neboť mu z úřední činnosti bylo známo, že vede kárné řízení proti kárně obviněnému týkající se stejných obvinění.

VII. Jednání ve věci

[44] Ve věci proběhlo jednání ve dnech 1. a 14. července 2020.

[45] Kárný navrhovatel v reakci na vyjádření kárně obviněného uvedl, že dlouholetá kombinace práce předsedy prvostupňového senátu a zároveň člena odvolacího senátu vycházela z vlastního přání kárně obviněného, který v tom spatřoval možnost osobního rozvoje. Od roku 2013 však byl kárně obviněný zařazen v odvolacím senátu jako jeho čtvrtý člen s tím, že nápad senátu byl určen na tři soudce a kárně obviněný tedy měl být jakožto jeho čtvrtý člen vytížen pouze příležitostně. Práce předsedy prvostupňového trestního senátu u Městského soudu v Praze je nejobtížnější pracoviště v české justici, neboť se zde koncentrují ty nejsložitější a nerozsáhlejší trestní kauzy. Kárný navrhovatel uznal, že kárně obviněný před rokem 2013 měl jako

specializovanou agendu přiděleny věci hospodářské kriminality, což představovalo enormní zátěž. Po roce 2013 však tato specializace byla zrušena a pracovní zátěž kárně obviněného byla srovnatelná s jinými předsedy prvostupňových trestních senátů.

[46] Kárně obviněný opět poukázal na svou pracovní přetíženost v rozhodném období, což doložil přehledem věcí souběžně projednávaných v senátu 40 T Městského soudu v Praze v letech 2015 až 2017. Celkem se jednalo o 31 trestních věcí, z nichž v 24 byl vynesena rozsudek. Ke svému vytížení v odvolacím senátu 7 To uvedl, že bylo jednáno zpravidla ve dvou jednacích dnech v týdnu, soudce zpravodaj předsedal vždy ve věcech, které mu byly přiděleny. Poukázal na složitost jím projednávaných věcí, kdy často bylo nutno vypracovat rozsudky několik set stran dlouhé. Uznal, že objektivně jeho zásahy k posunu výpovědi vedly, nikdy však nepostupoval ve zlém úmyslu. Zákonná úprava, která zavedla pořizování zvukových záznamů a zapojení protokolujících úřednic do pořizování protokolů měla přinést odbřemenění soudců, bohužel narazila na to, že soudům nebyly dány k dispozici dostatečné prostředky na potřebný odborný aparát. Strany měly finální verzi protokolů k dispozici a mohly je srovnat se zvukovými záznamy a požadovat opravu protokolů (uplatnit námitky proti protokolaci). To však žádný z obhájců neučinil. Co se týče prodlevy při autorizaci protokolů, lze ji vysvětlit jejich enormním rozsahem a celou řadou souběžně projednávaných věcí.

[47] V rámci své výpovědi kárně obviněný nad rámec uvedeného ve svých předchozích vyjádřeních poukázal na to, že v předmětné věci bylo nestandardní množství jednacích dnů a bylo prováděno enormní množství důkazů výrazně přesahujících rámec dokazování provedeného v přípravném řízení. Bylo tomu tak především z důvodu velkého množství důkazních návrhů procesních stran. Z tohoto důvodu protokoly v tomto řízení ve svém souhrnu představují tisíce stran textu. Na příkladu výpovědi Mgr. L. kárně obviněný způsobem již uvedeným v jeho vyjádřeních uvedl, že přepis protokolující úřednice někdy zcela neodpovídal skutečně řečenému. Úpravy v textu prováděl po paměti podle kontextu a za pomoci stručných poznámek z jednacích dnů, aniž by je konfrontoval s audiozáznamy. Audiozáznamy v této věci nikdy neslyšel. Podobně jako v některých případech došlo k omylům v přepisu protokolující úřednice, tak i v případech jím prováděných úprav mohlo dojít k chybám, v obou případech se však nejednalo o nějaký záměr. V protokolech byla provedena celá řada dalších úprav, které kární navrhovatelé do návrhů nezahrnuli, neboť v nich neshledali nic závadného (např. došlo k rozsáhlejšímu krácení výpovědi znalce Ing. Hálka, neboť celé pasáže uváděl opakovaně). Není tedy pravdou tvrzení uvedené v kárných návrzích, že přepisy připravené protokolujícími úřednicemi byly správné a nevyžadovaly další opravy. Audiozáznamy z jednotlivých hlavních líčení byly obhajobě poskytovány bezprostředně po skončení jednání, a to i přesto, že podle některých názorů na to strany nemají právo. Obhájcům byly dány k dispozici i přepisy vyhotovené protokolujícími úřednicemi, vždy s upozorněním, že se jedná o pracovní verze, které budou teprve dopracovány, což bylo vskutku výjimečné, neboť v jiných trestních věcech takto není postupováno. Bylo tomu tak pro značnou časovou prodlevu při dopracování protokolů. Kárně obviněný tento svůj postup v řízení považuje za zcela transparentní. Pokud kární navrhovatelé poukazovali na to, že některé úpravy výpovědi mohly mít vliv na posouzení subjektivní stránky trestného činu, konkrétně výpověď Ing. P. na otázku možné dostupné alternativy k nabídce Haguess a výpověď Mgr. L. na možnou povědomost obžalovaných o nesprávnosti zadání zakázky v JŘBU, kárně obviněný to popřel s tím, že závěry k těmto otázkám byly založeny na listinných důkazech.

[48] Ke svému pracovnímu zatížení v posuzované době obviněný poukázal na předložený přehled a uvedl, že některé v té době zpracovávané věci byly skutečně enormní svým rozsahem (rozsudek ve věci obž. L. a spol. měl více než 2000 stran, ve věci obž. S. a spol. byla projednávána obžaloba proti 35 obžalovaným apod.). Uznal však, že po zrušení specializace v roce 2013 se pracovní zatížení postupně snižovalo, i když jednotlivé před rokem 2013 přidělené věci jeho senát

stále doprojednával. Kárně obviněný uvedl, že vyhotovení protokolů z hlavních líčení nepovažuje za lhůtový úkon i s ohledem na to, že dokladem o průběhu hlavního líčení a obsahu výpovědi je audiozáznam, protokol je pak pouze dokument zejména obsahující provedené procesní úkony. Kárně obviněný potvrdil, že přepisy audiozáznamů (pracovní verze protokolů) mu byly zasílány protokolujícími úřednicemi tak, jak je uvedeno v kárných návrzích. On je procházel a opravoval průběžně, některé ještě před písemným vyhotovením prvního odsuzujícího rozsudku, jiné až poté. Nenechával je však zakládat do spisu postupně, protože měl za to, že je vhodné založit do spisu všechny zbývající protokoly zároveň. Projednávanou věc sp. zn. 10 T 8/2014 kárně obviněný hodnotil jako středně rozsáhlou ve srovnání s jinými jeho senátem projednávanými věcmi. Kárně obviněný dále sdělil, že svůj postup v této věci vnímal jako standardní a při kontrole protokolů postupoval obdobně jako v jiných věcech. Strany nenamítaly nepřiměřenou dobu pro zpracování protokolů ani nepodaly stížnost na průtahy v řízení. Kárně obviněný dále poukázal, že v daném období se své práci často věnoval na úkor svého osobního života a rodiny, o víkendech či dokonce na společné dovolené se svou manželkou a dětmi. S protokolujícími úřednicemi v některých případech nejasnosti v protokolech konzultoval a ony s ním a někdy jim uložil, aby nejasná místa v audiozáznamech zkusily znovu odposlechnout za asistence soudních informatiků.

[49] Dále kárný senát vyslechl jako svědkyni vedoucí kanceláře senátu Městského soudu v Praze, kterému byla přidělena věc sp. zn. 10 T 8/2014 D.D. Ta uvedla, že postup kárně obviněného v dané věci vnímala jako standardní, samotný obsah protokolů ani úpravy prováděné kárně obviněným nekontrolovala. Množství protokolů, které v předmětné věci kárně obviněný zaslal najednou, jí ale připadalo mimořádné. Nevybavuje si ani žádné stížnosti na nepřiměřenou dobu vyhotovování protokolů, resp. ví to jen z doslechu od protokolujících úřednic U. a Č. Také ví, že kárně obviněný z tohoto důvodu povolil zasílat pracovní verze protokolů jednotlivým advokátům, posléze jim byly zaslány i definitivní verze protokolů. Dobu, po kterou předsedové senátů kontrolují protokoly nesleduje. U kárně obviněného zpravidla kontrola protokolů trvala déle než u jiných předsedů senátů. Jiní předsedové se zpravidla snaží, aby se protokoly do spisů zakládaly průběžně.

[50] Svědkyně I. Č., protokolující úřednice, uvedla, že v posuzované věci vyhotovení přepisů trvalo déle, neboť se jednalo o dlouhá jednání nařizovaná v dlouhých časových řadách, proto se střídaly při jednotlivých jednáních s kolegyní U. Zkontrolované protokoly zasílal kárně obviněný přímo vedoucí kanceláře. Jiní předsedové senátů kontrolovali protokoly rychleji, ale kárně obviněný v tom byl pečlivější. Pokud nějaké části výpovědi na záznamu nerozuměla, označila ji v textu otazníky, popř. místo zažlutila a požádala kolegyni, aby místo zkusila odposlechnout. V dané věci si vybavuje stížnosti obhájců, že nedostávají protokoly. Proto jim byly předávány pracovní (neopravené) verze protokolů a audiozáznamy z hlavních líčení.

[51] Protokolující úřednice J. U. uvedla, že v dané době spolupracovala s kárně obviněným, přičemž na tuto spolupráci nerada vzpomíná, neboť kárně obviněný vedl extrémně dlouhá jednání, a postupoval podle jejího názoru zmatečně. V době projednávání věci Opencard bylo hodně práce, proto zpracování přepisů z hlavních líčení jí trvalo déle, např. jeden či dva měsíce. Vybavuje si, že obhájci obžalovaných ve věci Opencard si stěžovali, že vypracování protokolů trvá dlouho. Z toho důvodu kárně obviněný dovolil, aby protokolující úřednice obhájcům zasílaly zpracované „pracovní verze protokolů“ předtím, než je opravil. Poté se ale rozčiloval, že takový pokyn prý nikdy nedal. V jiných věcech takto postupováno nebylo. Svědkyně potvrdila, že kárně obžalovaný zasílal zkontrolované protokoly „v balíku“ najednou až po delší době běžně i v jiných věcech.

[52] Svědkyně J. T., která v několika případech zastupovala kolegyně jako protokolující úřednice v kauze Opencard, vypovídala obdobně jako svědkyně U. a Č.

[53] Kárný senát dále provedl dokazování spisem Městského soudu v Praze sp. zn. 10 T 8/2014, z nějž ověřil, že podstatné okolnosti věci proběhly tak, jak je uvedeno v kárných návrzích. Protokoly z hlavních líčení konaných od 14. 10. 2015 do 8. 9. 2016 nebyly stranám k dispozici ještě v době po doručení prvního odsuzujícího rozsudku, neboť dne 5. 9. 2017 je urguje obhájce JUDr. Gřivna a 18. 10. 2017 žádá další z obhájců, JUDr. Sokol, o prodloužení lhůty k doplnění odvolání, protože protokoly z hlavních líčení obdržel až dne 29. 9. 2017.

[54] Bylo upuštěno od dokazování poslechem příslušných zvukových záznamů z hlavních líčení, vzhledem k tomu, že strany (oba kární navrhovatelé i kárně obviněný) to shodně navrhly s tím, že učinily nesporným to, že obsah zvukových záznamů je shodný s jejich reprodukcí v kárných návrzích. Soud provedl dokazování listinami navrženými kárným navrhovatelem: čestným prohlášením protokolujících úřednic Č., T. a I. H., emailovou komunikací mezi kárně obviněným a vedoucí kanceláře D. D. Z těchto listin bylo zjištěno, že „pracovní verze“ protokolů z jednotlivých hlavních líčení byly protokolujícími úřednicemi zasílány kárně obviněnému ke kontrole v době uvedené v kárných návrzích a kárně obviněný je pak zaslal vedoucí kanceláře upravené k založení do spisu rovněž ve dnech uvedených v kárných návrzích. Rovněž byl proveden důkaz listinami – „pracovními verzemi“ protokolů zpracovanými protokolujícími úřednicemi a předloženými kárně obviněnému ke kontrole, z nichž vyplývá, že jejich obsah je shodný s jejich reprodukcí v kárných návrzích. Kárný senát si rovněž od kárního navrhovatele vyžádal „sloučené dokumenty“ tj. verzi protokolů zobrazující rozdíly mezi „pracovními verzemi“ a finálními verzemi po úpravách provedených kárně obviněným a i těmito listinami provedl důkaz. Z nich zjistil, že v protokolech kárně obviněný provedl celou řadu změn a oprav, většinou formálního rázu, někdy však i obsahového, aniž by kární navrhovatelé tyto úpravy kárně obviněnému vytýkali. Z osobního spisu kárně obviněného soud zjistil, že kárně obviněný byl jmenován předsedou senátu, dosud proti němu nebylo vedeno kárné řízení, ani mu nebyla uložena výtka podle zákona o soudech a soudcích.

[55] Kárný senát zamítl návrh obhájce kárně obviněného na dokazování rozsudky zpracovanými kárně obviněným v letech 2015 až 2017, neboť rozsah pracovního vyřízení kárně obviněného vyplývá mj. z vyjádření soudcovské rady Městského soudu v Praze. Zamítl také jeho návrh na dokazování rozsudkem Vrchního soudu v Praze ve věci 3 To 121/2018, neboť jeho podstatný obsah i právní názor na zacházení s odvolací námitkou nesprávné protokolace výpovědí svědků, resp. rozporu mezi obsahem protokolu z hlavního líčení a zvukovým záznamem, je uveden i ve vyjádření Vrchního soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného včetně obsáhlé citace z odůvodnění označeného rozsudku.

[56] Kárná navrhovatelka dále soudu předložila dokument, v němž hodnotí jednotlivé kárně obviněným provedené změny v protokolech a jejich vliv na rozhodnutí ve věci Opencard.

[57] Kárný navrhovatel v závěrečné řeči uvedl, že současnou právní úpravu protokolace v trestním řádu považuje za velmi problematickou, neboť na jedné straně počítá s pořizováním zvukového záznamu z hlavního líčení a zpracováním protokolu protokolující úřednicí, na druhé straně obsahuje relikty starší právní úpravy, kdy předseda senátu obsah protokolu diktoval přímo v průběhu hlavního líčení zapisovatelce a kdy strany měly možnost slyšet, jakým způsobem je obsah jednotlivých výpovědí shrnut, a mohly k tomu přímo uplatňovat námitky. Pokud předseda senátu nese odpovědnost za obsah protokolu a protokol před podpisem kontroluje, jedná se o kontrolu podstatných náležitostí a zjevných chyb, nikoli podrobnou kontrolu celého

obsahu přepisu jednotlivých přednesů pořízeného k tomu kvalifikovaným odborníkem. Ze změn provedených kárně obviněným v jednotlivých protokolech vybral do kárného návrhu pouze ty, u nichž je významový posun evidentní. Nelze přednesy upravovat, jak činil kárně obviněný dle svého vyjádření, aby jejich obsah uvedl do souladu, co daná osoba vypověděla jinde, popř. jak to dohromady vyznělo. K tomu, zda změny provedené v protokolech byly ve prospěch či neprospěch obžalovaných v daném trestním řízení, se vyjádřil Vrchní soud v Praze ve svém zrušujícím rozhodnutí.

[58] Kárná navrhovatelka uvedla, že kárné provinění spáchané kárně obviněným totálně znevěrohodňuje justici a má dopad na Ministerstvo spravedlnosti, vůči němuž jsou uplatňovány nároky na náhradu škod způsobených soudy, přičemž objem těchto škod astronomicky stoupá a mezi soudci chybí vědomí odpovědnosti. Proto nemůže jinak, než navrhnout u kárně obviněného odvolání z funkce soudce, protože podobná provinění může opakovat. Kárně obviněný se zřejmě při projednávání a rozhodování cítil bohorovný, věc Opencard se mu vymkla z ruky, jaká byla jeho motivace při provádění úprav protokolu už není důležité. Přísné potrestání by mělo být i příkladem pro ostatní soudce, aby se vyvarovali podobných zásahů, které mají dopady na život lidí a jejich osudy.

[59] Obhájce kárně obviněného v závěrečné řeči poukázal na to, že strany ve věci Opencard neuplatnily námitky proti protokolaci, což je právě procesní instrument k odstranění nesprávností, k nimž při protokolaci může docházet. Teprve pokud by takové námitky byly uplatněny, musel by kárně obviněný srovnat obsah protokolu se zvukovým záznamem a případné nesrovnalosti odstranit. Vyhotovení protokolu z hlavního líčení není ani písemným vyhotovením rozsudku, ani jiným úkonem v trestním řízení směřujícím k rozhodnutí ve věci, pro které jsou stanoveny lhůty v § 129 odst. 3, popř. 181 odst. 3 tr. ř., protokol je pouze pomůcka soudce, dokladem dokumentujícím průběh hlavního líčení jsou zvukové záznamy.

[60] Kárně obviněný v závěrečné řeči uvedl, že úpravy protokolu, uvedené v kárných návrzích skutečně provedl, avšak v dobré víře, že odpovídají výpovědím svědků, znalců či obžalovaných učiněným v hlavním líčení. Uvedl, že neměl žádný důvod usilovat o nezákonné odsouzení obžalovaných v kauze Opencard. Úmyslná manipulace s protokoly by nedávala žádný smysl i s ohledem na to, že obhajoba měla k dispozici audiozáznamy i pracovní verze protokolů, tudíž jakákoli nezákonná manipulace s obsahem protokolů by musela být odhalena prostým srovnáním pracovní verze a definitivní verze protokolu. Úpravy, které v protokolech provedl, kárně obviněný charakterizoval jako formulační. Necítí se být vinen kárnými proviněními.

VIII. Hodnocení kárného senátu

VIII. 1. Procesní podmínky

[61] Kárný senát se nejprve zabýval naplněním procesních podmínek pro vedení kárného řízení a rozhodnutí ve věci.

[62] V případě návrhu kárného navrhovatele byly tyto podmínky splněny. Zákon č. 7/2002 Sb. v § 9 odst. 1 stanoví, že návrh na zahájení kárného řízení ve věcech soudců může být podán v subjektivní lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy se kárný navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Zároveň musí být návrh podán v objektivní tříleté lhůtě od spáchaní kárného provinění. Co se týče subjektivní lhůty, kárný navrhovatel uvedl, že o skutečnostech, v nichž shledává naplnění skutkové podstaty kárného provinění, se dozvěděl poté, co byl spis sp. zn. 10 T 8/2014 vrácen Vrchním soudem v Praze po zrušení druhého odsuzujícího rozsudku. Kárný senát z uvedeného spisu ověřil, že prvním úkonem bezprostředně pro vrácení spisu byl úřední záznam ze dne 12. 8. 2019 o přidělení věci nové předsedkyni senátu

Mgr. D. v souladu s výrokem druhého zrušujícího usnesení o nařízení projednání věci senátu v jiném složení (srov. spis 10 T 8/2014, č. l. 13367a, verte). Teprve poté se kárný navrhovatel mohl seznámit s obsahem spisu včetně dokumentů, z nichž vyplývaly úpravy protokolů provedené kárně obviněným a rovněž skutečnosti zakládající průtahy, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného podán dne 25. 11. 2019. Šestiměsíční subjektivní lhůta tedy byla zachována. Z kárného návrhu dále vyplývá, že jednání, jež je kárně obviněnému kladeno za vinu obviněný, bylo dokonáno dne 7. a 8. září 2017, kdy kárně obviněný zaslal vedoucí kanceláře upravené protokoly k založení do spisu. Z toho vyplývá, že byla dodržena i objektivní lhůta pro podání kárného návrhu.

[63] V případě kárné navrhovatelky vzal kárný senát v úvahu judikaturu kárného soudu, podle níž plynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu je třeba počítat ode dne, kdy se o skutečnostech zakládajících kárné provinění dozvěděl první z možných kárných navrhovatelů dle § 8 zákona č. 7/2002 Sb. (srov. např. rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12 Ksz 6/2012 – 105), v kontextu projednávané věci se jedná o kárného navrhovatele. Návrh na zahájení kárného řízení kárné navrhovatelky byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 11. 2. 2020, tedy ještě v šestiměsíční lhůtě, počítané ode dne, kdy se o relevantních skutečnostech mohl dozvědět kárný navrhovatel, jak je uvedeno výše. Splněna byla i objektivní tříletá lhůta.

[64] Bylo dále třeba posoudit i otázku, zda projednání návrhu kárné navrhovatelky nebrání skutečnost, že již před jeho podáním bylo zahájeno řízení o návrhu kárného navrhovatele. Kárný senát v této souvislosti konstatuje, že ani zákon č. 7/2002 Sb., ani trestní řád, který je třeba přiměřeně použít na řízení ve věcech soudců, neupravují na rozdíl od jiných procesních předpisů překážku litispendence. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu (rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 15 Tdo 832/2016, č. 15/2017 Sb. NS), který v této souvislosti odkazuje na Evropský soud pro lidská práva (rozhodnutí ze dne 27. 11. 2014, *Lucky Dev proti Švédsku*, č. 7356/10), ústavní pořádek České republiky a Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod nezaručují ochranu proti souběžnému vedení dvou řízení spadajících do kategorie trestních obvinění pro stejný skutek, nýbrž zajišťují pouze ochranu proti pokračování v jednom z takových řízení poté, co v jiném řízení vedeném pro stejný skutek již bylo pravomocně rozhodnuto. Takový případ však v případě návrhu kárné navrhovatelky nenastal, v době jeho podání nebylo o návrhu kárného navrhovatele rozhodnuto, a tudíž nic nebránilo zahájení řízení o návrhu kárné navrhovatelky. Kárný senát poté řízení o obou návrzích na zahájení kárného řízení spojil ke společnému projednání.

VIII. 2. Posouzení otázky viny kárně obviněného **VIII. 2. a) Protiprávnost jednání kárně obviněného: obecné úvahy**

[65] Především je třeba zdůraznit, že kárný senát se nezabýval postupem kárně obviněného v kauze Opencard jako celkem a už vůbec ne oběma rozsudky, které senát, jemuž kárně obviněný předsedal, v dané věci vydal. Kárnému senátu přísluší hodnotit výlučně jednání kárně obviněného, které uvedli kární navrhovatelé v kárných návrzích, a to z toho hlediska, zda jím kárně obviněný spáchal kárné provinění ve smyslu zákona o soudech a soudcích. Úkolem kárného senátu není dublovat či nahrazovat instančně nadřízené soudy rozhodující o opravných prostředcích, resp. samotný Městský soud v Praze, který v dané věci vydal dne 13. 3. 2020 rozsudek, kterým pravomocně rozhodl o zproštění obžaloby u všech zbývajících obžalovaných.

[66] Kárný senát vyšel z toho, že skutkový stav věci je mezi stranami prakticky nesporný a byl potvrzen provedeným dokazováním. Kárně obviněnému byla věc Opencard přidělena v červenci

2015 poté, co Vrchní soud v Praze usnesením z 29. 6. 2015, sp. zn. 5 Tdo 19/2015, zrušil předchozí rozhodnutí senátu Městského soudu v Praze o vrácení věci k došetření s tím, že zároveň nařídil projednání věci v jiném složení senátu. Hlavní líčení ve věci v době, kdy byla přidělena senátu, jemuž kárně obviněný předsedal, proběhla ve dnech 1. až 4. 9., 7., 8. a 21. 9., 14. až 16. 10., 26. a 27. 10., 23. a 24. 11., 27. 11. a 21. 12. 2015, dále 25. a 27. 1., 19. 2., 16. až 18. 3., 18. 4., 9. až 12. 5., 19. 5., 24. a 25. 5., 21 a 22. 6., 26. 7., 15. až 19. 8., 22. až 24. 8., 5. 9. a 8. 9. 2016 (kdy byl vyhlášen první odsuzující rozsudek). Poté proběhlo hlavní líčení dne 17. 12. 2018 poté, co byl první odsuzující rozsudek zrušen Vrchním soudem v Praze a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení (v tento den byl zároveň vyhlášen druhý odsuzující rozsudek).

[67] Stejně tak mezi stranami není sporu o tom, že jednotlivé změny v protokolech uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 1. až 12. byly skutečně provedeny a že je provedl kárně obviněný.

[68] Obviněný sám vypověděl, že shora uvedené změny v protokolech prováděl s velkým časovým odstupem poté, co jednotlivá hlavní líčení proběhla, a že prováděné úpravy v protokolech neověřoval se zvukovým záznamem z příslušných jednání. I tuto okolnost má kárný senát za zjištěnou i s ohledem na to, že změny v protokolech uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 1. až 12. byly ve všech případech provedeny v rozporu se skutečným obsahem příslušných přednesů, jak jsou zachyceny na zvukových záznamech.

[69] Strany se tak liší pouze v hodnocení toho, s jakou pohnutkou kárně obviněný uvedené změny v protokolech jemu předložených ke kontrole prováděl a zda jeho jednání bylo protiprávní, resp. zda představuje naplnění skutkové podstaty kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[70] Proto se kárný senát musel zabývat otázkou oprávnění předsedy senátu k zásahům do obsahu protokolu z hlavního líčení podle předpisů upravujících soudní řízení trestní.

[71] Podle § 55b odst. 1 část věty před středníkem tr. ř., *o průběhu hlavního líčení je, nerozhodne-li z důležitých důvodů předseda senátu jinak, pořízován zvukový záznam.*

[72] Podle odst. 2 stejného ustanovení, *je-li jako zapisovatel přibrán vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, protokol se nediktuje, ale samostatně jej podle zvukového záznamu pořizuje vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník.*

[73] Podle odst. 3 stejného ustanovení *výpovědi osob, které již byly vyslechnuty, se do protokolu o hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání zapisují jen potud, pokud obsahují odchylky nebo dodatky k dřívějším výpovědím nebo vysvětlením. Státní zástupce nebo obviněný mohou žádat, aby výpověď učiněná v řízení před soudem nebo její část byla doslovně zaprotokolována; předseda senátu takové žádosti vyhoví, pokud předmětem výpovědi není jen opakování toho, co je již zachyceno v protokolu.*

[74] Odstavec 6 cit. paragrafu pak stanoví, že *v řízení před soudem odpovídá za správnost a úplnost protokolace vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, pokud byl přibrán jako zapisovatel.*

[75] Dle § 56 odst. 1 část věty první před středníkem *protokol o hlavním líčení a o veřejném a neveřejném zasedání podpisuje předseda senátu a zapisovatel.*

[76] Dle § 57 odst. 1 tr. ř. *o opravě a doplnění protokolu o hlavním líčení a o veřejném a neveřejném zasedání a rovněž o námitkách proti takovému protokolu rozhoduje soud, o jehož protokol jde. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.*

[77] Ačkoli za správnost a úplnost protokolace odpovídá protokolující úředník (§ 55b odst. 6 tr. ř.), z citovaných předpisů, především pak z § 56 odst. 1 tr. ř., kárnému senátu vyplývá, že předseda senátu je oprávněn protokol z hlavního líčení pořízený protokolujícím úředníkem dle § 55b odst. 2 tr. ř. kontrolovat, a proto i opravovat (jinak by povinnost předsedy senátu podepsat protokol, bez toho, aby ověřoval jeho správnost, nedávala žádný smysl). Vzhledem k tomu, že účelem celé právní úpravy ukládající až na určité výjimky zachycování průběhu hlavního líčení pomocí zvukového záznamu a následně pořizování protokolu na základě tohoto záznamu protokolujícím úředníkem, včetně zdůraznění jeho odpovědnosti za správnost a úplnost protokolace, bylo urychlení trestního řízení a odbřemenění předsedy senátu od protokolace v průběhu hlavního líčení, neměla by kontrola protokolu předsedou senátu spočívat v zevrubné revizi celého textu protokolu slovo od slova a jeho případném přepisování, nahrazování formulací použitých protokolujícím úředníkem (či ještě hůř, vypovídajícími osobami) jinými, dle názoru předsedy senátu vhodnějšími, formulacemi. Mělo by se tedy z podstaty věci jednat o přehlédnutí protokolu více méně zběžné, zaměřené na jeho formální náležitosti, popř. odstranění zjevných omylů protokolujícího úředníka či míst, které protokolující úředník nedokázal správně odposlechnout (v této souvislosti se jeví jako vhodný postup použitý ve věci Opencard protokolujícími úřednicemi, které nejasná místa např. barevně vyznačily, aby předseda senátu mohl těmto místům protokolu věnovat větší pozornost).

[78] Při respektování uvedeného se opravy prováděné předsedou senátu mohou týkat zejména zákonných náležitostí protokolu či jiných formálních chyb protokolu (vč. překlepů apod.), ale mohou zahrnovat i opravy obsahové. Tyto zásahy ovšem nemohou být libovolné. Musí směřovat k tomu, aby protokol plnil svůj účel, tedy zachycovat průběh hlavního líčení včetně podstatného obsahu výpovědí a přednesů osob přítomných hlavnímu líčení. Předseda senátu při zásazích do protokolu může vycházet např. z vlastních poznámek, které si v průběhu hlavního líčení pořizoval, pokud opravu protokolu provádí bezprostředně poté, co hlavní líčení proběhlo, může se spolehnout i na vlastní paměť. Pokud však opravy provádí s větším odstupem od hlavního líčení a jím zamýšlená obsahová oprava se netýká zcela zjevných omylů (např. zkomolení jména osoby, které je ze spisu známo), nýbrž obsahu výpovědi, měl by předseda senátu obsah takové opravy konfrontovat se zvukovým záznamem. Je totiž zjevné, že lidská paměť není a nemůže být neomylná a s narůstajícím časovým odstupem od události její odraz v paměti slábne, popř. se mění, a to často i v případech, kdy dotýčný člověk je pevně přesvědčen o tom, že si určitou skutečnost pamatuje zcela přesně. Předseda senátu by proto měl i ke své vlastní paměti přistupovat kriticky a s vědomím její možné nedokonalosti. Jistě i protokolující úředník se může při pořizování protokolu za pomoci zvukového záznamu zmýlit, podobně se může zmýlit i předseda senátu při kontrole.

[79] Z těchto důvodů musí být předseda senátu při zásazích do protokolu při jeho kontrole zdrženlivý a opatrný. Tato míra zdrženlivosti a opatrnosti se různí podle povahy prováděných úprav. Jiná bude ovšem při opravě překlepů a zcela zjevných omylů, jiná při zestručňování protokolu s ohledem na to, že vypovídající pouze opakoval to, co uvedl ve své dřívější výpovědi (srov. § 55b odst. 3 věta první tr. ř.). Největší obezřetnost je ovšem nutná v případě, kdy by měl předseda senátu za to, že určitá část výpovědi v připraveném protokolu chybí (vynechaná slova či věty), popř. zachycení výpovědi v protokolu je nesprávné (odlišná slova, jiný význam). Pokud přistoupí k opravě protokolu pořízeného protokolujícím úředníkem z posledně uvedených důvodů, tj. oprava bude spočívat ve vložení nových slov či vět, či nahrazení slov či vět zapsaných protokolujícím úředníkem za jiná, je nezbytné, aby si byl předseda zcela jistý, že tato slova přesně,

resp. věrně zachycují skutečný obsah řečeného. K tomu bude zpravidla nezbytné ověřit tuto skutečnost poslechem příslušné části zvukového záznamu. Právě i z tohoto důvodu zvukový záznam musí být i po pořízení protokolu uchováván, pro případ, že by bylo potřebné ověřit správnost protokolu (např. v případě námitek proti protokolu uplatněných dle § 57 odst. 1 tr. ř.).

[80] Je dále nutné zdůraznit rozdíl mezi protokolací výpovědi a jejich hodnocením jakožto důkazů provedených v trestním řízení ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. „*Hodnocením důkazu je třeba rozumět rozhodování o tom, a) existence jakých skutečností má být tímto důkazem prokázána, b) do jaké míry je existence takových skutečností daným důkazem prokázána. Při rozhodování o těchto dvou otázkách je třeba hodnotit důkazy jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu tak, aby existence či neexistence určité skutečnosti - a také míra jistoty o existenci takové skutečnosti - byla vyvozována ze všech provedených důkazů. Požadavek pečlivě uvážit všechny okolnosti daného případu je přitom třeba vztahovat jak k okamžiku rozhodování o tom, existence jakých skutečností by měla být předmětem dokazování, tak k posuzování síly daného důkazu.*“ (Drašůk, A., Fenik, J., a kol: Trestní řád. Komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2017, stav k 1. 5. 2017, komentář k § 2 odst. 6, citováno dle právního informačního systému ASPI). Konfrontování výpovědi svědka či obviněného s jeho dalšími výpověďmi, popř. s výpověďmi jiných svědků či obviněných, popř. listinami a dalšími důkazy provedenými v řízení, interpretace výpovědi a vyvozování závěrů z takového zkoumání výpovědi a jejího porovnávání s dalšími důkazy, to vše je součástí hodnocení důkazů a musí být striktně odděleno od protokolace. Není přípustné, aby předseda senátu zasahoval do v protokolu zachycené výpovědi tak, aby byla v souladu s dalšími výpověďmi, s jinými (např. listinnými důkazy), popř. s vlastním přesvědčením o tom, že rozhodné okolnosti, o nichž svědek vypovídá, se odehrály určitým způsobem. Stejně tak není možné měnit formulace použité svědkem, obviněným či znalcem, které jsou vyhybavé, nejasné či neurčité, tak aby vyzněly jednoznačně, relevantně apod.

[81] Na takové situace předseda senátu zajisté může reagovat při samotném hlavním líčení, kdy je možné vypovídajícímu např. předestřít jeho předchozí odlišnou výpověď či jiné provedené důkazy, které výpověď zpochybňují, otázku zopakovat nebo položit přesněji. Vyslýchaná osoba pak má možnost takto předestřené rozdíly vysvětlit, popř. své vyjádření opravit nebo na položenou otázku skutečně odpovědět (pokud předchozí odpověď byla vyhybavá či neurčitá a předseda senátu zopakováním dotazu dá najevo, že na odpovědi trvá). Jestliže tak ovšem předseda senátu neučiní, nemůže již nápravu zjednat při tvorbě protokolu tím, že do výpovědi doplní chybějící vyjádření, byť by bylo v souladu s jinými provedenými důkazy či předchozí výpovědí. Rovněž je nutná větší opatrnost při zásazích do protokolu, který je dle svého obsahu koncipován spíše jako doslovná reprodukce, než tam, kde je zřejmé, že se jedná o volnější popis sdělení vyslychaného.

[82] Obdobné je třeba uvést k zásahům do obsahu dotazů pokládaných svědkům, obviněným či znalcům. Jistě k reprodukci těchto dotazů lze přistupovat mnohem volněji, často ani nemusí být obsah dotazu uváděn vůbec, je-li z obsahu výpovědi zřejmé, na co daná osoba odpovídala. Samozřejmě není nutné do protokolu doslovně uvádět dialog, který se týká upřesnění toho, jak určitý vyslychaný dotaz rozumí apod. Pokud protokolující úředník uvede do protokolu obsah dotazu, není však možné tento dotaz libovolně měnit, neboť tím pak může být změněn i obsah odpovědi na dotaz. To platí i v případě, že se tazající dopustil chyby, kterou při samotném hlavním líčení neopravil, neboť tato chyba nemusí být vyslychanému zřejmá a jeho odpověď se týká chybného dotazu. Pak je v zájmu věrnosti zachycení průběhu hlavního líčení a skutečného obsahu výpovědi nutné, aby v protokolu chybný dotaz zůstal.

VIII. 2. b) Protiprávnost jednání kárně obviněného: konkrétní posouzení jednotlivých změn protokolů

[83] Jak vyplynulo z provedeného dokazování, především z výpovědi protokolujících úřednic Č., U. a T., jakož i z výpovědi samotného kárně obviněného a z porovnání protokolů připravených protokolujícími úřednicemi ke kontrole a protokolů upravených kárně obviněným a odevzdaných kanceláři k založení do spisu, jakož i z písemných vyjádření kárně obviněného v průběhu řízení před kárným senátem, kárně obviněný si při opravě protokolů nepočínal shora uvedeným řádným způsobem.

[84] Konkrétně bylo zjištěno, že v protokolu z hlavního líčení konaného dne 15. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 3. prosince 2015 a on jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl v něm kárně obviněný úpravy následovně. (a) Při výslechu Ing. V. K. k dotazu předsedy senátu: „*Uvedl jste, že poté, co se podařilo v r. 2010 změnit licenční podmínky v rámci projektu Opencard a uzavřít novou licenční smlouvu, že se systém dostal na běžný smluvní standard?*“ byla odpověď svědka dle zvukového záznamu, stopa 30:17: „*Myslím, smluvně.*“ Protokolující zapsala: „*Myslím, smluvně.*“ Kárně obviněný opravil: „*Ano, smluvně.*“ Dále (b) v témže protokolu při výslechu téhož svědka k dotazu RNDr. T.: „*Dobře. Nerozumíte tomu. Ale celou dobu se bavíme o tom, že licenční podmínky nejsou ideálně nastavené, kdy vlastně dopadem licenčních podmínek je to, že Hlavní město Praha muselo pro řadu služeb přijmout jakési podmínky, které navrhovala společnost Haguess*“ svědek odpověděl dle zvukového záznamu, stopa 01:11:17: „*Přesně, ty, o kterých se tu celý čas bavíme, to znamená, že s tím systémem, s těmi aplikacemi, jednotlivými přístupy a samozřejmě víte dobře, jak to dopadlo...*“ Protokolující zapsala: „*Přesně, ty, o kterých se tu celý čas bavíme, to znamená, že s tím systémem, s těmi aplikacemi, jednotlivými přístupy a víte dobře, jak to dopadlo...*“ Kárně obviněný opravil: „*Nemuselo, ale přijalo. Mimo jiné ty, o kterých se tu celý čas bavíme, to znamená, že s tím systémem, s těmi aplikacemi, jednotlivými přístupy a víte dobře, jak to dopadlo...*“ Dále (c) v témže protokolu při výslechu svědka M. V. k dotazu Mgr. Z.: „*Na jakou dobu měla být uzavřena smlouva, o které se jednalo v JŘBU v roce 2011?*“ Svědek uvedl dle zvukového záznamu, stopa 20:20: „*Ta měla být uzavřena na 6 měsíců maximálně. Na krátkou dobu, aby pokryla období, než se vypíše tendr.*“ Protokolující zapsala: „*Na 6 měsíců maximálně. Na krátkou dobu, než se vypíše tendr.*“ Kárně obviněný opravil: „*Na 3-6 měsíců maximálně. Na krátkou dobu, jen do doby vypsaní otevřeného výběrového řízení, tendru.*“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 1.

[85] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 16. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 31. listopadu 2015, tento jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. (a) Při výslechu obžalovaného RNDr. T. H. Ph.D. k dotazu předsedy senátu: „*Pokud jste zmiňoval ty posudky z předchozího období, s jejich textem jste se seznámil?*“ obžalovaný odpověděl dle zvukového záznamu, stopa 53:36: „*Ne, já jsem se neseznámil s tím textem, já jsem tady v tomhle obledu věřil paní radní a panu řediteli odboru, ale druhá věc je ta, že já jsem se seznámil, a teď nevím, z jakého podkladu, s tím, že už to bylo vlastně navrženo a teď nevím, jestli už i napsáno, že vlastně Magistrát jednou provedl pokus na základě těchto posudků o vypsaní té zakázky. Nevím, jestli to bylo zastaveno předtím nebo potom, protože to byla doba před naším funkčním obdobím, pro mě to bylo, jakože už město to dělalo a já jsem nebyl ten, kdo by přišel a řekl, že takhle se to musí dělat jinak a zrušit. Pro mě to byl, co se týče toho kontinua dostatečný argument pro to, abych v případě, že na to někdo navazuje, to jeho navázání považoval za správné. Jsem přesvědčen, že jsem ten předchozí posudek v ruce neměl. Pokud ano, tak rozhodně si nevybavuji, že bych si v něm něco dohledával.*“ Protokolující zapsala: „*Ne, já jsem se neseznámil s tím textem, ja jsem věřil paní radní a panu řediteli odboru, ale druhá věc je ta, že já jsem se seznámil, nevím, z jakého podkladu, s tím, že už to bylo vlastně navrženo, nevím, jestli už i napsáno, že vlastně Magistrát jednou provedl pokus na základě těchto posudků o vypsaní té zakázky. Nevím, jestli to bylo zastaveno předtím nebo potom, protože to byla doba před naším funkčním obdobím, pro mě to bylo, jakože už město to dělalo a já jsem nebyl ten, kdo by přišel a řekl, že takhle se to musí dělat jinak a zrušit. Pro*

mě to byl dostatečný argument pro to, abych v případě, že na to někdo navazuje, to jeho navázání považoval za správné. Pokud jsem přesvědčen, že jsem ten předchozí posudek v ruce neměl. Pokud ano, tak rozhodně si nevybavuji, že bych si v něm něco dohledával.“ Kárně obviněný opravil: *„Já je viděl u paní radní Vorlíčkové. Podrobně jsem je nestudoval. Já jsem věřil paní radní a panu řediteli odboru. Já jsem se, ale seznámil, nevím, z jakého to bylo podkladu, s tím, že už to bylo vlastně navrženo, nevím, jestli už i vypsáno, že už vlastně Magistrát jednou provedl pokus na základě těchto posudků o vypsání té veřejné zakázky. Nevím, jestli to bylo zastaveno předtím nebo potom, protože to byla doba před našim funkčním obdobím, pro mě to bylo, jakože už to město dělalo a já jsem nebyl ten, kdo by přišel a řekl, že takhle se to musí dělat jinak a zrušit. Pro mě to byl dostatečný argument pro to, abych v případě, že na to někdo navazuje, to jeho navázání považoval za správné. Ale jsem měl k dispozici ten předchozí právní posudek, tak si nevybavuji, že bych si v něm něco dohledával.“* Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 2.

[86] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 26. října 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 7. ledna 2016, kárně obviněný jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl úpravy následovně. (a) Při výslechu Mgr. A. K. k dotazu JUDr. T: *„Připouštíte tedy, že se bude muset ještě eMoney Services možná ještě něco zaplatit?“* svědkyně odpověděla dle zvukového záznamu, stopa 27:46: *„Připouštím to, že se budeme řídit rozhodnutím soudu.“* Protokolující zapsala: *„Připouštím to, že se budeme řídit rozhodnutím soudu.“* Kárně obviněný opravil: *„Potvrzuji, že se budeme řídit rozhodnutím soudu.“* Dále při výslechu téže svědkyně (b) k dotazu JUDr. T: *„Jak dluho předpokládáte, že bude ještě fungovat? Nechci Vás zkoušet, ale v novinách nyní psali, že eMoney Services prodloužila nějaké licence do 28. 10. 2015, což je pozitíř, broží tedy pozitíř, že by přestal Opencard fungovat, pokud eMoney Services opět neprodloužil ony licence?“* svědkyně odpověděla dle zvukového záznamu, stopa 29:35: *„To je přesně specifická otázka, na kterou, bobužel, nemohu odpovědět, protože nejsem, jak říkáte dostatečně vzdělaná.“* Protokolující zapsala: *„To je specifická otázka, na kterou, bobužel, nemohu odpovědět, protože, jak říkáte, na to nejsem dostatečně vzdělaná.“* Kárně obviněný opravil: *„My máme časově omezenou licenci, takže k jejímu prodloužení by nemělo docházet. To je svévole eMoney Services. Je to ale specifická otázka, na kterou, bobužel, nemohu odpovědět, protože, jak říkáte, na to nejsem dostatečně vzdělaná.“* Dále při výslechu téže svědkyně (c) k dotazu obž. N.: *„Čili prodloužení servisní smlouvy nebylo podepsáno, proč? Protože nebylo možné udělat výběrové řízení nebo protože to bylo drabé?“* svědkyně odpověděla dle zvukového záznamu, stopa 01:22:34: *„Protože jsem na to neměla právní titul podepsat s touto společností smlouvu. Poprvé, podruhé jsme se museli seznámit s problematikou, není úplně jednoduché udělat kvalifikované rozhodnutí týden po té, co jsme přišli na radnici, bez toho aniž by nám někdo předal nějaké podklady, to nejde.“* Protokolující zapsala: *„Protože jsem na to neměla právní titul podepsat s touto společností smlouvu. Museli jsme se seznámit s problematikou, není úplně jednoduché udělat kvalifikované rozhodnutí týden po té, co jsme přišli na radnici bez jakýchkoliv předaných dokladů.“* Kárně obviněný opravil: *„Protože jsem na to neměla právní titul podepsat s touto společností smlouvu. Provést jednacím řízením bez uveřejnění s poukazem na to, že to mí předchůdci vysoutěžili špatně, to nešlo. Museli jsme se seznámit s problematikou. Není úplně jednoduché udělat kvalifikované rozhodnutí týden po té, co jsme přišli na radnici bez jakýchkoliv předaných dokladů.“* Dále v témže protokolu (d) při výslechu Mgr. J. K. k dotazu Mgr. T.: *„Zvažovali jste tehdy také i varianty úplně zastavit projekt Opencard?“* svědek dle zvukového záznamu, stopa 17:53, odpověděl: *„Hovořilo se o tom, pokud to není v nabírávkách, hovořilo se o tom mimo, jaksi o přestávce ve výboru nebo tak, zrovna tak se hovořilo se i kuponech, když jsem byl jmenován do funkce, tak v jedné z relativně brzkých zasedání výboru jsem pozval zástupce firmy, která takovýto projekt dělala pro Moravskoslezský kraj, přijeli tehdy 2-3 pánové, kteří nám taj udělali prezentaci, jak to u nich fungovalo atd. z těch informací, které jsem od nich měl bylo zřejmé, že v tu dobu, ale to byl roce 2011, tak vyplyvalo, že takový systém se dal postavit za daleko, daleko a daleko nižší cenu, ovšem nejsem však technický odborník na tyto věci, nevím, jestli 5 nebo 6 let předtím ta situace byla jiná, jestli cena byla adekvátní, jestli byla dobře vysoutěžena, toto já nedokážu posoudit.“* Protokolující zapsala: *„Hovořilo se o tom, pokud to není v nabírávkách, hovořilo se o tom mimo, jaksi o přestávce ve výboru a tak, hovořilo se i o kuponech, když jsem byl*

jmenován do funkce, tak v jedné z relativně brzkých zasedání výboru jsem nechal pozvat zástupce firmy, která takovýto projekt dělala pro Moravskoslezský kraj, přijeli tehdy 2-3 pánové, udělali prezentaci, jak to u nich fungovalo atd. z těch informací, které jsem od nich měl bylo zřejmé, že – ale to byl r. 2011 - tak vyplyvalo, že takový systém se dal postavit za daleko, daleko a daleko nižší cenu, nejsem však technický odborník na tyto věci, nevím, jestli 5 nebo 6 let předtím ta situace byla jiná, jestli cena byla adekvátní, jestli byla dobře vysoutěžena, toto já nedokážu posoudit.“ Kárně obviněný opravil: „*Hovořilo se o tom, pokud to není v návržkách, hovořilo se o tom mimo, jaksi o přestávce, ve výboru a tak, hovořilo se i o kuponech. Když jsem byl jmenován do funkce, tak na jedno z relativně brzkých zasedání výboru jsem nechal pozvat zástupce firmy, která takovýto projekt dělala pro Moravskoslezský kraj, přijeli tehdy 2-3 pánové, udělali prezentaci, jak to u nich fungovalo atd. Z těch informací, které jsem od nich měl, bylo zřejmé, že – ale to byl rok 2011 -vyplyvalo, že takový systém se dal postavit za daleko, daleko a daleko nižší cenu, a že za cenu požadovanou Haguessem a podporu systému Servisního kartového centra se dal obstarat celý nový systém. Nejsem však technický odborník na tyto věci, nevím, jestli 5 nebo 6 let předtím ta situace byla jiná, jestli cena byla adekvátní, jestli byla dobře vysoutěžena, toto já nedokážu posoudit.“* Dále v témže protokolu ve vyjádření obžalovaného Ing. R. (e) dle zvukového záznamu, stopa 39:20, tento uvedl: „*Bylo tady konstatováno, že nebyl předložen tisk výboru, tak jen pro vysvětlení, výbor je orgán zastupitelstva, tudíž projednává tisky a usnesení, která jdou do zastupitelstva, tento tisk šel na radu, takže na tom nebylo nic neobvyklého nebo zvláštního, že tento tisk nebyl projednán ve výboru.“* Protokolující zapsala: „*Bylo konstatováno, že nebyl předložen tisk výboru, tak jen pro vysvětlení, výbor je orgán zastupitelstva, tudíž projednává tisky a usnesení, která jdou do zastupitelstva, tento tisk šel na radu, takže na tom nebylo nic neobvyklého nebo zvláštního, že tento tisk nebyl projednán ve výboru.“* Kárně obviněný opravil: „*Bylo konstatováno, že nebyl předložen tisk výboru pro informatiku, tak jen pro vysvětlení, výbor je orgán zastupitelstva, tudíž projednává tisky a usnesení, která jdou do zastupitelstva. Tento tisk šel na Radu, takže na tom nebylo nic neobvyklého nebo zvláštního, že tento tisk nebyl projednán v uvedeném výboru. Mohl být projednán v komisi Rady pro Opencard.“* Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 3.

[87] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 23. listopadu 2015, jehož prepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 14. ledna 2016 a tento s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. (a) Při výslechu svědka Mgr. J. L. k dotazu JUDr. Ř.: „*Mohl byste zařadit časově alespoň přibližně, kdy se HMP jako zadavatel rozhodlo zadávat veřejnou zakázku na poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC formou JŘBU -to znamená, kdy jste obdrželi pokyn zabývat práce na realizaci, na přípravě realizace této zakázky?“* uvedený svědek dle zvukového záznamu, stopa 25:45, vypověděl: „*Tak to se přiznám, že si opravdu nevzpomenu, nevím ani, jestli to datum i znám. Ten původní požadavek, to jak jsem říkal, byl někdy v průběhu podzimu 2011 ještě od Ing. V., já jsem přesvědčen, že ano, časově by to souhlasilo s tím, já nevím, jestli se tady prováděly důkazy, e-maily atd., kdy jsme to klientovi posílali poprvé, kdy jsme to posílali klientovi poprvé, takže myslím, že to bylo v této době.“* Protokolující zapsala: „*To se přiznám, nevzpomenu. Rámcově ten původní požadavek, to bylo v průběhu podzimu roku 2011, ještě od Ing. V., jsem přesvědčen, že ano, i časově by to souhlasilo s tím, kdy jsme to posílali klientovi poprvé, takže myslím, že to bylo v té době.“* Kárně obviněný opravil: „*To se přiznám, že si nevzpomenu. O formě zadávacího řízení bylo rozhodnuto ještě před naším angažmá v dané záležitosti. Ten původní požadavek přišel v průběhu podzimu 2011 ještě od Ing. V. Jsem přesvědčen, že ano. I časově by to souhlasilo s tím, kdy jsme to posílali klientovi poprvé, takže myslím, že to bylo v té době.“* Ve výpovědi téhož svědka (b) k dotazu JUDr. Ř.: „*Při poskytování právních služeb a při hodnocení postupu zadání této zakázky jste zvažovali možnost zadat tuto zakázku formou otevřeného řízení a s jakým závěrem?“* svědek dle zvukového záznamu, stopa 37:30, vypověděl: „*Vyložené na otázku otevřeného řízení řeč nepadla nevím, jestli v této věci, myslím na nějaké schůzce o tom debata byla, ovšem s tím, že by nebyly podklady pro ty uchazeče, na základě čeho by podali tu nabídku, ten software byl uzavřený...“* Protokolující zapsala: „*Vyložené na otázku otevřeného řízení asi nepadla v této věci, na nějaké schůzce o tom debata byla, ovšem s tím, že zde nebyly podklady pro uchazeče, na základě čeho by podali tu nabídku, ten software byl uzavřený,....“* Kárně obviněný opravil: „*Vyložené otázka realizace*

otevřeného výběrového řízení v této věci nepadla. O tom, že se půjde cestou jednacího řízení bez uveřejnění, se rozhodlo před tím, než jsme se k zadání dané zakázky dostaly my. Na nějaké schůzce o tom snad debata byla, ovšem s tím, že zde nebyly podklady pro uchazeče, na základě čeho by podali v otevřeném výběrovém tu nabídku, ten software byl uzavřený.....“ Ve výpovědi téhož svědka (c) k dotazu předsedy senátu: „Vy jste tedy dospěli k závěru, že lze provést JŘBU a také jste to vyjádřili v nějakém písemném dokumentu, který předcházel realizaci toho jednacího řízení?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 52:00: „Ano písemně, že by bylo nějaké stanovisko, to v tomto případě nebylo, v případě jiné zakázky nás klient výslovně požádal-zpracujte nám stanovisko k formě zadávacího řízení, to jsme udělali. U většiny klientu, ono je to spojeno i s fakturacemi, žádá práci a tu zpracujeme. Většina klientů nemá rádo, když jim jako advokáti odevzdáváme práci, o kterou nás nepožádali. Výslovně tady právní stanovisko na to, je-li možné tuto zakázku zadat není, ale těmi úvahami, zdali to možné je, jsme se zabývali a ten výsledek je, že tímto způsobem byla zadána.“ Protokolující zapsala: „Ano písemně, že by bylo nějaké stanovisko, to v tomto případě nebylo, v případě jiné zakázky nás klient výslovně požádal-zpracujte nám stanovisko k formě zadávacího řízení, to jsme zpracovali, většina klientů nemá rádo, když jim jako advokáti odevzdáváme práci, o kterou nás nepožádali. Výslovně tady právní stanovisko na to, je-li možné tuto zakázku zadat není, ale těmi úvahami, zdali to možné je, jsme se zabývali a ten výsledek je, že tímto způsobem byla zadána.“ Kárně obviněný opravil: „Písemně ne. Po nás nikdo nechtěl písemné stanovisko. Že by tedy bylo nějaké písemné stanovisko, to v tomto případě nebylo. V případě jiné zakázky nás klient výslovně požádal – zpracujte nám stanovisko k formě zadávacího řízení, a to jsme udělali. Většina klientů nemá rádo, když jim jako advokáti odevzdáváme práci, o kterou nás nepožádali, a vyfakturujeme jí. Výslovně tady právní stanovisko na to, je-li možné tuto zakázku zadat v JŘBU, není, ale těmi úvahami, zdali to možné je, jsme se zabývali.“ Ve výpovědi téhož svědka (d) k dotazu předsedy senátu: „Vybarvíte si nějaká jednání, kde by se diskutovaly parametry smluv o základní a pak i rozšířené podpoře programového vybavení SKC co do šíře záběru těch služeb, které měly být poskytovány v oblast podpory, ale také co se týče ocenění těchto služeb?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 01:01:09: „Jednání bylo určitě spousta nebo jakoby několik o parametrech nebo toho vymezení toho, co chce klient zadat, tak to vymezí, kdybych chtěl postavit dům, tak nám dáte projektovou dokumentaci, takže tam ty služby vymezil a o cenách, tam byla samozřejmě nabídková cena v nabídkové dokumentaci, na těch jednáních to už pak byly hodnotící komise, tak se tam debaty vedly, my jsme pak na závěr pouze posoudili, nebyli jsme schopni po stránce finanční posoudit, jestli ta hodnota je taková či onaká, naši obavu jsme vyjádřili, myslím, že je to v emailové zprávě, kterou pan K. zakládal. Jestli to prostě není ta obava, ona byla v tom prvním stanovisku, jestli Haguess prostě nezneužívá svého monopolního postavení v poskytování služeb HMP. To byla otázka těch původních smluv.“ Protokolující zapsala: „Jednání byla spousta o vymezení toho, co chce klient vymezit, tak to vymezí, kdybych chtěl postavit dům, tak nám dáte projektovou dokumentaci, takže tam ty služby vymezil a o cenách, tam byla samozřejmě nabídková cena v nabídkové dokumentaci, na jednáních už pak byly hodnotící komise, tak se tam debaty vedly, my jsme pak na závěr pouze posoudili, nebyli jsme schopni po stránce finanční posoudit, jestli ta hodnota je taková nebo onaká, naši obavu jsme vyjádřili, myslím, že je to v emailové zprávě, kterou pan K. zakládal. Jestli to prostě není ta obava, ona byla v tom prvním stanovisku, jestli Haguess prostě nezneužívá svého monopolního postavení v poskytování služeb HMP. To byla otázka těch původních smluv.“ Kárně obviněný opravil: „Jednání byla spousta. Týkala se i vymezení toho, co chce klient. To bylo na něm, aby vymezil. A o cenách se také jednalo. Tam byla samozřejmě nabídková cena v nabídkové dokumentaci, a o ní se vedly debaty na jednáních hodnotící komise. My jsme upozorňovali na to, že se vyjednaná cena musí být cenou obvyklou na trhu, ale nebyli jsme schopni po stránce finanční posoudit, jestli ta hodnota je taková nebo onaká. Naši obavu jsme vyjádřili, myslím, že je to v emailové zprávě, kterou pan K. zakládal do trestního spisu. Jestli to prostě není nadhodnocené. Ono to bylo už v tom prvním stanovisku, jestli Haguess prostě nezneužívá svého monopolního postavení.“ Dále při výpovědi téhož svědka (e) k dotazu předsedy senátu: „Vy jste už v té první informativní zprávě o současném systému smluvního zajištění Opencard z června 2011 upozorňovali na to, že je nezbytné v případě JŘBU mít na paměti, že ta cena musí odpovídat ceně obvyklé. Vybarvíte si, jestli na toto téma probíhala nějaká jednání a s jakým výsledkem, ať už v roce 2011 nebo v roce 2012?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 01:03:44: „Já byl tedy u jednání, která se týkala, vlastně jednání té hodnotící komise, kde se o ceně určitě diskutovalo, ale jednání bylo opravdu několik, byla dlouhá, sedělo se do večera, ale primárně jsem se dobadl o ceně tolik nevěnoval. Poznamenal jsem si tam úkoly, které jsme si tam vybádali

obledně změn ve smlouvě, ale zároveň vím, že o cenách byly dlouhé debaty, ty vedl je Ing. T. se zástupci Haguessu s panem S. nebo tam byl ještě jeden jeho kolega, ti tam probírali položku po položce, pak se bavili, zda jsou částky relevantní, kolik se tam podařilo usmlouvat, aby se ty ceny snížily, debata tam určitě probíhala....“ Protokolující zapsala: „Ne já byl u jednání té hodnotící komise, kde se o ceně určitě diskutovalo, ale jednání bylo několik, byla dlouhá, sedlo se do večera, ale primárně jsem se dohadům o ceně tolik nevěnoval. Poznamenal jsem si tam úkoly, které jsme si tam vyhádalí obledně změn ve smlouvě, ale zároveň vím, že o cenách byly dlouhé debaty vedl je RNDr. T. se zástupci Haguessu s panem S., ještě ta, byl jeden jeho kolega, ti tam probírali položku po položce, pak se bavili, zda jsou částky relevantní, kolik se tam podařilo usmlouvat, aby se ty ceny snížily, debata tam určitě probíhala....“ Kárně obviněný opravil: „Určitě. Já byl i u jednání té hodnotící komise, kde se o ceně také určitě diskutovalo. Těch jednání bylo několik, byla dlouhá, sedlo se do večera, ale primárně jsem se dohadům o ceně tolik nevěnoval. Poznamenal jsem si tam úkoly, požadavky na změnu smluv, ale zároveň vím, že o cenách byly dlouhé debaty. Vedl je zejména RNDr. T. se zástupci Haguessu, hlavně panem S. Ti, tam probírali položku po položce, pak se bavili, zda jsou částky relevantní, kolik se tam podařilo usmlouvat, aby se ty ceny snížily. Debata, debata tam určitě probíhala,....“ Při výslechu téhož svědka (f) k dotazu předsedy senátu: „Vy jste zmiňoval, že jste vnímal jako zásadní problém tu migraci dat a parametry té migrace dat a dotaz směřuje k tomu, jestli jste registroval jako problematickou i otázku šíře těch služeb, které měly být poskytovány v rámci podpory programového vybavení SKC a otázku ceny těch služeb?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 01:07:08: „Přiznám se, že asi nějakým způsobem ne. Jestli tam byla nějaká obava, tak jsme to napsali písemně asi v tom e-mailu, na který se mohu odkázat.“ Protokolující zapsala: „Nějakým způsobem asi ne, jestli tam byla nějaká obava, dali jsme to písemně asi v tom e-mailu, na který se mohu odkázat.“ Kárně obviněný opravil: „Ano. Ale nic bližšího si k tomu nevybavuji. Ale jestli tam nějaká obava byla, dali jsme to písemně najevo. Ve vztahu k té ceně to bylo v těch emailech, na které mohu odkázat.“ Při výslechu téhož svědka (g) předseda senátu položil svědkovi L. dotaz dle zvukového záznamu, stopa: 01:08:30: „My jsme slyšeli Ing. V., a ten se vyjádřil v tom směru, že v roce 2011 se šlo cestou JŘBU ve vztahu k zadání veřejné zakázky na podporu programového vybavení SKC, ale jen na velice omezenou dobu, 3 až 4 měsíců....“ Protokolující zapsala: „My jsme slyšeli Ing. V., ten se vyjádřil v tom směru, že v roce 2011 se šlo cestou JŘBU ve vztahu k zadání veřejné zakázky na podporu programového vybavení SKC, ale jen na velice omezenou dobu, 4 až 5 měsíců....“ Kárně obviněný opravil: „My jsme slyšeli Ing. V., a ten se vyjádřil v tom smyslu, že v roce 2011 se šlo cestou JŘBU ve vztahu k zadání veřejné zakázky na podporu programového vybavení SKC, ale jen na velice omezenou dobu, 3 až 6 měsíců....“ Při výslechu téhož svědka (h) k dotazu předsedy senátu: „My jsme slyšeli Ing. V., a ten se vyjádřil v tom směru, že v roce 2011 se šlo cestou JŘBU ve vztahu k zadání veřejné zakázky na podporu programového vybavení SKC, ale jen na velice omezenou dobu, 3 až 4 měsíců, s tím, že jinak obecně byl požadavek tehdejšího gesčního radního na realizaci otevřeného výběrového řízení. O tom něco víte?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa: 01:09:01: „Tobu si vědom nejsem. Víím že byly různé nabídky na časově omezené smlouvy, nevím jestli tam nebylo 3-4 měsíce, nejsem si jist na mě to spíš působí jako nějaký důvod překlenovacího období, co se tam mění zadávací řízení, ta časová tíseň, nebezpečí škody, zvolí se JŘBU, podle bodu A), což podle mě je kritizovaný nešvar a kvůli tomu se konstitovala celá ta judikatura navazující na rozhodnutí UOHS a jen z médií vím, že ÚOHS dovozoval, že ty licenční podmínky si špatně vystavil sám magistrát kdysi a tudíž teď to nemůže využít, což je dle mého přetavení zrovna té tísně. Která je objektivně jakoby spočitatelná, vím, že za 4 roky mi končí smlouva, tak začnu poslední měsíc jednat. To, že se zvažuje nějaké otevřené řízení v této kauze, to si vědo nejsem, a že jsem se tam bavili o vydávání karet, to ano, ale tady to období 3-4 měsíce to si nevybavím.“ Protokolující zapsala: „Tobu si vědom nejsem. Víím že byly různé nabídky na časově omezené smlouvy, nevím jestli to bylo 3-4 měsíce, nejsem si jist na mě to spíš působí jako nějaký důvod překlenovacího období, co se tam mění zadávací řízení, ta časová tíseň, nebezpečí škody, zvolí se JŘBU, podle bodu A), což je kritizovaný nešvar a kvůli tomu se celá ta judikatura navazující na rozhodnutí UOHS a jen z médií jsem se dočetl, že ÚOHS dovozoval, že ty licenční podmínky si špatně vystavil sám magistrát kdysi a tudíž teď to nemůže využít, což je dle mého přetavení zrovna té tísně. Která je objektivně jakoby spočitatelná, vím, že za 4 roky mi končí smlouva, tak začnu poslední měsíc jednat. To, že se zvažuje nějaké otevřené řízení v této kauze, to si vědo nejsem a že jsem se tam bavili o vydávání karet, to ano, ale tady to období 3-4 měsíce to si nevybavím.“ Kárně obviněný opravil: „Tobu si vědom nejsem. Nevybavuju si ani smlouvy na časově omezená období, nejsem si jist, na mě to působí jako

snaha řešit něco přechodně, v překlenovacím období, v časové tísní s poukazem na nebezpečí škody, pak se zvolí JŘBU, což je ovšem dlouhodobě kritizovaný nešvar. Kvůli němu se vlastně už hluboko v minulosti konstitovala celá ta judikatura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Vím, ale jen z médií, že ÚOHS dovozoval, že ty licenční podmínky si špatně nastavil sám Magistrát kdysi a tudíž teď na ně nemůže poukazovat, což je dle mého přetavení zrovna té časové tísně, která je objektivně jakoby spočítatelná, vím, že za čtyři roky mi končí smlouva, tak začnu poslední měsíc jednat. Tak to nejde, to neumožňuje zákon o veřejných zakázkách, to by neprošlo u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. A nevím o tom, že by to takto bylo prezentováno v případě zadávacího řízení na veřejnou zakázku na podporu programového vybavení SKC, která je zde projednávána. Vědom si nejsem ani toho, že se zvažovalo nějaké otevřené řízení v této konkrétní kauze. Že jsme se tam bavili o vydávání karet, to ano, ale tady to období 3 až 6 měsíce, to si nevybavím.“ Při výslechu téhož svědka (i) k dotazu předsedy senátu: „Pokud znovu zmíníte i tu judikaturu ÚOHS, upozornil jste na ni zástupce Magistrátu HMP?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 1:15:54: „Nevím, jestli to je v tom původním stanovisku. V téhle věci tam nějaké upozornění nešlo a při těch jednáních, která jsme na toto téma vedli, to si také nevybavím.“ Protokolující zapsala: „Nevím, zda je to v tom původním stanovisku, v této věci tam asi nějaké upozornění nešlo a při těch jednáních, která jsme na toto téma vedli, to si také nevybavím“. Kárně obviněný opravil: „Nevím, zda je to v tom původním stanovisku. Ale předpokládám, že ano. V této věci tam asi žádné další takové upozornění nešlo a při těch jednáních, která jsme na toto téma vedli, to si také nevybavím.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedeného pod bodem 4.

[88] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 27. listopadu 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 20. prosince 2015, kárně obviněný jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, kárně obviněný provedl úpravy následovně. Při výslechu svědkyně Mgr. Š. (a) k dotazu Mgr. L. T.: „K tomu vašemu právnímu závěru, vaší kanceláře Abott Legal o tom, že je to možné zadat v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, přebázela ze strany právníků vaší kanceláře, nějaká analýza, která tento závěr podporuje?“ svědkyně vypověděla dle zvukového záznamu, stopa 50:20: „...Já bych chtěla opravdu znovu zopakovat, že to, že ta zakázka při tom počátku byla špatně zadána, to je asi pravda. Ale město je vázáno tou smlouvou, co má uzavřenou...“ Protokolující zapsala: „... Chci znovu zopakovat, že to, že ta zakázka při tom počátku byla špatně zadána, to je asi pravda. Ale město je vázáno tou smlouvou, kterou má uzavřenou.“ Kárně obviněný opravil: „Chci znovu zopakovat, že to, že ta zakázka na tom počátku byla špatně zadána, to je asi pravda. To bylo klíčové z hlediska Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, z hlediska jeho rozhodovací praxe. Ale město bylo vázáno tou původní smlouvou, kterou mělo uzavřenou...“ Při výslechu téže svědkyně (b) k dotazu předsedy senátu: „Můžete se pokusit, třeba rámcově zrekapitulovat tu judikaturu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve vztahu k veřejným zakázkám?“ svědkyně vypověděla dle zvukového záznamu, stopa 54:40: „... Jde o to, pokud se držíme tohoto konkrétního případu, že podle názoru Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, zadavatel, když zadával tuto zakázku, měl předpokládat, já bych ještě připomenula, ona byla původně zadána na 50 tisíc karet a ten názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je takový, že město, pokud to chtělo využívat, tak si kompletně v té době mělo vědět, že to nezůstane při těch 50 tisících a mělo se to zadat už v tom původním, otevřeném řízení. A to je jádro celého toho problému, protože pokud by se to původně zadalo v otevřeném řízení, tak nejsme dneska tam, kde jsme. Tím, že se to nezadalo v otevřeném řízení a Haguess potom postavil software na míru, zase špatně nastavené smlouvy.“ Protokolující zapsala: „Jde o to, pokud se držíme tohoto konkrétního případu, že podle názoru Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tak zadavatel, když zadával tuto zakázku, měl předpokládat, připomenu ještě, ona byla původně zadána na 50 tisíc karet. Názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je takový, že město, pokud to chtělo využívat, tak si kompletně v té době mělo vědět, že to nezůstane při těch 50 tisících a mělo se to zadat už v tom původním, otevřeném řízení. To je jádro celého toho problému, protože pokud by se to původně zadalo v otevřeném řízení, tak nejsme dneska tam, kde jsme. Tím, že se to nezadalo v otevřeném řízení a Haguess potom postavil software na míru, zase špatně nastavené smlouvy.“ Kárně obviněný opravil: „Jde o to, pokud se držíme projednávaného případu, že podle názoru Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zadavatel, když zadává nějakou veřejnou zakázku, tak musí

zvážít, co chce v dané oblasti podniknout, a nemůže se následně dovolávat toho, že ho limitují omezení, na které sám na počátku přistoupil. Názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je takový, že město, když zadávalo původní veřejnou zakázku na dodávku daného systému, muselo si být vědomo toho, že nezůstane při těch 50 tisících karet Opencard, které měly být dodány hned na počátku, a mělo s tím počítat v tom původním otevřeném řízení počítat.“ Při výslechu svědka T. R. (c) k dotazu JUDr. A. Ř.: „Ve spisu je založena právě výzva k jednání v JŘBU, adresovaná společnosti Haguess, kterou zmiňujete. Ten dokument se nachází na čl. 1215 a násled., mohu požádat, zda by mohl být tento dokument předložen k nablédnutí svědkovi, aby mohl potvrdit, zda se jedná o zmíněný dokument?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu stopa, 8:04: „... Ano, jen podotýkám, že je to návrh. Není to rozhodně finální verze.“ Protokolující zapsala: „... Ano, jen podotýkám, že je to návrh. Není to rozhodně finální verze.“ Kárně obviněný opravil: „... Ano, jen podotýkám, že je to návrh. Není to rozhodně finální verze. Nevím ani, jestli vůbec byla ta výzva odeslána.“ Při výslechu téhož svědka (d) k dotazu předsedy senátu: „V roce 2011 jste vnímali jako aktuální nějakou judikaturu, at' soudu nebo Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v tom kontextu zadávacího řízení, o který nám jde v daném případě?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 23:55: „... Já mám za to, že to, že vlastně JŘBU je doopravdy výjimečný typ zadávacího řízení, to vnímali všichni a vlastně po celou tu dobu...“ Protokolující zapsala: „... Já mám za to, že to, že JŘBU je doopravdy výjimečný typ zadávacího řízení, to vnímali všichni a vlastně po celou tu dobu ...“ Kárně obviněný opravil: „... Já mám za to, že JŘBU je doopravdy výjimečný typ zadávacího řízení, to vnímali všichni a v tom byla judikatura konzistentní ...“ Při výslechu svědka Ing. P. R. B. (e) k dotazu předsedy senátu: „Postupně jsme slyšeli všechny ředitele odboru informatiky MHMP s výjimkou vás. Uvítal bych, kdybyste upřesnil od kdy, do kdy, jste pracoval pro MHMP, od kdy jste byl ve funkci ředitele odboru informatiky. Také, abyste upřesnil, zda jste nějakým způsobem participoval na aktivitách, nebo krocích, které se týkaly projektu Opencard. Jde nám specificky o servisní podporu programového vybavení SKC a jednání, veřejná zakázka na základní a rozšířenou podporu programového vybavení SKC.“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu stopa 34:15: „... Opencard byla v té době běžící služba, produkt, byla podepsána řada smluv...“ Protokolující zapsala: „... Opencard, byla v té době měřící služba, produkt, byla podepsána řada smluv, které byly podepsány mnoho let předtím.“ Kárně obviněný opravil: „... Opencard byla v té době jedním z kritických projektů. Byla podepsána řada smluv, které byly podepsány mnoho let předtím.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 5.

[89] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 21. prosince 2015, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 28. ledna 2016, kárně obviněný jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu svědka P. G. V. (a) k dotazu obhájce JUDr. Petra Tomana: „Vy jste se na té práci podílel?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 9:40: „Ne, já jsem dělal advokátní zkoušku v roce 1997, nejsem český advokát, české právo neumím. Byl jsem na prvním mítinku s panem K. a podepsal jsem smlouvu s Abbot Legal. Někdy mi řekl Mgr. K. nebo Mgr. M., co se děje, jinak jsem se na tom nepodílel.“ Protokolující zapsala: „Ne, já jsem dělal advokátní zkoušku v roce 1997, nejsem český advokát, české právo neumím. Byl jsem na prvním mítinku s panem K. a podepsal jsem smlouvu s Abold Legal. Někdy mi řekl Mgr. K. nebo Mgr. M., co se děje, jinak jsem se na tom nepodílel.“ Kárně obviněný opravil: „Ne, já jsem dělal advokátní zkoušku v roce 1997, nejsem český advokát, české právo neumím. Byl jsem na první schůzce s panem K. a podepsal jsem smlouvu s Abbott Legal. Někdy mi řekl Mgr. K. co se děje, jinak jsem se na té zakázce nepodílel.“ Při výslechu téhož svědka (b) k dotazu předsedy senátu: „Dokážete říci, jaké bylo právní stanovisko vaší advokátní kanceláře ke zvolenému typu výběrového řízení?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 15:26: „Prvně si myslím, že jsme právní stanovisko nedělali a druhá věc a upřímně ke tomuhle se nemůžu vyjádřit, že jako my jsme měli nějaký důvod, Mgr. K. co měl kontakt s Magistrátem řekl, že bysme to měli postupovat podle JŘBU a že máme dávat dobromady, zpracovat tu zadávací dokumentaci, administrativně se o to postarat. Ale já jsem do toho neviděl, to měli Mgr. M. a Mgr. K.“ Protokolující zapsala: „Právní stanovisko jsme nedělali jako kancelář, k tomu se nemohu vyjádřit. Mgr. K. měl kontakt s Magistrátem, že bychom měli poskytovat obhledně ŘBU a že by byl ochotný zpracovat zadávací dokumentaci a

administrativně se o to postarat. Já jsem do tohoto neviděl. To dělal Mgr. M. a Mgr. K.“ Kárně obviněný opravil: „Psané právní stanovisko jsme v této záležitosti nezpracovávali. Nikdo ho po nás nepožadoval. Mgr. K. měl kontakt s Magistrátem, možná on nějaké zpracovával. Na nás bylo zpracovat zadávací dokumentaci a administrativně se o dané zadávací řízení postarat. Já jsem do tohoto neviděl. To dělal Mgr. K.“ Při výslechu svědka Ing. V. P. (c) k dotazu předsedy senátu: „Můžete to rozvést, jaké jsou požadavky ze strany Haguessu a pokud jste udělali průzkum trhu.“ Svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 31:50 „...Prostě nám něco dodali s tím, že za to neručí a my to nemůžeme reklamovat. Stejným způsobem chtěli pokračovat teď, což jsme odmítli, ale s tím, že chtěli za to ručit jediné tehdy, když s nimi podepíše smlouvu o podpoře, jako byla předtím. Je to asi 1,2 mil. Kč měsíčně...“ Protokolující zapsala: „...Prostě nám něco dodali s tím, že za to neručí a my to nemůžeme reklamovat. Stejným způsobem chtěli pokračovat teď, což jsme odmítli, ale s tím, že chtěli za to ručit jediné tehdy, když s nimi podepíše smlouvu o podpoře, jako byla předtím. Je to asi 1,2 mil. Kč měsíčně.“ Kárně obviněný opravil: „...Prostě nám něco dodali s tím, že za to neručí a my to nemůžeme reklamovat. A ještě za to chtěli neskutečně vysokou sumu. Stejným způsobem chtěli pokračovat teď, což jsme odmítli. Chtěli za to ručit jediné tehdy, když s nimi podepíšeme smlouvu o podpoře systému, a to za přibližně 1,2 milionu Kč měsíčně. Na to jsme nepřistoupili a nepřistoupíme.“ Při výslechu téhož svědka (d) k dotazu předsedy senátu: „Vy jste prováděli nějaký průzkum trhu ohledně toho, co by bylo možné opatřit odněkud, odjinud?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 32:43: „Od jinud ty SAMy získat nelze, je na to autorský zákon, oni tvrdí, že je to jejich, i když je to běžná věc, ale mají pravdu. Na druhou stranu, my máme papírové jízdné, sice nebudeme hvězdy, ale dalo by se to provést.“ Protokolující zapsala: „Od jinud, ty SAMy získat nelze, je na to autorský zákon, oni tvrdí, že je to jejich, i když je to běžná věc, ale mají pravdu. Na druhou stranu, my máme papírové jízdné, sice nebudeme hvězdy, ale dalo by se to provést.“ Kárně obviněný opravil: „Odjinud ty jejich SAMy získat nemůžeme. Je to jejich autorské dílo. Lépe řečeno, oni tvrdí, že je to jejich, i když je to běžná věc. Ale z hlediska autorského práva mají pravdu. Na druhou stranu, my si můžeme levněji opatřit jiný elektronický systém, a navíc, máme už teď papírové jízdenky, sice nebudeme hvězdy, ale můžeme na ně přejít.“ Při výslechu téhož svědka (e) k dotazu předsedy senátu: „Můžete charakterizovat další prvky toho systému?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 35:53: „...Nebo zkusit jinou firmu, která by formou pokus omyl, aniž by prohlížela software, to napsala.“ Protokolující zapsala: „... Nebo zkusit jinou firmu, která by formou pokus omyl, aniž by prohlížela software, to napsala.“ Kárně obviněný opravil: „...zkusit jinou firmu, která by formou pokus omyl, aniž by prohlížela software, to napsala. Další možností by bylo přejít na nový systém.“ Při výslechu téhož svědka (f) k dotazu předsedy senátu: „Dělali jste průzkum trhu ohledně toho, za kolik by bylo možné pořídit ten nový systém?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 36:05: „...My konkrétně ne, ale vím, že na to proběhlo několik auditů, vím, že si město nechalo dělat audity, a tam to bylo, já nevím, od 40 do 200 milionů. Ale to zas nebylo přesně řečeno, že to bude konečná cena.“ Protokolující zapsala: „Na to proběhlo několik auditů, které si nechalo dělat město, bylo to od 40 do 200 mil., ale to nebylo řečeno, že to bude konečná cena.“ Kárně obviněný opravil: „Na to proběhlo několik auditů, které si nechalo dělat město. Náklady by se podle nich pohybovaly v rozpětí od 4 do 200 milionů Kč.“ Při výslechu téhož svědka (g) k dotazu předsedy senátu: „V oblasti podpory těch dvou systémů, tedy neexistuje žádná spolupráce nebo součinnost?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 51:01: „...Ne, ne, určitě ne.“ Protokolující zapsala: „Určitě ne.“ Kárně obviněný opravil: „Aktuálně v podstatě ne.“ Při výslechu téhož svědka (h) k dotazu předsedy senátu: „Při samotné podpoře toho systému, v té základní rovině jeho údržby, nebylo třeba přístupu ke zdrojovému kódu?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 52:30: „Já netuším, jak to Haguess dělal, ale myslím si, že musel přistoupit k tomu kódu“. Protokolující zapsala: „Netuším, jak to Haguess dělal, ale musel přistoupit k tomu kódu“. Kárně obviněný opravil: „My jsme ho nepotřebovali. Netuším, jak to bylo, když podporu systému zajišťoval Haguess.“ Při výslechu téhož svědka (i) k dotazu předsedy senátu: „To měly být náklady na pořízení nového odbavovacího dopravního systému, DOSu?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 36:30: „V některých případech to bylo komplet, protože tam uváděla například Plzeň, tam to stálo asi 80 milionů Kč, Liberec 40 milionů Kč, je tam menší počet uživatelů. Je tam určitě jednodušší tarif než v Praze.“ Protokolující zapsala: „V některých případech to bylo komplet, protože tam uváděla například Plzeň, tam to stálo asi 80 mil. Kč, Liberec 40 mil. Kč, je tam menší počet uživatelů. Je tam určitě jednodušší tarif než v Praze.“ Kárně obviněný opravil:

„V některých případech ano, ale v některých případech to bylo za komplet nový celý systém. Tady se můžeme pro názornost podívat například na Plzeň. Tam to stálo asi 80 mil. Kč, v Liberci kolem 40 mil. Kč, za komplet. Je tam sice menší počet uživatelů a možná jednodušší tarif než v Praze, ale to nebráje nijak významnou roli.“ Při výslechu téhož svědka (j) k dotazu předsedy senátu: „Smlouva 2013-2014, pamatujete si na tu cenu?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 58:35: „Tam je to asi 1 200.000 Kč za měsíc, to je ta základní. U rozšířené se platilo zvlášť, tam jsme objednali asi za 6 - 7 mil. Kč.“ Protokolující zapsala: „Tam je to asi 1,200 mil. Kč za měsíc, to je ta základní. U rozšířené se platilo zvlášť, tam jsme objednali asi za 6-7 mil. Kč.“ Kárně obviněný opravil: „Tam je to asi 1,2 milionu Kč za měsíc, to je za tu základní podporu. Na to za takovou cenu už určitě nepůjdeme. U rozšířené se platilo zvlášť, tam jsme objednali asi za 6-7 mil. Kč.“ Při výslechu téhož svědka (k) k dotazu obhájce Mgr. Trojana: „Technické důvody tam byly?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 1:04:30: „Ano. Funkcionalita tam nebyla prodlužování karet, to byla nová, oni to nechtěli zaplatit, oni chtěli smlouvu.“ Protokolující zapsala: „Ano. Funkcionalita tam nebyla, prodlužování karet, oni to nechtěli zaplatit, oni chtěli smlouvu.“ Kárně obviněný opravil: „Ano. Funkcionalita prodlužování karet nebyla v systému, oni nechtěli zaplatit za ní, oni chtěli smlouvu na celkovou podporu systému, i když my jsme jí nechtěli a nepotřebovali.“ Při výslechu téhož svědka (l) k dotazu obž. Mgr. N.: „Vy jste říkal, že by bylo mnohem levnější pořídit nový systém, než podepsat smlouvu s Haguess? To jste schopn nějak konkretizovat, nebo to byla spíš licence básnická?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 1:16:15: „Probíhalo několik poptávek, byly skupiny, které měly za úkol zjistit, kolik by stál nový systém, jaký by byl nejlepší atd. Různé firmy nabízely různá řešení za různé peníze.“ Protokolující zapsala: „Probíhalo několik poptávek, byly skupiny, které měly za úkol zjistit, kolik by stál nový systém, jaký by byl nejlepší atd. Různé firmy nabízely různá řešení za různé peníze.“ Kárně obviněný opravil: „Probíhalo několik poptávek, byly skupiny, které měly za úkol zjistit, kolik by stál nový systém, jaký by byl nejlepší atd. Různé firmy nabízely různá řešení za různé peníze. Ale mnohem menší než ty co se platily Haguessu.“ Při výslechu svědka Ing. V. S. (m) k dotazu předsedy senátu: „Ten provoz, tak jak je, jestli je to provoz z vašeho pohledu obvyklý, neobvyklý, provizorní, kam ho můžete zařadit?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 2:04:25: „...Obvyklý určitě není. Provoz je určitě neobvyklý. Co se týká mých jednání s dodavatelem, tak jsem se s něčím takovým jsem se asi nikdy nesetkal.“ Protokolující zapsala: „Obvyklý určitě není. Provoz je určitě neobvyklý. Co se týká mých jednání s dodavatelem, tak jsem se s něčím takovým nikdy nesetkal.“ Kárně obviněný opravil: „Obvyklý určitě není. Provoz je určitě neobvyklý. Co se týká mých jednání s dodavatelem, tak jsem se s něčím takovým jako u Haguessu nikdy nesetkal. Na jejich podmínky se nedá přistoupit.“ Při výslechu téhož svědka (n) k dotazu Mgr. K.: „Vaše zkušenost z jednání s Haguessem je taková, že oni slyší na argumenty?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, 2:09: „...Pak následovala žalobní výzva na město o 670 mil. Kč, pak už nám vypršel certifikát a komunikujeme s nimi už jenom opatrně a přes právní zástupce.“ Protokolující zapsala: „...Pak následovala žalobní výzva na město o 670 mil. Kč, pak už nám vypršel certifikát a komunikujeme s nimi už jenom opatrně a přes právní zástupce.“ Kárně obviněný opravil: „Pak přišli s neskutečnými finančními požadavky a následovala žalobní výzva na město o 670 mil. Kč, pak už nám vypršel certifikát a komunikujeme s nimi přestala úplně fungovat.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 6.

[90] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 16. března 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí U. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 30. dubna 2016 a kárně obviněný jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu znalce Ing. Mariána Svetlíka (a) k dotazu RNDr. J. T.: „Kde by měly být řešeny jinde než v rámci té podpory? Když zjistím, že je tam nějaká vada, sám jste připustil, že bezchybné systémy neexistují, kde by měly být řešeny jinde než v té podpoře?“ znalec vypověděl dle zvukového záznamu, 1:33:50: „To je otázkou tobo, vy, jako HMP jste vůbec 6 let do tobo neviděli, protože to všechno provozoval Haguess na své technice. 6 let to bylo v provozu a HMP platilo Haguessu za to, že to provozuje. HMP vědělo o tom, že to funguje nějak, ale nevědělo detaily, kolik tam bylo chyb, jaké tam byly chyby, to všechno bylo pro hlavní město black box...“ Protokolující zapsala: „To je otázkou tobo, vy, jako HMP jste vůbec 6 let do tobo

neviděli, protože to všechno provozoval Haguess na své technice. 6 let to bylo v provozu a HMP platilo Haguessu za to, že to provozuje. HMP vědělo o tom, že to funguje nějak, ale nevědělo detaily, kolik tam bylo chyb atd.“ Kárně obviněný opravil: „To je otázka... Vy jako Hlavní město Praha jste vůbec 6 let do toho neviděli, protože to všechno provozoval Haguess na své technice. Šest let to bylo v provozu a Hlavní město Praha platilo Haguessu za to, že to provozuje. Hlavní město Praha vědělo, že to nějak funguje, ale nevědělo detaily, kolik tam bylo chyb atd., a ani dodatečně to nezjišťovalo.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 7.

[91] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 9. května 2016, jehož prepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 8. července 2016 a ten jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu svědka R. (a) k dotazu předsedy senátu: „Z těch bledisek, která považujete za relevantní, splňuje ty požadavky na dostatečné poskytnutí relevantních informací pro radní, kteří měli rozhodnout?“ svědek vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 52:00: „Z mého hlediska ano, ale to je to, jak už jsem předestřel, a to z několika důvodů.“ Protokolující zapsala: „Z mého hlediska ano, ale to je to, jak už jsem předestřel, a to z několika důvodů.“ Kárně obviněný opravil: „Z mého hlediska ano, ale to je to, jak už jsem předestřel, že se na ten text můžeme dívat z různých zorných úhlů.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 8.

[92] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 10. května 2016, jehož prepis provedený protokolující úřednicí U. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 4. června 2016 a ten jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Výslech znalce Stránského dle zvukového záznamu, stopa 32:00, proběhl takto: Předseda senátu: „Využívám přehledu, který předložila obžalovaná Ing. V. o fakturacích Haguess. Z toho přehledu je na č.l. 6922 a násl., ve svazku č. 43 spisu vyplyvá, že bylo fakturováno specificky za zajištění provozu PCKS a ty fakturované měsíční se pohybovaly pod 2 mil. Kč, výjimečně překročily 2 mil. Kč. Při znalosti této skutečnosti, můžete se vyjádřit k nákladům na ty činnosti, jednak spočívající podpoře programového vybavení SKC na jedné straně a pak těch dalších činností, které jsou nad rámec podpory programového vybavení SKC, ale přitom patří do onoho zajištění provozu PCKS?“ Znalec: „Nevím, ze kterého období citujete.“ Předseda senátu: „Je to přehled, který zahrnuje celé období provozu PCKS až do roku 2013.“ Obž. V.: „O jakých 2 milionech je řeč? Samozřejmě ty platby jsou úplně odlišné v jiných letech, nevím o jakých 2 milionech mluvíte, potřebujeme vědět, k jaké smlouvě se to vztahuje a za co to bylo.“ Předseda senátu: „Používám Váš přehled, kde je to označeno jako předmět fakturace a doslova zajištění provozu PCKS, někdy rozepsáno Pražského centra kartových služeb. Je to od roku 2007, souvisí to pravděpodobně s uvedením PCKS do provozu, částky jsou 2.017.95,50 Kč, 1.563.224,-Kč, 1.309.000,-Kč, 2.309.712,44 Kč, 2.309.712,-Kč, 2.220.000,-Kč, 1.442.106,26 Kč atd.“ Znalec: „Pane předsedo, mohu se zeptat za jaké je to období. Protože to je poměrně podstatné.“ Předseda senátu: „Je to od roku 2007 až po rok 2013 a ty částky jsou přibližně stejné, kolem 2 milionů Kč měsíčně.“ Znalec: „To se právě domnívám, že to tak nebylo, protože rozsah provozu na počátku v roce 2007 a rozsah provozu v roce 2010-2011, byl značně odlišný. Proto se ptám, za jaké je to období. Aniž bych ty faktury viděl, nejsem schopen se příliš vyjádřit. V roce 2010, na začátku roku 2010, bylo narovnání, protože HMP dlužilo přes 200 mil. Kč za služby, které nebyly zasmluvněné, byly poskytnuté, tzn., z tohoto pohledu je dost možné, jestli je to za období předcházející, tak ty částky nejsou relevantní ke skutečným částkám.“ Předseda senátu: „Částky ke konci tohoto období, od 3.5.2015 1.486.599,50 Kč...“ Obž. V.: „Jestli mohu, to je třetina celkové podpory a není to za provoz. Tu částku, kterou jste citoval, je třetina z celkové odměny podle článku I/1 písm. c). Museli bychom jít do té smlouvy.“ Předseda senátu: „Omlouvám se, já jsem si nevěšiml toho dodatku. Pak následuje 3.939.996,-Kč částka za další období. Potom jsou zde nějaké poměrné částky v tomto výkazu. Má pravdu paní obžalovaná, že tam by měl být ještě dovětek, kromě té částky, kterou jsem výslovně uvedl.“ Obž. V.: „Pro zjednodušení, například když si najdete rok 2008, tak to tam máte jednoznačně napsané, že při zajištění provozu, za září, např. vidím listopad, to jsou přesně ty částky, o kterých já jsem mluvila, máte to 4.750.875,-Kč.“

To jsou ty smlouvy o provozu roku 2008. V roce 2009 – zajištění provozu v lednu 7.886.495,-Kč. Atd, únor, březen, atd.“ Předseda senátu: „A ty částky jsou jaké tedy za to další období, když už je citujete?“ Obž. V.: „7.886.495,-Kč. Měsíčně. Pravidelně.“ Předseda senátu: „Se znalostí těchto údajů, můžete se, pane vyjádřit k tomu poměru toho?“ Znalec: „Smlouva o provozu, o zajištění provozních činností, je odlišná od smlouvy na podporu software, takže v tomto směru to není žádná analogie. Já nejsem z hlavy schopen říci ani cenotvorbu, s výjima jediného, smlouvy byly uzavírány na krátké období s celou řadou odpovědností pro společnost Haguess, což se v tom promítalo a zároveň s rozsahem činností, který byl odlišný se současným rozsahem činností pro zajištění provozu PCKS“. Protokolující zapsala: „Předseda senátu: Využívám přehledu, který předložila obžalovaná Ing. V. o fakturacích Haguess. Z toho přehledu je na č.l. 6922 a násl., ve svazku č. 43 tr. spisu vyplývá, že bylo fakturováno specificky za zajištění provozu PCKS a ty části fakturované měsíčně se pohybovaly pod 2 mil. Kč, výjimečně překročily 2 mil. Kč. Při znalosti této skutečnosti, můžete se vyjádřit k nákladům na ty činnosti, jednak spočívající podpoře programového vybavení SKC na jedné straně a pak těch dalších činností, které jsou nad rámec podpory programového vybavení SKC, ale přitom patří do onoho zajištění provozu PCKS?“ Znalec: ‘Nevím, ze kterého období citujete?’ Předseda senátu: ‘Je to přehled, který zahrnuje celé období provozu PCKS až do roku 2013.’ Obžalovaná Ing. E. V.: ‘Ty platby jsou samozřejmě úplně odlišné v jiných letech, nevím, o jakých dvou milionech mluvíte, potřebuji vědět, k jaké smlouvě se to vztahuje a za co to bylo?’ Předseda senátu: ‘Používám váš přehled, který je označen jako předmět fakturace a doslova zajištění provozu PCKS. Je to od roku 2007, souvisí to s uvedením do provozu PCSK a částky jsou: 2.017.95,50 Kč, 1.563.224,-Kč, 1.309.000,-Kč, 2.309.712,44 Kč, 2.309.712,-Kč, 2.220.000,-1.442.106,26 Kč atd., jsou to měsíční platby’. Znalec: ‘Za jaké je to období?’ Předseda senátu: ‘Je to od r. 2007 po rok 2013, ty částky jsou přibližně stejné, kolem 2 mil. Kč měsíčně.’ Znalec: ‘To se domnívám, že to tak nebylo, protože rozsah provozu na počátku v roce 2007 a rozsah provozu v roce 2010-2011, byl značně odlišný. Proto se ptám, za jaké je to období. Bez toho, aniž bych ty faktury viděl, nejsem schopen se vyjádřit. Po roce 2010 bylo narovnání, protože HMP dlužilo přes 200 mil. Kč za služby, které nebyly zasmulvněné, byly poskytnuté, tzn., z tohoto pohledu je dost možné, jestli je to za období předcházející, tak ty částky nejsou relevantní ke skutečným částkám.’ Předseda senátu: ‘Částky ke konci období, od 3.5.2015 1.486.599,50 Kč.’ Obžalovaná Ing. E. V.: ‘Je to jedna třetina celkové podpory a není to za provoz. Tu částku, kterou jste citoval, je třetina z celkové odměny podle článku I/1 písm. c). Museli bychom jít do té smlouvy’. Předseda senátu: ‘Omlouvám se, já jsem si nešiml toho dodatku. Pak následuje 3.939.996,-Kč částka za další období. Potom jsou zde nějaké poměrné částky v tomto výkazu. Má pravdu paní obžalovaná, že tam by měl být ještě dovětek, kromě té částky, kterou jsem výslovně uvedl’. Obžalovaná Ing. E. V.: ‘Pro zjednodušení, například když si najdete rok 2008, tak to tam máte jednoznačně napsané, že při zajištění provozu, za září, listopad, to jsou přesně ty částky, o kterých já jsem mluvila, máte to 4.750.875,-Kč. To jsou ty smlouvy o provozu roku 2008. V roce 2009 – zajištění provozu v lednu 7.886.495,-Kč měsíčně, pravidelně.’ Předseda senátu: ‘Se znalostí těchto údajů, můžete se, pane svědku, vyjádřit o poměru toho?’ Znalec: ‘Smlouva o provozu, zajištění provozních činností, je odlišná od smlouvy na podporu software, takže v tomto směru to není žádná analogie. Já nejsem z hlavy schopen říci ani cenotvorbu, smlouva je uzavírána na krátké období s celou řadou odpovědností pro společnost Haguess, což se v tom promítalo a zároveň s rozsahem činností, který byl odlišný se současným rozsahem činností pro zajištění provozu PCKS.’“ Kárně obviněný opravil na: „Předseda senátu: ‘K dispozici je přehled, který předložila obžalovaná Ing. V. o fakturacích Haguess. Z toho přehledu – je na č.l. 6922 a násl. ve svazku č. 43 trestního spisu – vyplývá, že bylo fakturováno specificky za zajištění provozu PCKS a ty fakturované měsíční částky se nejdříve pohybovaly pod 2 miliony Kč, pak překročovaly 2 miliony Kč a dostaly se k 4 milionům Kč. Při znalosti této skutečnosti, můžete se vyjádřit k nákladům na ty činnosti, jednak spočívající podpoře programového vybavení SKC na jedné straně a pak těch dalších činností, které jsou nad rámec podpory programového vybavení SKC, ale přitom patří do onoho zajištění provozu PCKS?’ Znalec: ‘Nedokážu, nevím’. Předseda senátu: ‘Přehled, který je k dispozici, zahrnuje období od roku 2007 a částky jsou 2.017.95,50 Kč, 1.563.224,-Kč, 1.309.000,-Kč, 2.309.712,44 Kč, 2.309.712,-Kč, 2.220.000,-Kč, 1.442.106,26 Kč atd., později vyšší, i přes 4.000.000,-Kč, jsou to měsíční platby’. Znalec: ‘To se domnívám, že to tak nebylo, protože rozsah provozu na počátku v roce 2007 a rozsah provozu v roce 2010 až 2011 byl odlišný. Aniž bych ty faktury viděl, nejsem schopen se vyjádřit. Po roce 2010 bylo narovnání, protože HMP dlužilo přes 200 milionů Kč za služby, které nebyly zasmulvněné, byly poskytnuté, tzn., z tohoto pohledu je dost možné, jestli je to za období předcházející, tak ty částky nejsou relevantní ke skutečným částkám’. Předseda senátu: ‘Když

si najdeme rok 2008, tak tam to máme za září, listopad, 4.750.875,-Kč. V roce 2009 zajištění provozu v lednu 4.886.495,-Kč měsíčně, pravidelně. Se znalostí těchto údajů, můžete se vyjádřit k tomu, zda jde pouze o platby za zajištění provozu nebo i za podporu software, případně kolik z toho připadá na onu servisní podporu? Znalec: Smlouva o provozu, zajištění provozních činností, je odlišná od smlouvy na podporu software, takže v tomto směru to není žádná analogie. Já nejsem z hlavy schopen říci ani cenotvorbu. Smlouvy byly uzavírány na krátká období s celou řadou odpovědností pro společnost Haguess, což se v tom promítalo a zároveň s rozsahem činností, který byl odlišný se současným rozsahem činností pro zajištění provozu PCKS.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 9.

[93] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 12. května 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 23. září 2016 a ten jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu obžalovaného RNDr. T. (a) tento zakládá do spisu usnesení č. 303 304 ze dne 16. 3. 2010 a usnesení č. 35/33 ze dne 25. 3. 2010 a k tomu sděluje dle zvukového záznamu, stopa 32:45: „Nepotřebuju je mít, protože do detailu to nechci, protože není dopředu známá ta koncepce.“ Protokolující zapsala: „Nepotřebuju z nich citovat do detailu, protože není známa ta koncepce.“ **Kárně obviněný** opravil: „Ne potřebuju z nich citovat, protože je známa ta koncepce.“ Při výslechu téhož obžalovaného (b) položil předseda senátu dotaz dle zvukového záznamu, stopa 01:48:38: „Dotazuji se také v reakci na to, co jsme zde slyšeli od svědka Ing. S., totiž, že museli poskytnout všechny služby spadající pod podporu programového vybavení právě proto, aby mohli garantovat funkční systém Servisního kartového centra. Vedle toho připustil, že ano, že v rámci jednání bylo dosaženo snížení té původní nabídkové ceny, ale bylo třeba odkládat ty činnosti, nemělo jít o pracovní výkazy, ani o dokládání rozsahu provedených činností, nemělo jít o pracovní výkazy, ani o dokládání rozsahu provedených činností. V reakci na to se prám, zda vy jste to vnímal stejně nebo jinak než zde bylo řečeno“. Protokolující zapsala: „... Vedle toho připustil, že ano, že v rámci jednání bylo dosaženo snížení původní nabídkové ceny, ale bylo třeba odkládat ty činnosti, nemělo jít o pracovní výkazy, ani o rozsah činností...“ Kárně obviněný opravil: „... Vedle toho připustil, že ano, že v rámci jednání bylo dosaženo snížení původní nabídkové ceny, ale nebylo třeba odkládat ty činnosti, nemělo jít o pracovní výkazy, ani o dokládání rozsahu provedených činností...“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 10.

[94] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 21. června 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí Č. byl dán kárně obviněnému ke kontrole dne 27. prosince 2016 a ten jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 7. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu znalce Ing. Hála (a) k dotazu Mgr. N.: „Když tedy tvrdíte, že nějaká položka byla přesunuta ze smlouvy o základní podpoře do smlouvy o rozšířené podpoře, pokud to tady nastalo a vy tvrdíte, že ano, znamená to podle vás, že město má povinnost tu položku zaplatit, když je přesunuta ze smlouvy o základní podpoře do smlouvy o rozšířené podpoře?“ znalec vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 48:20: „Česká znalecká si myslí, že jeden typ smlouvy byl plně v režii Hlavního města Prahy a jeden typ v režii Haguessu, a že právě tím přesunutím položek se ta povinnost platby přesunula z jednoho subjektu na druhý, ale ten přesun tam neměl být. To znamená, že jsme tu byli svědky výpovědi svědků, kteří deklarovali silný neekonomický tlak, co se týče projektu Opencard, a v té době odpovědní pracovníci museli reagovat na tento tlak akcí a ta akce spočívala v úspore, několikrát jsem zde na vlastní uši slyšel o této úspore. My jsme si ten úspěch analyzovali a vyhodnotili jsme, že to nebyl úspěch, že to bylo pouze optické přesunutí z jednoho segmentu do druhého, a následně výměna toho, kdo má povinnost tuto položku zaplatit, to je čistě pohled České znalecké z pohledu ekonomického“. Protokolující zapsala: „Česká znalecká si myslí, že jeden typ smlouvy byl plně v režii HMP a jeden typ v režii Haguessu a že právě tím přesunutím položek se ta povinnost přesunula z jednoho subjektu na druhý, ale ten přesun tam neměl být. Tzn., že jsme tu byli svědky výpovědi svědků, kteří deklarovali silný neekonomický tlak, co se týče projektu Opencard a v té době odpovědní pracovníci museli reagovat na tento tlak akcí a ta akce spočívala v úspore, několikrát jsem zde na vlastní uši slyšel o úspěchu této úspory. My jsme

si ten úspěch zanalyzovali a vyhodnotili jsme, že to nebyl úspěch, že to bylo pouze optické přesunutí z jednoho segmentu do druhého, a následně výměna toho, kdo má povinnost tuto položku zaplatit to je čistě pohled České znalecké z pohledu ekonomického“. Kárně obviněný opravil na: „Česká znalecká si myslí, že jeden typ smlouvy byl plně v režii Hlavního města Prahy a jeden typ v režii Haguessu, že ty smlouvy měly různé typy plateb, a že právě tím přesunutím položek došlo k přesunu pod jiný režim plateb, ale věcně ten přesun tam neměl být, nebyl věcně opodstatněn. Tzn., že jsme tu byli svědky výpovědi svědků, kteří deklarovali silný neekonomický tlak, co se týče projektu Opencard, a v té době odpovědní pracovníci museli reagovat na tento tlak akcí a ta akce spočívala v úspoře, několikrát jsem zde na vlastní uši slyšel o této úspoře. My jsme si ten úspěch zanalyzovali a vyhodnotili jsme, že to nebyl úspěch, že to bylo pouze optické přesunutí z jednoho segmentu do druhého, to je čistě pohled České znalecké z pohledu ekonomického.“ Dále při výslechu téhož znalce (b) k dotazu Mgr. N.: „Která ta smlouva byla v režii Haguessu?“ znalec vypověděl dle zvukového záznamu stopa 49:57: „Pokud si pamatuji, Haguess se zavázal, že bude platit náklady spojené s naplněním smluv a určité náklady, že bude platit Praha ve své režii.“ Protokolující zapsala: „Pokud si pamatuji, Haguess se zavázal, že bude platit náklady spojené s naplněním smluv a určité náklady, že bude platit Praha ve své režii.“ Kárně obviněný opravil: „Pokud si pamatuji, Haguess se zavázal, že bude platit náklady spojené s naplněním smluv, přímo za základní podporu, a že platby za rozšířenou podporu budou v režii Prahy.“ Dále (c) po dotazu obž. T.: „Když se diskutoval dodatek č. 2, byla diskuse na téma, co si představujete, proč tam máte 100 % a tady se mluvilo o různých procentech, a vy jste řekl, že nebyly podklady pro to, aby se to mohlo přesně specifikovat, tzn., jestli jsou v tom PC, a co v tom vše je. Vše bylo řečeno vždy jen vágně, že jsou to náklady, a pak se mluvilo o zisku. Znovu se vás tedy ptám – vy jste odpověděl, že ty podklady jste neměl, je to tak?“ následoval komentář předsedy senátu dle zvukového záznamu, stopa 45:54: „To jsou fakta, která jsou zaznamenána z průběhu jednání, snadno ověřitelná. Nechci zasahovat do kladení Vašich otázek. Sice to akceptuji stejně tak, jako jsem to akceptoval v předchozích jednáních, že uvádíte nějakým svým komentářem, vyjádřením k něčemu a pak chcete po panu znalci, aby vám to potvrdil nebo vyvrátil. Otázky by měly být kladeny jinak. Já vám umožním jako ostatním obžalovaným a případně obhájčům vyjádření a panu znalci poté možnost na tato případná vyjádření reagovat, kde můžete popsat konkrétně tu svoji představu nebo případné výhrady, které máte, a poté bude na panu znalci, aby na ně reagoval.“ Protokolující zapsala: „To jsou fakta, která jsou zaznamenána z průběhu jednání, snadno ověřitelná. Nechci zasahovat do kladení vašich otázek. Sice to akceptuji stejně tak, jako jsem to akceptoval v předchozích jednáních, že uvádíte nějakým svým komentářem, vyjádřením k něčemu a pak chcete po p. znalci, aby vám to potvrdil nebo vyvrátil. Otázky by měly být kladeny jinak. Já vám umožním jako ostatním obžalovaným a příp. obhájčům vyjádření a p. znalci poté možnost na tato příp. vyjádření reagovat, kde můžete popsat konkrétně tu svoji představu, příp. výhrady, které máte, a poté bude na p. znalci, aby na ně reagoval.“ Kárně obviněný opravil tak, že obsáhlé vyjádření předsedy senátu bez náhrady vypustil. Namísto komentáře předsedy senátu zapsáno jako odpověď znalce: „Ano.“ Dále (d) k téže otázce obžalovaného T. znalec Ing. Hálek uvedl dle zvukového záznamu, stopa 50:11: „Dne 14. 9. 2015 odešel dopis prostřednictvím MS v Praze na spol. Haguess s požadavkem na podklady: organizační schéma, IT přesná specifikace pracovních náplní jednotlivých zaměstnanců IT oddělení, přesné počty, kontinuální pracovní výkazy, přezkoumatelné odvody sociálního a zdravotního pojištění, výstupy služeb u služby 5, 11, 12, 16, 17, 22, 23, 24, přesná specifikace uvedených služeb v rámci předmětu zkoumání, statistiky přístupů a přesné počty uživatelů.“ Protokolující zapsala: „Dne 14. 9. 2015 odešel dopis prostř. MS v Praze na spol. Haguess s požadavkem na podklady: organizační schéma, IT přesná specifikace pracovních náplní jednotlivých zaměstnanců IT oddělení, přesné počty, kontinuální pracovní výkazy, přezkoumatelné odvody sociálního a zdravotního pojištění, výstupy služeb u služby 5, 11, 12, 16, 17, 22, 23, 24, přesná specifikace uvedených služeb v rámci předmětu zkoumání, statistiky přístupů a přesné počty uživatelů.“ Kárně obviněný opravil na: „Dne 14. 9. 2015 odešel dopis prostř. MS v Praze na spol. Haguess s požadavkem na podklady: organizační schéma, IT přesná specifikace pracovních náplní jednotlivých zaměstnanců IT oddělení, přesné počty, kontinuální pracovní výkazy, přezkoumatelné odvody sociálního a zdravotního pojištění, náklady na poskytnuté služby, výstupy služeb u služby 5, 11, 12, 16, 17, 22, 23, 24, přesná specifikace uvedených služeb v rámci předmětu zkoumání, statistiky přístupů a přesné počty uživatelů.“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 11.

[95] V protokolu z hlavního líčení konaného dne 15. srpna 2016, jehož přepis provedený protokolující úřednicí T. byl dán kárně obviněnému ke kontrole nejpozději dne 21. srpna 2016 a ten jej s vlastními úpravami předal kanceláři k založení do spisu jako konečnou verzi protokolu až po vynesení rozsudku ve věci dne 8. září 2017, provedl kárně obviněný úpravy následovně. Při výslechu Ing. F. P. (a) k dotazu předsedy senátu: „*Já budu mít pouze jeden dotaz, a to, ve vazbě na to, co jste řekl, že má být předmětem toho dosud fyzicky nepředloženého doplňku znaleckého posudku. Vy jste byl dotazován, mimo jiné, také na způsob ocenění porovnávací metodou vycházející z investičních nákladů podporovaného řešení, tj. na to, co je pod bodem 5.8 znaleckého posudku z 20. 6. 2016. Jestli jsem dobře zaregistroval, tak tento okruh problematiky nemá být obsahem toho doplňku znaleckého posudku, tak jak jste podal jeho přehled. Výzva k Vám, je, zda jste schopen blíže rozvést to, jakým způsobem tedy bylo provedeno dané ocenění uvedenou metodou, a zda jste připraven konkretizovat ty zvolené postupy a zejména ty vstupní údaje, s nimiž jste pracovali?*“ znalec vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 07:02: „*V prvé řadě, pane předsedo, je tomu tak, že tato problematika, není obsažena v našem doplnění, je z toho důvodu, že jsme jeho obsah diskutovali s objednatel, s tím, že po diskusi s ním nebylo vlastně rozhodnuto, že budeme doplňovat právě tuto část...*“ Protokolující zapsala: „*V prvé řadě, pane předsedo, je tomu tak, že tato problematika, není obsažena v dnešním doplnění, je to z důvodu, že jsme jeho obsah diskutovali s objednatel, s tím, že po diskusi s ním nebylo vlastně rozhodnuto, že budeme doplňovat právě tuto část...*“ Kárně obviněný opravil: „*V prvé řadě, pane předsedo, je tomu tak, že tato problematika, není obsažena v dnešním doplnění. Je to z důvodu, že jsme jeho obsah diskutovali s objednatel, s tím, že po diskusi s ním bylo rozhodnuto, že nebudeme doplňovat právě tuto část...*“ Při výslechu téhož znalce (b) k dotazu předsedy senátu: „*No a bránilo něco tomu, abyste, pokud tedy uvádíte, že jste postrádali údaje tohoto typu, nablédli do dokumentace, která je obsahem spisu v této trestní věci a tyto údaje zjistili? Ať už ze smluvní dokumentace nebo z těch faktur, které zmiňujete, navazujících na uzavřené smlouvy?*“ uvedený znalec vypověděl dle zvukového záznamu, stopa 33:07: „*V těch podkladech, které jsme měli k dispozici, jsme údaje nenalezli, a pokud byly uvedeny v detailu – já teď přemýšlím, kde mohly být obsaženy, nicméně – nejsem si vědom toho, že by byly ve spise veškeré faktury.*“ Protokolující zapsala: „*V těch podkladech, které jsme měli k dispozici, jsme údaje nenalezli, a pokud byly uvedeny v detailu – já teď přemýšlím, kde mohly být obsaženy, nicméně – nejsem si vědom toho, že by byly ve spise veškeré faktury.*“ Kárně obviněný opravil: „*V těch podkladech, které jsme měli k dispozici, jsme ty údaje nenalezli, a pokud byly uvedeny ve fakturách, ty jsme neměli. Já teď přemýšlím, kde jinde mohly být obsaženy, a nevím. Ty faktury jsem.....*“ Při výslechu Ing. Vítězslava Háalka (c) k dotazu předsedy senátu: „*Pokud tedy jste původně pracovali s těmi smluvními cenami za ty jednotlivé typy služeb spadajících pod základní případně rozšířenou podporu SKC, tak ty tedy zahrnuly veškeré ty položky s kterými jinak je počítáno v té nákladové metodě, to znamená osobní náklady, ty další jiné přímé nebo nepřímé náklady a zisk či nikoliv?*“ znalec uvedl dle zvukového záznamu, stopa 44:00: „*My jsme to vnímali tak, že ty údaje, které jsou součástí dodatku číslo 1, to znamená cena práce dle České znalecké, tak obsahují podle nás objektivní vyjádření toho stavu ekonomického....*“ Protokolující zapsala: „*My jsme to vnímali tak, že ty údaje, které jsou součástí dodatku číslo 1, to znamená cena práce dle České znalecké, tak obsahují podle nás objektivní vyjádření toho stavu ekonomického.....*“ Kárně obviněný opravil: „*Ano. My jsme to vnímali tak, že ty údaje, které jsou součástí dodatku číslo 1, to znamená cena práce dle České znalecké, tak obsahují podle nás objektivní vyjádření toho stavu ekonomického....*“ Tyto okolnosti vedly kárný senát v rozhodnutí o vině kárně obviněného k formulaci části skutku uvedené pod bodem 12.

[96] Kárný senát namátkově zkoumal další úpravy prováděné kárně obviněným v uvedených protokolech. Kontrola protokolů z hlavních líčení provedená kárně obviněným spočívala v desítkách různých zásahů na každé straně, z nichž většina je ryze formálního charakteru, netýká se chyb v přepisu či chybějících nebo nesprávně uvedených náležitostí protokolu, ale vypovídá spíše o puntičkářské povaze kárně obviněného, který cítil potřebu vtisknout protokolu svou vlastní představu o jeho podobě do posledního detailu. Některé zásahy jsou i obsahového rázu, kdy dopisoval do sdělení či výpovědí vyslychaných osob v protokolu celé věty, aniž by to mělo nějaký věcný důvod. Spíše se zdá, že u většiny těchto zásahů sledoval kárně obviněný estetické

důvody (zdálo se mu vhodné, aby určitá věta zazněla). Další zásahy lze přičítat přesvědčení kárně obviněného, že je třeba odpovědi přeformulovat tak, aby byly více srozumitelné.

[97] Jako příklad takovéto „estetické“ či „formulační“ úpravy bez zjevného věcného smyslu, lze uvést protokol z hlavního líčení ze dne 15. 10. 2015 v části týkající se výslechu Ing. J. B., kde v protokolu připraveném protokolující úřednicí v úvodní části svědek uvádí: „K tomu, co jsem uváděl, již nechci nic doplnit“. Kárně obviněný zde zasáhl tak, že za slovo „již“ doplnil „sám“ a přidal větu: „Jsem připraven odpovědět na položené dotazy“. O několik řádků níže změnil kárně obviněný dotaz státní zástupkyně, který dle protokolu připraveného protokolující úřednicí zněl: „Museli jste kvůli nárůstu přibírat nějaké zaměstnance? Kvůli změně infrastruktury?“ Po zásahu kárně obviněného dotaz zněl: „Museli jste kvůli nárůstu činnosti a změna (sic) infrastruktury přibírat nějaké zaměstnance?“ Opět o několik řádků dále kárně obviněný upravil odpověď stejného svědka. Zápis protokolující úřednice zněl: „Období od r. 2011 do uzavření smlouvy o základní podpoře během tohoto období byly poskytovány servisní služby v tom rozsahu tedy podpora uživatelů, údržba aplikačního software, nějaký jeho generický rozbor ve vazbě na prvky bezpečnosti, v podstatě spol. Haguess v r. 2011 po dobu migrace systému, ale ta migrace znamenala nasazení nové verze aplikačního software, tak do té doby produktivní verze se stále provozovala na té původní infrastruktuře, která patřila spol. Haguess z nějaké části, z nějaké části byla města.“ Kárně obviněným upravená verze: „Nejdříve k období od roku 2011 do uzavření smlouvy o základní podpoře. Během tohoto období byly poskytovány servisní služby v rozsahu podpory uživatelů, údržby aplikačního software, nějaký jeho generický rozbor ve vazbě na prvky bezpečnosti, v podstatě společnost Haguess poskytovala ty služby v roce 2011 po dobu migrace systému. Ale ta migrace znamenala nasazení nové verze aplikačního software, tak do té doby produktivní verze se stále provozovala na té původní infrastruktuře, která patřila společnosti Haguess z nějaké části, z nějaké části byla města.“ Podobně svědek V. K. o něco dále při hlavním líčení ze stejného dne dle zápisu protokolující úřednice vypověděl: „Měli jsme smlouvu na poskytnutí služby, tzn., že oni zodpovídali za to, že to funguje a jestli oni si tam dělali nějaké zásahy, to nevím, my jsme určitě neiniciovali nějaké.“ Kárně obviněný tuto výpověď upravil: „Měli jsme uzavřenou smlouvu na poskytnutí služby v podobě podpory programového vybavení Servisního kartového centra, servisní smlouvu. Oni přitom zodpovídali za to, že systém funguje. A jestli oni si přitom dělali do systému nějaké zásahy, tak já o to nevím a nevěděl jsem to ani tehdy. Jsem si ale jist, že my jsme určitě žádné změny neiniciovali.“

[98] Další provedené změny lehce mohou posunovat obsah výpovědí, aniž by byl patrný důvod úprav. V protokolu z 16. 10. 2015 při výslechu svědkyně A. U. zapsala protokolující úřednice: (Dotaz předsedy senátu) „Říkala jste, že zakázka na podporu na programové vybavení SKC byla zadána na krátkou dobu, řekněme dvou let s možností zkrácení pro to, aby byl získán čas na nějaké koncepční řešení. V té době, kdy ještě jste byla v radě nebo i v tom následujícím období jako zástupitelka, máte nějaké informace, zda byly podnikány nějaké kroky směřující k vyřešení situace?“ (Odpověď svědkyně) „Mám a bylo neustále jednáno z firmou Haguess nebo už money Services (dále jen EMS), teď nevím, kolegyně V. i kolega V., který to měl pak nějak na starosti, takže intenzivně jednali s touto firmou, jaké byly výsledky, to už nevím“. Znění po úpravách kárně obviněného: (Dotaz předsedy senátu) „Zaznělo zde, že zakázka na podporu programového vybavení Servisního kartového centra byla zadána na krátkou dobu, řekněme dvou let s možností zkrácení, a to proto, aby byl získán čas na nějaké koncepční řešení. V té době, kdy jste byla v Radě nebo i v tom následujícím období, kdy jste byla zástupitelkou, máte nějaké informace o tom, zda byly podnikány nějaké kroky směřující k vyřešení nastalé situace?“ (Odpověď svědkyně) „Mám. Bylo neustále jednáno z firmou Haguess a následně eMoney Services. Jednala kolegyně V. i kolega V., který to měl pak nějak na starosti. Jaké byly výsledky těch jednání, to už nevím“.

[99] O něco níže protokolovala úřednice při výslechu téže svědkyně: (Dotaz předsedy senátu) „Vybavíte si, zda v tomto případě byly zpracovány ZP?“ (Odpověď svědkyně) „V rychlosti, co jsem to projela, je zde vyjádření právníků Abbot Legal, že zakázka je dle zákonů, takže i ten právní názor, který mělo mít HMP nejen interní, tj. nejen právní názor odborů pro legislativu, ale i toho externího právníka je, že je to naprosto v souladu se zákonem a tuto větu a kolik jsem tam viděla v rychlosti, že byla začerněna,

tak tam si myslím, že je jedna z hlavních vět, o kterou se mi kolegové opírali.“ Kárně obviněný upravil: (Dotaz předsedy senátu) „Vybavíte si, zda v tomto případě byly zpracovány nějaké znalecké nebo odborné posudky?“ (Odpověď svědkyně) „V rychlosti, co jsem to projela, je zde vyjádření právníků Abbot Legal, že zakázka je dle zákonů, takže i ten právní názor, který mělo Hlavní město Praha, nebyl jen interní, tj. nešlo jen o právní názor odboru pro legislativu, ale i toho externího právníka, a ten byl, že je to naprosto v souladu se zákonem. To byla jedna z hlavních vět, o kterou se mi kolegové opírali.“

VIII. 2. c) Protiprávnost jednání kárně obviněného: hodnocení kárného senátu

[100] Je třeba zopakovat to, že v protokolech se skutečně jedná o velké množství úprav provedených kárně obviněným (cca desítky na každé straně) a uvedené příklady jsou pouze nahodile vybrané ukázky. Kárný senát neuvádí tyto příklady proto, že by v nich samotných shledával něco závadného, co by bylo možné označit za úmyslnou manipulaci s obsahem protokolu. Ostatně ani kární navrhovatelé tyto zásahy kárně obviněnému nevytýkali. Spíše je kárný senát uvádí pro dokreslení povahy drtivé většiny zásahů kárně obviněného do protokolů připravených protokolujícími úřednicemi (jak již bylo uvedeno, obdobných zásahů lze nalézt na každé straně protokolů desítky, přičemž protokoly z hlavních líčení ve svém souhrnu mají rozsah stovek, resp. spíše tisíců stran). Lze konstatovat, že práce kárně obviněného s protokoly nespočívala v jejich shlednutí a kontrole, nýbrž spíše v jejich komplexním přepracování. Kárně obviněný tedy fakticky ze značné části vykonával činnost protokolujících úřednic, přestože tyto svou práci již předtím a v podstatě bezchybně odvedly. Tomu bohužel odpovídala i doba, kterou kárně obviněný k takovému komplexnímu přepracování protokolů potřeboval.

[101] Kárný senát dále považuje za zjištěné, že kárně obviněný své úpravy nijak neověřoval se zvukovými záznamy z hlavních líčení. Nemohl se přitom pro značný časový odstup spoléhat na svou paměť. Jeho úpravy se tedy řídily spíše zmíněnými estetickými hledisky (pro dosažení větší výstižnosti či srozumitelnosti, jak uváděl), a tam, kde se obsahově odchyloval od upravovaného přepisu (např. v případě úprav vytknutých mu v kárných návrzích a uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí), se tedy jednalo o jakousi fabulaci. Podobně kárně obviněný v některých případech měnil formulace položených dotazů [např. změny uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem 9. a), 10. b), 11. c)].

[102] Jestliže v případě většiny kárně obviněným provedených úprav protokolů lze konstatovat, že jsou zbytečné, avšak podstatně nemění obsah výpovědí či jiných přednesů, v případě změn uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 1. až 12. tomu tak není. Tyto úpravy nelze hodnotit všechny jako stejně závažné. Jako nejzávažnější změny hodnotí kárný senát ty případy, kdy kárně obviněný změnil vyjádření vyslychané osoby v jeho opak, popřípadě je modifikoval způsobem, že nabylo téměř opačného významu. To se týká např. změny výpovědi obž. H. uvedené ve výroku pod bodem 2. a), změny ve výpovědi svědka Mgr. L. uvedené ve výroku pod bodem 4. c), e), f), h), i), ve výpovědi svědka V. uvedené ve výroku v bodě 6. b), výpovědi obž. T. uvedené ve výroku pod bodem 10. a).

[103] Velmi závažné jsou rovněž ty změny provedené kárně obviněným, které doplňují do výpovědí sdělení, která vyslychané osoby neuvěděly. V tomto případě se jedná především o změnu výpovědi svědka Ing. K. uvedenou ve výroku pod bodem 1. b), změnu výpovědi svědkyně Mgr. K. uvedenou pod bodem 3. b) a c), změnu výpovědi svědka Mgr. K. uvedenou pod bodem 3. d), změnu vyjádření Ing. R. uvedenou pod bodem 3. e), změny ve výpovědi svědka Mgr. L. pod body 4. a), b), d), změnu ve výpovědi svědkyně Š. uvedenou pod bodem 5. a), změnu ve výpovědi svědka R. uvedenou pod bodem 5. c) a d), změnu ve výpovědi svědka Ing. P. uvedenou pod body 5. c), d), e), h), i), j), k), l), změnu ve výpovědi svědka Ing. S. uvedenou pod bodem 5. m), změnu ve výpovědi znalce Ing. Svetlíka uvedenou pod bodem 7. a).

[104] Závažné jsou i změny týkající se uváděných číselných údajů. Zde je možné poukázat na změnu ve výpovědi svědka V. uvedenou ve výroku pod bodem 1. c), změnu dotazu při výslechu svědka Mgr. L. uvedenou v bodě 4. g), změnu výpovědi svědka Ing. P. uvedenou v bodě 6. f) a změny týkající se obsahu dotazu předsedy senátu uvedené pod bodem 9. a) výroku tohoto rozhodnutí.

[105] Ostatní změny uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí se jeví sice jako méně závažné, i tak se vždy týkají obsahu jednotlivých výpovědí (a to i tehdy, byl-li měněn obsah dotazu, mění se následně i obsah na něj podané odpovědi). Samy o sobě by takovéto zásahy nemohly představovat kárné provinění, nicméně v kontextu celku kárně obviněným provedených změn v protokolech, které mu byly kladeny za vinu, je nutné je posoudit jako součást celkového protiprávního jednání kárně obviněného.

[106] Přitom je třeba vzít v úvahu, že protokoly připravené protokolujícími úřednicemi byly v částech týkajících se předmětných výpovědí obžalovaných, svědků a znalců zpracovány jako přepis jejich přednesů, tedy v podstatě jako doslovná protokolace. V této souvislosti se jeví jako nepřipadná obrana kárně obviněného, že oprávněné osoby v posuzovaných případech nepožádaly o doslovnou protokolaci ve smyslu § 55b odst. 3 tr. ř., tudíž byla formulace obsahu protokolu věci úvahy předsedy senátu. Pokud totiž se jednalo u protokolující úřednicí připraveného protokolu u jednotlivých výpovědí o jejich doslovný přepis, je třeba vyžadovat, aby opravy předsedy senátu tento charakter protokolace v zásadě respektovaly, protože v opačném případě se stává protokol heterogenním a v důsledku zkrslujícím obsah daných přednesů (pokud u většiny výpovědí obsahuje jejich doslovný přepis, u některých však – bez zjevného důvodu či upozornění – jejich volnou parafrázi). V případě takového charakteru protokolace, jaký byl v daném případě zvolen, musí být předseda senátu při opravách opatrnější a zdrženlivější a zejména při větších zásazích do textu je třeba, aby byly konfrontovány se zvukovým záznamem, jak bylo uvedeno výše.

[107] V této souvislosti kárný senát souhlasí s kárným navrhovatelem, který hodnotil právní úpravu protokolace v řízení před soudem jako vzájemně ne příliš sladěnou kombinaci starší úpravy, kdy protokol při hlavním líčení diktoval předseda senátu a přítomné strany mohly okamžitě reagovat na jím použité formulace, pokud všichni měli v paměti obsah právě vyslovené výpovědi. Za těchto okolností mohly strany uplatnit námitky proti protokolaci a o těch mohlo být okamžitě rozhodnuto. Pokud však podle novější úpravy je z hlavního líčení pořizován zvukový záznam a podle něj protokolující úřednice připravuje protokol, není již zcela věcí úvahy předsedy senátu, jaké formulace v protokolu zvolí. Ten by se při opravách protokolů v takovém případě měl omezit na kontrolu formálních náležitostí a zjevných chyb či nejasností, jak bylo shora zdůrazněno.

[108] Kárný senát vzal v potaz i obhajobu kárně obviněného, že v mnoha případech měl legitimní důvod pro úpravu určité části protokolu připraveného protokolující úřednicí. Bylo tomu tak zejména v případech, kdy protokolující úřednice si byla sama nejistá ohledně správnosti porozumění odposlechnuté pasáži hlavního líčení a tuto skutečnost vyznačila v textu např. otazníky či dané místo barevně zvýraznila. Je jistě logické, že danému místu kárně obviněný věnoval pozornost a snažil se (se znalostí obsahu spisu a širšího kontextu projednávané věci) tato místa zkontrolovat či opravit. Změny provedené kárně obviněným, pro které byl uznán vinným ze spáchání kárného provinění, tak jak jsou vymezeny ve výroku rozhodnutí, však nespočívají v opravách takto označených míst (byť v některých případech se jedná o změny v blízkém okolí takto vyznačených míst textu).

[109] Kárný senát proto dospěl k závěru, že kárně obviněný změny v protokolech připravených protokolujícími úřednicemi a předložených jemu ke kontrole a podpisu, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí, prováděl v rozporu se zákonem.

VIII. 2. d) Protiprávnost jednání kárně obviněného: průtahy

[110] Dalším aspektem závadného jednání byla doba, po kterou kárně obviněný zadržoval připravené protokoly, které bez jeho schválení a podpisu nemohly být založeny do spisu. V této souvislosti kárný senát nesouhlasí s názorem kárných navrhovatelů, že vyhotovení protokolu z hlavního líčení je úkon, který musí být učiněn ve lhůtě dvaceti pracovních dnů dle § 129 odst. 3 tr. ř. Ze znění uvedeného ustanovení nic takového nevyplývá. Vyhotovení protokolu nelze považovat ani za úkon vedoucí k rozhodnutí ve věci ve smyslu § 181 odst. 3 tr. ř. To ovšem neznamená, že vyhotovení protokolu z hlavního líčení či jiného úkonu v trestním řízení je možné provést v jakékoli lhůtě, resp. že nepodléhá žádné lhůtě. V této souvislosti se uplatní obecná povinnost postupovat ve věci urychleně a bez zbytečných průtahů (§ 2 odst. 4 tr. ř.).

[111] Kárně obviněný protokoly průběžně upravoval v nezjištěné době a následně je zadržoval až do 7. a 8. 9. 2017, tj. po dobu od 1 roku do 1 roku a 10 měsíců, aby je následně nechal všechny najednou založit do soudního spisu v době cca jeden rok od vyhlášení rozsudku ve věci a několik měsíců od písemného vyhotovení a vypravení rozsudku. To jistě nelze označit za urychlený postup. Je zřejmé, že kancelář senátu kárně obviněného i kárně obviněný sám byli v rozhodné době pracovní velmi vytíženi, neboť souběžně bylo projednáváno několik rozsáhlých trestních věcí s množstvím obžalovaných. To však nemůže být univerzální omluva, která by ospravedlnila jakékoli prodlení. I lhůty, v nichž protokoly vyhotovovaly protokolující úřednice (např. v případě protokolu z 21. 6. 2016 více než půl roku), lze označit za nepřiměřeně dlouhé a i toto prodlení je nutné přičíst k tíži kárně obviněnému, jehož dozoru činnost kanceláře, resp. protokolujících úřednic, podléhala a který za ni nesl odpovědnost. Obvinění v trestním řízení mají právo se s obsahem protokolu seznámit a používat jej pro účely své obhajoby v řízení. Lze konstatovat, že kárně obviněný svým prodlením při vyhotovení protokolů a jejich založení do spisu toto jejich právo značně omezil, a tím znesnadnil i výkon dalších práv obhajoby (např. přípravu závěrečné řeči). Obžalovaní, resp. jejich obhájci, neměli ani po doručení prvního odsuzujícího rozsudku k dispozici předmětné protokoly z hlavních líčení, kterých se opakovaně domáhali, a nemohli proto pracovat na odůvodnění podaných odvolání. Tím zároveň kárně obviněný způsobil několikaměsíční průtahy v řízení o odvolání.

[112] Je přitom zřejmý důvod, pro který nemohly být protokoly ověřeny a založeny do spisu urychleně a bez průtahů. Tím je shora popsán neblahý způsob práce kárně obviněného, který protokoly po protokolujících úřednicích doslova přepisoval. Jak bylo již uvedeno, takový způsob kontroly protokolů při jejich celkovém velkém rozsahu musel být nesmírně pracný, ovšem kárný senát již rovněž konstatoval, že drtivá většina úprav prováděných kárně obviněným byla nadbytečná a nepotřebná. Proto nepřiměřená doba, kterou kárně obviněný pro provedení tohoto úkonu potřeboval, nemůže být omluvena jeho pracností a časovou náročností. Rovněž nebyl důvod pro postup kárně obviněného, který, jak vypověděl, některé protokoly opravil již v období před zářím 2017, avšak zadržoval je, aby byly vloženy do spisu všechny zbývající protokoly zároveň. Kárný senát neshledává žádný důvod pro takové zdržování založení protokolů do spisu. Protokoly mají být vyhotoveny urychleně a bez zbytečných průtahů po provedení daného úkonu (hlavního líčení) a ihned poté mají být založeny do spisu. Žádný předpis nestanoví, že by tak mělo být učiněno najednou až po vyhotovení všech protokolů z hlavního líčení. Ostatně u předchozích protokolů z hlavních líčení (tj. z období předcházejícího 15. 10. 2015) tak kárně obviněný postupoval.

VIII. 2. e) *Zavinění a pohnutka*

[113] Další otázkou, se kterou se kárný senát musel vypořádat, je otázka míry zavinění kárně obviněného a otázka pohnutky k jednání, kterým spáchal kárné provinění.

[114] Kárný senát má za to, že rozsah a povaha změn v protokolech prováděných kárně obviněným vylučuje obranu kárně obviněného, že změny prováděl v dobré víře, že text protokolu po provedených úpravách lépe vystihuje obsah výpovědí. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že ty změny, jimiž kárně obviněný spáchal kárné provinění a které jsou uvedeny ve výroku, jsou změnami obsahového rázu (většinou velmi výraznými změnami) oproti původnímu textu protokolu připravenému protokolující úřednicí na základě jejího (opakovaného) poslechu zvukového záznamu. Ačkoli nebylo přesně zjištěno datum, kdy kárně obviněný opravy protokolů prováděl, jednalo se vždy o období mnoho měsíců, resp. více než jeden rok po proběhlém hlavním líčení. I vzhledem k počtu jednacích dnů a rozsahu prováděných výslechů a dalšího dokazování ve věci Opencard, jakož i vzhledem k tomu, že kárně obviněný paralelně projednával řadu dalších složitých trestních věcí, je nutno vyloučit možnost, že by změny v protokolech mohl provádět po paměti, tj. že by si v době provádění úprav v paměti zachoval přesné znění výpovědí jednotlivých osob. Sám přitom uvedl, že prováděné změny v protokolech neověřoval se zvukovým záznamem. Za těchto okolností mu muselo být zřejmé, že přinejmenším podstatné obsahové změny (mj. ty, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí) mohou být v rozporu s tím, co tyto osoby ve skutečnosti vypověděly, popř. více či méně měnit obsah řečeného.

[115] Na druhou stranu kárný senát nezjistil nic, z čeho by bylo možné usoudit na to, že změny protokolů uvedené ve výroku kárně obviněný prováděl v přímém úmyslu, tj. že by chtěl dosáhnout obsahové změny výpovědí. Kárný senát konstatuje, že pro takovou manipulaci kárně obviněný neměl žádný důvod. Pokud by na základě upravených výpovědí chtěl dosáhnout odsouzení obžalovaných „za každou cenu“, ačkoli zjištěný skutkový stav v dané věci jejich odsouzení neumožňoval, muselo by mu být zřejmé, že takový postup nemůže utajit. To zejména za situace, kdy věděl, že obhájci obžalovaných disponují jak zvukovým záznamem z hlavních líčení, tak i „pracovními verzemi“ protokolů vyhotovenými protokolujícími úřednicemi, které jim sám umožnil získat. Za takových okolností by manipulace s protokoly s cílem „vyrobiť“ důkazy pro odsouzení obžalovaných byla vskutku sebevražedná. Navíc ani kární návrhové nepředestřeli žádné věrohodné důvody, na jejichž základě by bylo možné usoudit na takovou motivaci kárně obviněného.

[116] Změny provedené kárně obviněným uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí se v mnoha případech týkaly okolností, které mohly mít při posouzení věci Opencard význam, např. zda obžalovaní byli upozorněni na nezákonnost zadání veřejné zakázky v JŘBU, zda byli upozorněni na rozhodovací praxi ÚOHS v této souvislosti, zda byli upozorněni na nutnost uzavření smlouvy na veřejnou zakázku za cenu obvyklou, zda se seznámili s právním posouzením otázek souvisejících se zadáním veřejné zakázky, zda v dané době existovala reálná alternativa postupu, který pražský magistrát zvolil, apod. V této souvislosti kárný senát zohledňuje i to, že tyto skutečnosti byly použity kárně obviněným na některých místech v prvním, zejména však v druhém odsuzujícím rozsudku (zejména v rekapitulační, na některých místech však i v hodnotící části rozsudku, jak na to v případě druhého odsuzujícího rozsudku upozornili kární návrhové). Nejednalo se však o klíčové skutečnosti, na nichž by byl výlučně založen odsuzující výrok rozsudků zpracovaných kárně obviněným a rovněž se nejednalo o skutečnosti podstatné pro určení druhu a výměry uloženého trestu. Ostatně ani výpovědi daných osob v původním znění, tedy po odstranění změn v protokolech provedených kárně obviněným, dle protokolů, které vzal za podklad svého rozhodnutí senát Městského soudu v Praze po odnětí věci senátu kárně obviněného, nebyly nijak významné pro výsledné rozhodnutí o zproštění viny

zbývajících obžalovaných v novém rozsudku vydaném tímto soudem, který rovněž nabyl právní moci. Zde je třeba dát za pravdu kárně obviněnému, že skutkový stav věci, z nějž vyšel Městský soud v Praze jak v obou odsuzujících rozsudcích, tak i v konečném zprošťujícím rozsudku, byl založen především na listinných důkazech a jejich hodnocení.

[117] Kárný senát dále podotýká, že pokud by kárně obviněný prováděl manipulace s protokolem s cílem poškodit obžalované, resp. dosáhnout jejich odsouzení v rozporu se zákonem a skutečně zjištěným skutkovým stavem, jednalo by se o trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby (srov. k tomu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2016, čj. 6 To 1355/2016 – 59, a rozhodnutí NSS jako soudu kárného ze dne 17. 1. 2018, č. j. 13 Kss 3/2010 – 1139). K takovému závěru však nedospěly ani orgány činné v trestním řízení, které prověřovaly trestní oznámení a zahájily úkony trestního řízení proti kárně obviněnému pro skutky uvedené též v nyní projednávaných kárných návrzích. Tyto shledaly, že jednání kárně obviněného nenaplnilo skutkovou podstatu tohoto trestného činu.

[118] Lze spíše usuzovat, že změny v protokolech učiněné kárně obviněným, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí, spadají do kontextu dalších úprav protokolů prováděných kárně obviněným, které jsou rámcově popsány shora. Jedná se tedy o neblahý pracovní návyk, který si kárně obviněný zřejmě osvojil, tedy zásadní přepisování a přeformulování protokolů podle vlastních představ, jak by měl protokol z hlavního líčení vypadat. Při této časově náročné a jistě velmi namáhavé a zatěžující (jak bylo výše vysvětleno, zároveň z větší části naprosto zbytečné) práci se pak část úprav kárně obviněnému „vymkla z rukou“, jak trefně uvedla kárná navrhovatelka v závěrečné řeči. Kárně obviněný pak v úpravách zašel příliš daleko, kdy jím změněný zápis již neodpovídal skutečně řečenému ve výpovědích. Spoléhal zřejmě přitom na to, co mu bylo známo ze spisu, např. na obsah listin, které byly provedeny jako důkaz, popř. na výpovědi jiných svědků, či obsah výpovědi stejného svědka učiněné jindy. Tímto ovšem jednání kárně obviněného nelze omluvit.

[119] Kárný senát tedy dospěl k závěru, že kárně obviněný jemu vytčené změny v protokolech prováděl v nepřímém úmyslu (tj. při provádění změn musel vědět, že změněný text protokolu nemusí věrně zachycovat obsah výpovědí a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn). To se týká též průtahů v řízení, které svým jednáním kárně obviněný rovněž způsobil. Zjevné nepřiměřenosti doby, po kterou protokoly zadržoval, si musel být vědom a vědom si musel být rovněž i následků, které má jeho prodlení na výkon práv obhajoby. Nebyla však prokázána pohnutka jednání kárně obviněného uškodit obžalovaným a dosáhnout jejich odsouzení navzdory skutečně zjištěnému skutkovému stavu, popř. nedostatku důkazů pro závěr o vině obžalovaných.

VIII. 2. f) Další znaky kárného provinění

[120] Dále je nutné vzít v úvahu, že nikoli každé zaviněné porušení povinností soudce představuje kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Musí být splněn další znak, kterým je následek spočívající v ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Musí být dále dána určitá intenzita porušení povinností soudce (srov. např. rozhodnutí NSS jako soudu kárného ze dne 19. 10. 2011, č. j. 11 Kss 1/2011-131). Případná porušení procesních předpisů soudcem je třeba řešit primárně cestou příslušných opravných prostředků, jako kárné provinění je možné je posoudit pouze v případech, že dosáhnou této intenzity (rozhodnutí NSS jako soudu kárného ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010-116). Kárný senát dospěl k závěru, že jednání kárně obviněného uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí dosahuje této kritické intenzity a ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárný senát přitom vzal v úvahu to, že protokol z hlavního líčení

představuje základní prostředek zachycující průběh hlavního líčení, včetně provedených důkazů, který používají strany, obhajoba a též soudy rozhodující o opravných prostředcích. Pokud je toto zachycení provedených důkazů podstatně zkráceno, jako se tomu stalo v posuzovaném případě, pak je uplatnění práv obžalovaných, včetně práva na obhajobu, významně ztíženo. Obžalovaní, resp. jejich obhájci, nemohou v závěrečných řečech odkázat na provedené důkazy, které vyznívají v jejich prospěch, a rovněž jejich právo na opravný prostředek je v ohrožení, nemohou totiž poukázat na provedené důkazy, které svědčí v jejich prospěch, ani v podaném odvolání a i odvolací soud vychází zpravidla z obsahu protokolů, pokud neodhalí jejich nesoulad se skutečným průběhem hlavního líčení a se skutečným obsahem výpovědí, svědků znalců či obžalovaných. To je však velmi nesnadné. Rovněž rozhodování soudu dle skutečností zjištěných v souladu se zákonem je v případě protokolu změněného v rozporu se skutečným obsahem výpovědí významně zpochybněno.

[121] Důvěra veřejnosti v nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů a soudců, kteří nedbají na to, aby obsah protokolů odpovídal skutečnému obsahu výpovědí svědků, znalců či dalších osob, pak nemůže být neotřesena. Nelze mít obžalovaným za zlé, pokud v nestrannost rozhodování kárně obviněného po zjištění jeho jednání uvedeného ve výroku tohoto rozhodnutí nevěří, jakkoli jejich námitce pojatosti, kterou v řízení uplatnili, nebylo vyhověno a, jak bylo vysvětleno výše, nebyl prokázán ani úmysl kárně obviněného poškodit obžalované a dosáhnout jejich odsouzení, přestože provedené důkazy k prokázání jejich viny nepostačovaly. Škodlivost jednání kárně obviněného je o to větší, že jednal jako předseda senátu Městského soudu v Praze projednávajícího v prvním stupni trestní věci. Zákon svěřuje do působnosti krajských soudů v prvním stupni projednávání obžalob z typově nejzávažnějších trestných činů, za něž hrozí obžalovaným přísnější tresty. Právě v takových věcech veřejnost sleduje s oprávněným zájmem, zda soud rozhoduje nestranně a spravedlivě, a pokud tomu tak není, je narušení důvěry veřejnosti v nestranné a spravedlivé rozhodování soudů o to větší.

[122] Kvalifikovanou intenzitu provinění kárně obviněného a způsobilost narušit důvěru v nestranné a spravedlivé rozhodování soudu mají i průtahy při vyhotovení protokolů a jejich založení do spisu způsobené kárně obviněným. Jednak nepřiměřeně dlouhá doba pro vyhotovení protokolů ve spojení s nestandardním postupem kárně obviněného při „opravě“ protokolů a obsahovými změnami provedenými kárně obviněným, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí, samy o sobě mohou vyvolat spekulace o důvodech postupu kárně obviněného a jeho nestrannosti (jak je vyjádřila i kárná návrhatelka v návrhu), jednak tyto průtahy měly nepříznivý dopad na výkon práv obhajoby, jak bylo vysvětleno výše.

[123] Tyto úvahy vedly kárný senát k závěru, že kárně obviněný je vinen spácháním kárného provinění popsáného ve výroku tohoto rozhodnutí.

VIII. 3. Kárné opatření

[124] Dále se kárný senát zabýval otázkou, jaké kárné opatření by kárně obviněnému mělo být uloženo.

[125] Při této úvaze vyšel ze závažnosti kárného provinění, kterou pokládá za vysokou. Jednak bylo shledáno zavinění kárně obviněného ve formě nepřímého úmyslu. Výše již kárný senát rovněž popsal závažnost následků jednání kárně obviněného v podobě ohrožení důvěry v nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Zde kárný senát opět vyzdvihuje, že se jedná o pochybení v trestním řízení, v němž obžalovaným hrozí uložení trestů zasahujících vážně do jejich morální integrity, ale i do osobní svobody či majetku. Především v oblasti trestního práva je nezbytné, aby postup soudů byl vnímán jako transparentní, souladný se zákonem,

nestranný a spravedlivý. Důvěra veřejnosti ve spravedlivé rozhodování soudů v této oblasti byla a je obtížně získávána po období komunistické totality, kdy právě trestní soudnictví bylo v některých případech zneužíváno jako nástroj likvidace nepohodlných občanů na objednávku mocných. Postup kárně obviněného v předmětné trestní věci, který kárná návrhvatelka nazvala nikoli nevýstižně „bohorovným“, bohužel pracně získanou důvěrou veřejnosti v trestní justici vážně otřásl. Závažnost kárného provinění též vyplývá z toho, že jednání kárně obviněného mělo dlouhodobější a systematictější povahu (upravoval celou řadu protokolů, na mnoha místech), nejednalo se tedy o jednorázové ojedinelé selhání.

[126] Kárný senát dále v neprospěch kárně obviněného musel zohlednit nedostatek jeho sebereflexe. Svůj objektivně neudržitelný postup před kárným senátem hájil a považoval jej za správný a ani *ex post* nebyl ochoten nahlédnout, že jím provedené „opravy“ (ve skutečnosti však obsahové změny) protokolů přinejmenším v případech uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí daleko přesáhly rámec toho, co je možné považovat za opravu, resp. za zásahy souladné se smyslem a účelem protokolu z hlavního líčení, kterým je zachycení průběhu hlavního líčení a podstatného obsahu výpovědí a přednesů svědků, obžalovaných a dalších osob.

[127] Všechny tyto okolnosti v podstatě vylučovaly uložení mírnějších kárných provinění dle § 88 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona o soudech a soudcích. Kárný senát tedy uvažoval, zda má kárně obviněnému uložit kárné opatření nejprísrnější [odvolání z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích], které navrhovala kárná návrhvatelka, nebo druhé nejprísrnější kárné opatření [odvolání z funkce předsedy senátu dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o soudech a soudcích], které navrhl kárný návrhvatel.

[128] Přitom vzal v úvahu i okolnosti, které spíše svědčí ve prospěch kárně obviněného. Kárně obviněný je soudcem s dlouholetou praxí, který po dlouhá léta vykonával službu na jednom z nejnáročnějších míst v českém soudnictví, kterým prvostupňový trestní úsek Městského soudu v Praze bezesporu je. Přitom, jak vyplynulo z dokazování, byl po dlouhá léta vystaven extrémnímu pracovnímu zatížení především v době, kdy jeho senát byl jedním ze tří senátů městského soudu, kterým byla přidělována specializovaná agenda hospodářské kriminality, tedy ty nejrozsáhlejší a z odborného hlediska nejnáročnější trestní věci. Tyto věci ostatně bylo nutné doprojednávat ještě dlouhou dobu poté, co byla tato specializace v rozvrhu práce Městského soudu v Praze zrušena. I v době rozhodné pro posouzení kárných návrhů (roky 2015 až 2017), bylo jeho pracovní vytížení enormní. Přitom, jak vyplývá zejména z vyjádření soudcovské rady, ale i z dalších provedených důkazů, tomuto zatížení kárně obviněný čelil s velkou houževnatostí a vysoce nadprůměrnou pracovitostí, na úkor svého rodinného života.

[129] Ani při tomto zatížení kárně obviněný nerezignoval ani na zvyšování své odborné kvalifikace a její využívání ve prospěch odborné veřejnosti, zejména jako autor řady odborných publikací a článků. Jeho odborné znalosti pozitivně hodnotí jak vyjádření soudcovské rady, tak i vyjádření předsedů odvolacích senátů, a to i těch, kteří jinak k jeho rozhodovací praxi uvedli i negativní poznatky.

[130] Co dále kárný senát zohlednil, je dosavadní kárná bezúhonnost kárně obviněného, proti němuž nebylo dosud vedeno žádné kárné řízení. Byl na něj podán pouze zanedbatelný počet stížností (i vzhledem k závažné a z povahy věci konfliktní agendě, kterou vyřizoval). Ostatně i kárný návrhvatel ve svém návrhu uznává, že jedná o jednorázové pochybení kárně obviněného v jeho dosud bezúhonné profesní dráze.

[131] Jako okolnost snižující závažnost kárného provinění hodnotí kárný senát to, že kárně obviněný umožnil poskytnout obhájcům „pracovní verze“ protokolů, tj. protokoly připravené

protokolujícími úřednicemi před provedením jeho zásahů. Takový postup přitom není běžný a na pracovní verze protokolů strany nemají nárok. Kárně obviněný se tedy nesnažil své jednání zamaskovat a v podstatě tak umožnil odhalení nesrovnalostí v protokolech, včetně těch jím provedených změn v protokolech, které založily nyní projednávané kárné provinění.

[132] Při vyhodnocení všech shora uvedených zjištěných okolností, svědčících ve prospěch i v neprospěch kárně obviněného, se kárný senát rozhodl neuložit kárně obviněnému kárné opatření odvolání z funkce soudce. Kárný senát má za to, že kárné opatření odvolání z funkce předsedy senátu v tomto případě postačí. Kárný senát vzal přitom v úvahu, že toto kárné opatření je spojeno jednak s trvalou finanční újmou, neboť kárně obviněnému nebude náležet zvýšení platu dle § 28 odst. 2 písm. d) zákona č. 236/1995 Sb. Odvolání z funkce předsedy senátu znamená i výrazný zásah do profesní prestiže kárně obviněného srovnatelný s tresty ztráty čestných titulů nebo vyznamenání nebo trestem ztráty vojenské hodnosti dle trestního zákoníku. Kárně obviněný nebude moci řídit činnost senátu naopak bude podléhat ve věcech, které bude spolurozhodovat, dohledu předsedy senátu. Co ovšem pokládá kárný senát za rozhodující, z pozice řadového člena senátu kárně obviněný nebude mít možnost jakkoli zasahovat do protokolace a opakovat tak jednání, které založilo jeho kárné provinění.

[133] Zároveň bude mít kárně obviněný možnost, aby se svou nepopiratelnou pracovitostí a odbornou erudicí nadále pracoval v justici mohl obnovit svůj pošramocenou profesionální pověst. Kárný senát je přesvědčen, že uložení tohoto kárného opatření bude dostatečným ponaučením jak kárně obviněnému, tak i ostatním soudcům, aby se při své rozhodovací činnosti vyhnuli obdobným pochybením, jako jsou ta, která musela být projednána v tomto kárném řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda kárného senátu